គោលលទ្ធិក្នុងព្រះគម្ពីរ

សេចក្ដីបង្រៀន នៃព្រះគម្ពីរ

What the Bible Teaches

BIBLE DOCTRINE

ចងក្រង និង កែសម្រួលដោយ
លោកគ្រូ វិលាម មេកដូណាល
William MacDonald

សេចក្ដីបង្រៀន
នៃព្រះគម្ពីរ

What the Bible Teaches

ចងក្រង និងកែសម្រួលដោយ
William MacDonald

រៀបរៀងឡើងដោយសាលាព្រះគម្ពីរ អេម៉ោស ដែលស្ថាបនាឡើងនៅឆ្នាំ ១៩៤២

EMMAUS
CAMBODIA

សេចក្តីបង្រៀននៃព្រះគម្ពីរ
ចងក្រង និងកែសម្រួលដោយ William MacDonald

Khmer Edition ISBN: 978-9924-9062-3-0
English Edition ISBN: 978-1-940293-21-2

បោះពុម្ពផ្សាយដោយៈ

អេម៉ោស កម្ពុជា

ប្រអប់សំបុត្រលេខ ១៨៩

ភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ទូរស័ព្ទលេខ (៨៥៥) ១១ ៣៩ ៣៩ ១០

អ៊ីម៉ែល emmauscambodia@gmail.com

គេហទំព័រ https://www.iemmaus.com

រក្សាសិទ្ធិ© ២០១៩ ដោយអេម៉ោស កម្ពុជា
Copyright© 2019 by Emmaus Cambodia.
បោះពុម្ពទី១ ឆ្នាំ២០១៩
បោះពុម្ពទី២ ឆ្នាំ២០២៣

សូមជួយរក្សាសិទ្ធិ។ ហាមថតចម្លងជាសាធារណៈ ឬថតទុកក្នុងប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ ដែលអាចយកមកប្រើវិញបាន ឬក៏បញ្ជូនតាមម៉ាស៊ីនណាមួយ លក្ខណៈបច្ចេកទេសថតចម្លង ឬមធ្យោបាយអេឡិចត្រូនិច ឬផ្តិតយកពីម៉ាស៊ីន ហ្វូតូកូពី ដោយមិនបានសុំការអនុញ្ញាតពីអ្នកបោះពុម្ព។

អត្ថបទគម្ពីរទាំងអស់ © រក្សាសិទ្ធិដោយសមាគមព្រះគម្ពីរសកល
ដកស្រង់ដោយមានការអនុញ្ញាត។

សេចក្ដីណែនាំសម្រាប់សិស្ស

វគ្គសិក្សានេះបានសរសេរឡើងដើម្បីជួយអ្នកឲ្យយល់នូវអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនអំពីប្រធានបទដ៏សំខាន់ៗជាច្រើនដែលមានសារៈសំខាន់អស់កល្បជានិច្ច។ នៅពេលអ្នកសិក្សា អ្នកនឹងមើលឃើញថា តើព្រះជាម្ចាស់នៃព្រះគម្ពីរមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្ដេច តើអ្វីទៅដែលធ្វើឲ្យមនុស្សប្រុសស្រីបែកចេញពីព្រះជាម្ចាស់ តម្លៃនៃការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយនិងរបៀបដែលអ្នកអាចមានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។

មាតិកាមេរៀន

1. ព្រះគម្ពីរ ៦
2. ព្រះជាម្ចាស់ ១០
3. មនុស្ស ១៥
4. អំពើបាប ២០
5. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ២៦
6. ការកើតជាថ្មី ៣២
7. ការកើតជាថ្មី(ត) ៣៨
8. សេចក្ដីសង្គ្រោះ ៤៤
9. ព្រះគុណ ៥២
10. សេចក្ដីជំនឿ ៥៧
11. ស្ថានសួគ៌ និងស្ថាននរក ៦១
12. ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ៦៦

សមាសភាគនៃវគ្គសិក្សា

វគ្គសិក្សានេះបានចែកចេញជា២ផ្នែកសំខាន់ៗ គឺ សៀវភៅមេរៀននិងសៀវភៅវិញ្ញាសា។

របៀបសិក្សា

សៀវភៅមេរៀននេះចែកចេញជា ១២ ជំពូក ហើយជំពូកនីមួយៗមានភ្ជាប់នូវសំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង។ សូមអ្នកចាប់ផ្ដើមការសិក្សាវគ្គនេះ ដោយការទូលសូមព្រះជាម្ចាស់ឲ្យទ្រង់ជួយអ្នកយល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ផងទ្រង់។ សូមអ្នកអានជំពូកនីមួយៗ យ៉ាងតិចឲ្យបានពីរដង លើកទី១ អ្នកត្រូវអានដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានទូទៅពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារនៃអត្ថបទមេរៀន ហើយលើកទី២ អ្នកត្រូវអានយឺតៗ ដោយបើកមើលគ្រប់ខគម្ពីរយោងដែលមានក្នុងអត្ថបទមេរៀន។

សូមអ្នកចាប់ផ្ដើមការសិក្សាមេរៀននេះភ្លាមៗតែម្ដង ឬក៏ប្រសិនបើអ្នកសិក្សាជាក្រុមសូរអ្នកចាប់ផ្ដើមសិក្សាជាមួយក្រុមរបស់អ្នក។ សូមឲ្យអ្នកអនុវត្តតាមកាលវិភាគរបស់អ្នកឲ្យបានទៀងទាត់ ដោយខិតខំព្យាយាមបញ្ចប់មួយជំពូកក្នុងមួយសប្ដាហ៍។

សំណួរវិញ្ញាសា

នៅក្នុងសៀវភៅវិញ្ញាសា មានសំណួរពង្រឹងចំណេះដឹងសម្រាប់ជំពូកនីមួយៗ (ជំពូកមួយ វិញ្ញាសាមួយ)។ សូមអ្នកកុំព្យាយាមឆ្លើយសំណួរតាមគំនិតរបស់ខ្លួន ឬតាមសេចក្ដីជំនឿដែលខ្លួនមាននោះឡើយ។ រាល់សំណួរទាំងឡាយដែលបានរៀបចំឡើង គឺក្នុងគោលបំណងឆ្លុះបញ្ចាំងឲ្យឃើញថា តើអ្នកយល់អំពីអត្ថន័យនៃខ្លឹមសារមេរៀនក្នុងសៀវភៅនេះដែរឬទេ។

បន្ទាប់ពីអ្នកបានសិក្សាជំពូកនីមួយៗចប់បរិបូរណ៍ហើយ អ្នកត្រូវត្រួតពិនិត្យវិញ្ញាសាដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណថា តើអ្នកអាចឆ្លើយសំណួរនៃវិញ្ញាសាបានច្រើនប៉ុណ្ណា។ ប្រសិនបើអ្នកគិតថា ខ្លួនអ្នកមានផលលំបាកក្នុងការឆ្លើយសំណួរ អ្នកត្រូវរំឭកមេរៀនរហូតទាល់តែអ្នកគិតថា អ្នកអាចឆ្លើយសំណួរទាំងនោះបាន។ អ្វីដែលសំខាន់ គឺ

អ្នកបើកមើលខគម្ពីរដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងអត្ថបទមេរៀន ពីព្រោះសំណួរមួយចំណួនផ្អែកទៅនឹងព្រះបន្ទូលនោះ។

របៀបដាក់ពិន្ទុលើវិញ្ញាសា

គ្រូរបស់អ្នកនឹងធ្វើការគូសចំណាំចំពោះចម្លើយណាដែលមិនត្រឹមត្រូវ។ អ្នកនឹងទទួលការណែនាំអំពីចំណុចដែលអ្នកអាចស្វែងរកចម្លើយត្រឹមត្រូវសម្រាប់សំណួរនោះនៅក្នុងមេរៀន។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចប់ការសិក្សានេះ ដោយជាប់ចំណាត់ថ្នាក់មធ្យមនៅក្នុងវិញ្ញាសាប្រលង នោះអ្នកនឹងទទួលបានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការសិក្សា។

សម្រាប់ព័ត៌មានលម្អិត សូមអ្នកអាននៅទំព័រខាងក្រោយនៃសៀវភៅវិញ្ញាសានេះ។

ជំពូកទី ១
ព្រះគម្ពីរ

សេចក្តីណែនាំអំពីព្រះគម្ពីរ

ព្រះគម្ពីរខុសពីអស់ទាំងសៀវភៅផ្សេងៗទៀត។ នៅពេលអ្នកឃើញព្រះគម្ពីរ គឺហាក់ដូចជាសៀវភៅតែមួយក្បាល ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរត្រូវបានផ្គុំឡើងដោយ៦៦កណ្ឌផ្សេងៗគ្នា ដោយចាប់ផ្តើមពីកណ្ឌគម្ពីរលោកុប្បត្តិ និងបញ្ចប់ដោយកណ្ឌគម្ពីរវិវរណៈ។

កណ្ឌទាំង៦៦នៃព្រះគម្ពីរបែងចែកជាពីរក្រុមគឺ ផ្នែកទីមួយហៅថា សញ្ញាចាស់ឬសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ ដែលក្នុងនោះមាន៣៩កណ្ឌ ហើយផ្នែកទីពីរហៅថា សញ្ញាថ្មីឬសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី មាន២៧កណ្ឌ។

នៅជិតទំព័រចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរ អ្នកនឹងឃើញមានបញ្ជីរាយឈ្មោះនៃកណ្ឌគម្ពីរទាំងអស់ និងលេខទំព័រចាប់ផ្តើមនៃកណ្ឌនីមួយៗ។

តើអ្នកណាបានសរសេរព្រះគម្ពីរនេះ?

យ៉ាងហោចណាស់ មានមនុស្ស៣៦នាក់ដែលបានរួមចំណែកក្នុងការសរសេរព្រះគម្ពីរនេះឡើង ហើយព្រះគម្ពីរត្រូវបានសរសេរអស់រយៈពេល១៦០០ឆ្នាំ ដោយគិតចាប់តាំងពីពេលដែលមនុស្សដំបូងបានកត់ត្រា រហូតដល់ពេលដែលមនុស្សចុងក្រោយបានកត់ត្រា។ តែមានការសំខាន់មួយដែលអ្នកត្រូវចងចាំ គឺ**ព្រះជាម្ចាស់**បានបណ្តាលឲ្យសរសេរព្រះគម្ពីរឡើង។ តើនេះមានន័យថាម៉េច? យើងចង់មានន័យថា មនុស្សបានសរសេរព្រះគម្ពីរឡើងដោយស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់បានដឹកនាំពួកគេឲ្យសរសេរគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ឲ្យពួកគេសរសេរពិតប្រាកដ។ ខគម្ពីរខាងក្រោមនេះ បង្រៀនយើងយ៉ាងច្បាស់ថា អ្នកសរសេរព្រះគម្ពីរគឺត្រូវបានព្រះទ្រង់បញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឲ្យតែង។

«ដ្បិតសេចក្ដីទំនាយមិនដែលមកដោយបំណងចិត្តមនុស្សទេ គឺជាមនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ព្រះដែលបានទាយដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បណ្ដាលវិញ» (២ពេត្រុស ១:២១) ។

«គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរ គឺជាព្រះទ្រង់បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្ដាលឲ្យតែងទេ ក៏មានប្រយោជន៍សម្រាប់ការបង្រៀន ការរំឭកឲ្យដឹងខ្លួន ការប្រដៅដំរង់ និងការបង្ហាត់បង្រៀនខាងឯសេចក្ដីសុចរិត ដើម្បីឲ្យអ្នកសំណប់របស់ព្រះបានគ្រប់លក្ខណ៍ ហើយមានគ្រប់ទាំងចំណេះសម្រាប់នឹងធ្វើការល្អគ្រប់មុខ» (២ធីម៉ូថេ ៣:១៦-១៧)។

ដូច្នេះយើងឃើញថា ព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ មានអ្នកខ្លះនិយាយថា ព្រះគម្ពីរគ្រាន់តែមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់លាយបញ្ចូល នេះអាចមានន័យថាមួយផ្នែកនៃព្រះគម្ពីរគឺព្រះជាម្ចាស់បានបណ្ដាលឲ្យសរសេរ ហើយមួយផ្នែកទៀតគឺមិនមែនទេ។ ប៉ុន្តែ**គ្រប់ផ្នែកនៃព្រះគម្ពីរសុទ្ធតែព្រះទ្រង់បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្ដាលឲ្យតែងទាំងអស់** «គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរគឺជាព្រះទ្រង់បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្ដាលឲ្យតែងទេ»។

នៅមានចំណុចមួយដ៏សំខាន់ទៀតដែលអ្នកត្រូវចងចាំនោះ គឺថាព្រះជាម្ចាស់មិនបានប្រទានព្រះរាជសារឯណាទៀតឲ្យដល់មនុស្សឡើយ។ ព្រះគម្ពីរគឺជាមធ្យោបាយទំនាក់ទំនងជាលាយលក្ខអក្សរ និងជាការបើកសម្ដែងតែមួយគត់ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យយើងរាល់គ្នា។ នៅក្នុងជំពូកចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ ព្រះទ្រង់ព្រមានយើងថា យើងមិនត្រូវតែបន្ថែមអ្វីទៅក្នុងសេចក្ដីទំនាយនោះឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវតែដកអ្វីចេញពីសេចក្ដីទំនាយនោះដែរ (វិវរណៈ ២២:១៨-១៩)។

តើព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងអំពីអ្វីខ្លះ?

ទោះបីជាព្រះគម្ពីរត្រូវបានផ្គុំឡើងដោយកណ្ឌទាំង៦៦ក៏ដោយ ព្រះគម្ពីរមានប្រធានបទដ៏ចម្បងមួយ គឺព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងរាល់គ្នាអំពីព្រះគ្រីស្ទ។ នៅក្នុងសញ្ញាចាស់បានប្រាប់យើងអំពីការជាច្រើនដែលកើតមាននៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងមក គឺបានប្រាប់ទុកជាមុនអំពីព្រះរាជកំណើត ព្រះជន្មរស់នៅ និងការសុគតរបស់ទ្រង់។ រីឯនៅក្នុងសញ្ញាថ្មីវិញបានប្រាប់យើងអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើង នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងមកលើ

លោកីយ៍នេះ។

តើព្រះគម្ពីរមានចែងទុកអ្វីខ្លះ?

ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងអំពីពិភពលោក តាំងពីពេលចាប់ផ្តើមដំបូង រហូតដល់នាពេលអនាគត ដែលនឹងមានផ្ទៃមេឃថ្មី និងផែនដីថ្មី។

នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរលោកុប្បត្តិប្រាប់យើងអំពីការបង្កើតពិភពលោក អំពីការដែលអំពើបាបចូលក្នុងពិភពលោកយ៉ាងដូចម្តេច អំពីទឹកជំនន់ និងអំពីការចាប់ផ្តើមនៃពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។ កណ្ឌគម្ពីរនិក្ខមនំដល់កណ្ឌគម្ពីរនាងអេសធើរ ប្រាប់យើងអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល រហូតដល់ប្រមាណ៤០០ឆ្នាំមុនព្រះគ្រីស្ទបានប្រសូត។ កណ្ឌគម្ពីរយ៉ូបរហូតដល់កណ្ឌគម្ពីរបទចំរៀងសាឡូម៉ូន ជាកណ្ឌគម្ពីរដែលពោរពេញដោយកំណាព្យដ៏អស្ចារ្យ និងសុភាសិតដែលប្រកបដោយគតិបណ្ឌិត។ រីឯកណ្ឌផ្សេងទៀតនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់វិញ គឺពីកណ្ឌគម្ពីរអេសាយរហូតដល់កណ្ឌគម្ពីរម៉ាឡាគី មានបទទំនាយជាច្រើនដែលប្រាប់យើងអំពីអ្វីដែលនឹងកើតមានឡើងនៅពេលអនាគត។ កណ្ឌគម្ពីរទាំងនេះគឺជាព្រះរាជសារមកពីព្រះជាម្ចាស់ដល់ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល។ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់ពួកគេអំពីស្ថានភាពរបស់ពួកគេនៅពេលនោះ និងអំពីអ្វីដែលនឹងកើតមានចំពោះពួកគេនៅពេលអនាគត។

ការចាប់ផ្តើមនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ឬសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី មាន៤កណ្ឌដែលគេហៅថាជាកណ្ឌគម្ពីរដំណឹងល្អ ហើយកណ្ឌគម្ពីរដំណឹងល្អនីមួយៗប្រាប់អំពីជីវិតដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទបានរស់នៅ នៅពេលដែលទ្រង់មានវត្តមាននៅលើលោកីយ៍នេះ។ កណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការប្រាប់រឿងរ៉ាវអំពីគ្រីស្ទបរិស័ទដើមដំបូង និងប្រាប់អំពីជីវិតរបស់សាវកប៉ុល។ កណ្ឌគម្ពីររ៉ូមរហូតដល់កណ្ឌគម្ពីរយូដាសជាសំបុត្រដែលបានសរសេរទៅកាន់ពួកក្រុមជំនុំ ឬទៅកាន់បុគ្គលណាម្នាក់។ សំបុត្រទាំងនេះពន្យល់ប្រាប់សេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យអំពីសេចក្តីជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទ និងបង្រៀនយើងយ៉ាងច្បាស់អំពីរបៀបដែលយើងត្រូវរស់នៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។ កណ្ឌគម្ពីរវិវរណៈបង្ហាញយើងអំពីពេលអនាគត គឺប្រាប់យើងអំពីព្រឹត្តិការណ៍នានាដែលនឹងកើតមាននៅស្ថានសួគ៌ ផែនដី និងស្ថាននរក។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ខាងក្រោមនេះគឺជាអ្វីដែលអ្នកខ្លះបាននិយាយអំពីព្រះគម្ពីរ៖ ព្រះគម្ពីរជាសៀវភៅដែលបង្ហាញអំពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ស្ថានភាពរបស់មនុស្ស ផ្លូវរបស់សេចក្តីសង្គ្រោះ ការជំនុំជម្រះមនុស្សមានបាប និងសុភមង្គលនៃអ្នកជឿ។ សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះគម្ពីរគឺបរិសុទ្ធ ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះគម្ពីរគឺមានអំណាចគ្រប់ដណ្តប់លើមនុស្ស ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ព្រះគម្ពីរគឺជាការពិត ហើយសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះគម្ពីរគឺមិនផ្លាស់ប្តូរ។ ចូរអានព្រះគម្ពីរដើម្បីឲ្យបានប្រាជ្ញា ចូរជឿដល់ព្រះគម្ពីរដើម្បីបានសង្គ្រោះ ហើយប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីបង្រៀននៃព្រះគម្ពីរដើម្បីឲ្យបានបរិសុទ្ធ។ ព្រះគម្ពីរមានពន្លឺដែលដឹកនាំអ្នក មានអាហារសម្រាប់ទ្រទ្រង់អ្នក ហើយកំសាន្តលើកទឹកចិត្តអ្នកផងដែរ។ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាប្រធានបទដ៏ធំបំផុតនៃព្រះគម្ពីរ។ ព្រះគម្ពីរបានរចនាឡើងដើម្បីជាសេចក្តីល្អដល់យើង ហើយបញ្ចប់ដោយសិរីល្អនៃព្រះជាម្ចាស់។ ចូរអានដោយយកចិត្តទុកដាក់ ចូរអានឲ្យបានញឹកញាប់ ចូរអានដោយសេចក្តីអធិស្ឋាន។ ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅលើសអស់ទាំងសៀវភៅ ហើយព្រះគម្ពីរជាផ្លូវដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតដើម្បីសម្តែងឲ្យមនុស្សបានស្គាល់ទ្រង់។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. ចូរសាកល្បងចំណេះដឹងរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធនឹងព្រះគម្ពីរ។ តើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមានប៉ុន្មានកណ្ឌ? នៅក្នុងសញ្ញាចាស់មានប៉ុន្មានកណ្ឌ? ហើយក្នុងសញ្ញាថ្មីមានប៉ុន្មានកណ្ឌ?
2. នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ តើឃ្លាថា «បញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឲ្យតែង» មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? សូមមើលកណ្ឌគម្ពីរ ២ពេត្រុស១:២១ និង ២ធីម៉ូថេ ៣:១៧។ ចុះហេតុអ្វីបានជាឃ្លានេះមានសារៈសំខាន់?
3. ចូរពណ៌នាអំពីលក្ខណៈខុសគ្នាខ្លះៗ រវាងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។
4. តើមានប្រធានបទទូទៅអ្វីខ្លះដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ?

ជំពូក ២
ព្រះជាម្ចាស់

ការដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលអ្នកអាចធ្វើដោយចិត្តគំនិតរបស់អ្នកគឺជាការសិក្សាអំពីព្រះជាម្ចាស់ និងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកនឹងទ្រង់។

វត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់

1. ព្រះគម្ពីរមិនព្យាយាមបង្ហាញភស្តុតាងថាមានព្រះទេ គ្រាន់តែសន្មតតាមរយៈគ្រប់បទគម្ពីរថា មានព្រះជាម្ចាស់មួយអង្គ។ នៅក្នុងខគម្ពីរដំបូងបង្អស់នៃព្រះគម្ពីរ គឺជាឧទាហរណ៍មួយដែលបញ្ជាក់អំពីការនេះ«កាលដើមដំបូងឡើយព្រះបានបង្កើត...»។ ខគម្ពីរនេះបានបង្ហាញអំពីវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាការពិតដែលមិនចាំបាច់ផ្តល់ភស្តុតាងទេ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១៤:១ ចែងថា មនុស្សល្ងង់ខ្លៅតែងតែគិតក្នុងចិត្តថាគ្មានព្រះទេ។

2. ប៉ុន្តែក្រៅពីព្រះគម្ពីរ ក៏មានភស្តុតាងច្បាស់លាស់ដែលបង្ហាញថាមានព្រះមួយអង្គមែន។
   ក. មនុស្សទូទាំងពិភពលោក តែងតែជឿលើព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតជាព្រះដែលអស្ចារ្យជាងពួកគេ។
   ខ. អ្វីៗទាំងអស់មិនកើតឡើងដោយឯកឯងទេ គឺកើតមានឡើងដោយអ្វីមួយឬអ្នកណាម្នាក់។ ពិភពលោកនេះមិនអាចកើតមានឡើងដោយឯកឯងបាននោះទេ។
   គ. មានការរចនា និងផែនការដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងការបង្កើតពិភពលោក ហើយនេះមានន័យថាពិតជាមានអ្នកណាម្នាក់រចនាវាឡើងជាមិនខាន។

ឃ. មនុស្សមានបញ្ញាបែងចែកពីអ្វីត្រូវ និងអ្វីខុស ហើយព្រះដែលបានបង្កើតពួកគេក៏ត្រូវតែមានបញ្ញាអស្ចារ្យលើសជាងមនុស្សទៅទៀត។

និស្ស័យនៃព្រះជាម្ចាស់ (The Nature of God)

1. *ព្រះគឺជាវិញ្ញាណ* (យ៉ូហាន ៤:២៤)៖ នេះមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់គ្មានរូបកាយទេ ហើយពួកយើងក៏មិនអាចមើលទ្រង់ឃើញបានដែរ។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់អាចបើកសម្តែងឲ្យយើងឃើញក្នុងរូបភាពដែលយើងអាចមើលឃើញបាន។ នៅក្នុងបុគ្គលភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះបានយាងមកលើពិភពលោក ក្នុងរូបកាយដូចយើងរាល់គ្នា (យ៉ូហាន ១:១,១៤,១៨ ; កូឡូស ១:១៥ និងហេព្រើរ ១:៣)។
2. *ព្រះជាម្ចាស់គឺជាបុគ្គល៖* ព្រះជាម្ចាស់មានចរិតលក្ខណៈដូចដែលយើងមានដែរ គឺទ្រង់ជ្រាប និងយល់ (អេសាយ ៥៥:៨-៩) ទ្រង់មានអារម្មណ៍ដូចជាទុក្ខសោក (លោកុប្បត្តិ ៦:៦) សេចក្តីស្រឡាញ់ (យ៉ូហាន ៣:១៦) ការអាណិតអាសូរ (ទំនុកដំកើង ១១១:៤) សេចក្តីប្រចណ្ឌ (និក្ខមនំ ២០:៥) និងសេចក្តីខ្ញាល់ (ចោទិយកថា ១:៣៧) ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ក៏មានឆន្ទៈផងដែរ(ទំនុកដំកើង ១១៥:៣ និងយ៉ូហាន ៦:៣៨)។
3. *ភាពតែមួយនៃព្រះជាម្ចាស់៖* ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងយ៉ាងច្បាស់ថា មានព្រះពិតតែមួយអង្គគត់ (ចោទិយកថា ៤:៣៩, ម៉ាកុស ១២:២៩)។ ចូរអាន១ធីម៉ូថេ ២:៥។ សេចក្តីបង្រៀនដែលបង្រៀនថាមានព្រះជាច្រើន នោះមិនត្រឹមត្រូវហើយ និងមិនសមហេតុផលទេ គឺត្រូវមានព្រះដ៏ឧត្តមតែមួយគត់ដែលធំអស្ចារ្យជាងគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់។
4. *ព្រះត្រៃឯក៖* ព្រះទ្រង់ធំអស្ចារ្យខ្លាំងបំផុតជាងមនុស្ស ដូច្នេះគ្មានអ្នកណាមួយអាចដឹងថា តើព្រះជាម្ចាស់មានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេចនោះទេ លុះត្រាតែព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់បើកសម្តែងឲ្យយើងរាល់គ្នាបានស្គាល់។ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងថា ព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះតែមួយគត់ ប៉ុន្តែមានរូបអង្គបីផ្សេងគ្នានៅក្នុងនិស្ស័យជាព្រះរបស់ទ្រង់ គឺព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនមែនជា

ព្រះបីផ្សេងគ្នានោះទេ ព្រោះលក្ខណៈនៃព្រះជាម្ចាស់មិនអាចដាច់ចេញពីគ្នាបានទេ។ យើងប្រើពាក្យ "ព្រះត្រៃឯក" ដើម្បីរៀបរាប់រូបអង្គបីរួមជាព្រះតែមួយនេះគឺជារឿងអាថ៌កំបាំងចំពោះគំនិតរបស់មនុស្ស។ យើងមិនអាចយល់ពីការនេះទាំងស្រុងបានទេ ក៏ប៉ុន្តែយើងអាចជឿពីការនេះដោយព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចែងយ៉ាងដូច្នេះថាជាការពិត។ យើងមិនអាចរកឃើញពាក្យ "ព្រះត្រៃឯក" នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបានទេ តែសេចក្ដីពិតអំពី "ព្រះត្រៃឯក" បានរកឃើញនៅក្នុងខគម្ពីរដូចខាងក្រោមនេះ៖

ក) នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ចូរអានម៉ាថាយ ៣:១៦-១៧។

ខ) នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលអំពីមហាបេសកម្ម។ ចូរអានម៉ាថាយ ២៨:១៩។

គ) នៅក្នុងព្រះពរនៃព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១៣:១៤។ ចូរអានខគម្ពីរនេះ។ នៅក្នុង រ៉ូម១:៧ ព្រះវរបិតាត្រូវបានហៅថាជាព្រះ ហើយក្នុងហេព្រើរ ១:៨ ព្រះរាជបុត្រាត្រូវបានហៅថាជាព្រះ ចំណែកឯនៅក្នុងកិច្ចការ ៥:៣-៤ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏ត្រូវបានហៅថាជាព្រះ។

ទំនាក់ទំនងរវាងព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាក្នុងនិស្ស័យជាព្រះ មិនដូចគ្នានឹងទំនាក់ទំនងរវាងឪពុកនិងកូនប្រុសខាងសាច់ឈាមឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះវរបិតាមិនបានបង្កើតព្រះរាជបុត្រាតាមរបៀបមនុស្សលោកនោះទេ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមានព្រះបន្ទូលថា ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតាគង់នៅក្នុងទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៤:៩-១១)។ រីឯនៅក្នុងយ៉ូហាន ១០:៣០ ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលដែរថា ទ្រង់ ហើយនិងព្រះវរបិតាគឺតែ១ព្រះអង្គទេ។ តែសម្រាប់ឪពុក និងកូនជាមនុស្សគឺមិនមែនយ៉ាងដូច្នោះទេ។

លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (The Attributes of God)

មានភាពពិបាកក្នុងការពន្យល់ប្រាប់ថា តើព្រះជាម្ចាស់មានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្ដេច។ វិធីល្អបំផុតមួយគឺការពិពណ៌នាអំពីគុណសម្បត្តិ ឬក៏ចរិតលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ហើយយើងហៅលក្ខណៈទាំងនេះថា ជាលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

1. *ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏សព្វវត្តមាន៖* នេះមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះវត្តមានគង់នៅគ្រប់ទីកន្លែងនៅក្នុងពេលតែមួយ (យេរេមា ២៣:២៤ និង ទំនុកដំកើង ១៣៩:៧-១២)។
2. *ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏សព្វញ្ញូញ្ញាណ៖* នេះមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់។ ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងការដែលយើងគិត និងគ្រប់ទាំងការដែលយើងធ្វើ (សុភាសិត ១៥:៣, ទំនុកដំកើង ១៣៩:១-២ និងហេព្រើរ ៤:១៣)។
3. *ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏សព្វានុភាព៖* ព្រះជាម្ចាស់មានគ្រប់ទាំងអំណាចព្រះចេស្តាដែលបានបង្កើតសកលលោកនេះឡើង ហើយពេលនេះ ទ្រង់គ្រប់គ្រងវាដោយអំណាចព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ដែលទ្រង់ចង់ធ្វើ (យេរេមា ៣២:១៧-១៨, លោកុប្បត្តិ ១៧:១ និង ម៉ាថាយ ១៩:២៦)។
4. *ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច៖* ព្រះជាម្ចាស់គ្មានការចាប់ផ្តើម និងគ្មានទីបញ្ចប់ គឺព្រះជាម្ចាស់មិនដែលមានពេលណាមួយដែលទ្រង់មិនគង់នៅសោះឡើយ (ទំនុកដំកើង ៩០:២, លោកុប្បត្តិ ២១:៣៣ និង ទំនុកដំកើង ១០២:២៦-២៧)។
5. *ព្រះជាម្ចាស់ មិនប្រែប្រួល៖* ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនដែលប្រែប្រួលសោះឡើយ ព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះដ៏ល្អឥតខ្ចោះ (ម៉ាឡាគី ៣:៦ និងយ៉ាកុប ១:១៧)។
6. *ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏បរិសុទ្ធ៖* ព្រះជាម្ចាស់ល្អបរិសុទ្ធ និងគ្មានអំពើបាបណាមួយសោះ (អេសាយ ៦:៣)។ ទ្រង់ស្អប់អំពើបាបហើយទ្រង់ស្រឡាញ់សេចក្តីល្អ (សុភាសិត ១៥:៩, ២៦)។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនបណ្តោយឲ្យមានអំពើបាបនៅចំពោះព្រះវត្តមានរបស់ទ្រង់ឡើយ ដូច្នេះទ្រង់គង់នៅដាច់ចេញពីមនុស្សមានបាប ហើយទ្រង់នឹងដាក់ទោសចំពោះអំពើបាប (អេសាយ ៥៩:១-២)។
7. *ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏សុចរិត និងយុត្តិធម៌៖* អ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើគឺត្រឹមត្រូវ និងសុចរិត (ទំនុកដំកើង ១១៩:១៣៧ និងដានីយ៉ែល ៩:១៤)។ ទ្រង់បំពេញគ្រប់ទាំងសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ (១ពង្សាវតារក្សត្រ ៨:៥៦)។
8. *ព្រះជាម្ចាស់ ជាសេចក្តីស្រឡាញ់៖* និស្ស័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺ ទ្រង់មានសេចក្តីស្រឡាញ់ (១យ៉ូហាន ៤:៨,១៦,១៩)។ ទោះបីជាព្រះជាម្ចាស់ស្អប់អំពើ

បាបក៏ដោយ ទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សមានបាប (រ៉ូម ៥:៨)។ ចូរអានយ៉ូហាន ៣:១៦។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. យោងតាមអត្ថបទមេរៀននេះ ហេតុអ្វីបានជាពិបាកនឹងជឿថាមិនមានព្រះជាម្ចាស់? ចូរពិភាក្សាអំពីមូលហេតុខ្លះៗ (ទំនុកដំកើង ១៤:១)។
2. តើព្រះគម្ពីរព្យាយាមបង្ហាញភស្តុតាងថាមានព្រះដែរឬទេ?
3. តើព្រះជាម្ចាស់មានចរិតលក្ខណៈដូចម្ដេចខ្លះ? តើព្រះជាម្ចាស់មានលក្ខណៈខុសពីមនុស្សយ៉ាងដូចម្ដេច?
4. ក្នុងចំណោមលក្ខណៈសម្បត្តិទាំងអស់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ចូរប្រាប់ពីលក្ខណៈខ្លះៗដែលធ្វើឲ្យយើងមានភាពរឹងមាំខ្លាំងបំផុតក្នុងពេលដែលយើងមានសេចក្ដីត្រូវការ។
5. តើការពិតដែលថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់ជះឥទ្ធិពលយ៉ាងដូចម្ដេចចំពោះការគិត ការនិយាយ និងសកម្មភាពរបស់យើងនៅពេលដែលយើងប្រឈមមុខនឹងបញ្ហា ឬជួបហេតុការណ៍បន្ទាន់ណាមួយ?

ជំពូក ៣
មនុស្ស

ប្រសិនបើយើងចង់ដឹងសេចក្តីពិតអំពីមនុស្ស យើងត្រូវត្រឡប់ទៅឯព្រះគម្ពីរវិញពីព្រោះ «សេចក្តីពិតជាអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលអំពីអ្វីមួយ»។ តាមរយៈព្រះគម្ពីរ យើងដឹងអំពីការបង្កើតមនុស្ស លក្ខណៈរបស់មនុស្ស ការទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃ ការធ្លាក់ចូលក្នុងអំពើបាបរបស់មនុស្ស និងអ្វីដែលនឹងកើតមានចំពោះមនុស្សនៅពេលអនាគត។

ការដើមដំបូងរបស់មនុស្ស

វាគឺជារឿងធម្មតាដែលយើងចង់ដឹងថា តើយើងមានប្រភពមកពីណា។ យើងមិនបានរស់នៅលើលោកនេះជាដរាបមកនោះទេ។ ទស្សនវិទូបានផ្តល់ទ្រឹស្តីផ្សេងៗគ្នាអំពីដើមកំណើតរបស់មនុស្ស។ ទ្រឹស្តីគឺជាអ្វីដែលអ្នកខ្លះគិតថាអាចជាមូលហេតុនៃការកើតមាននូវអ្វីមួយ តែវាមិនមានភស្តុតាងណាមួយដើម្បីបង្ហាញថាជាការពិតទេ។ ទ្រឹស្តីទំនើបបំផុតដែលនិយាយអំពីដើមកំណើតរបស់មនុស្ស គឺជាទ្រឹស្តីនៃការវិវត្តន៍ ហើយអស់អ្នកដែលជឿលើទ្រឹស្តីនេះ ជឿថាគ្មានអ្នកណាម្នាក់បង្កើតមនុស្សមកនោះទេ តែគេជឿថាមនុស្សវិវត្តន៍មកពីសត្វថ្នាក់ទាបមួយប្រភេទ។

តែព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា «កាលដើមដំបូងឡើយព្រះបានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី... ទ្រង់ក៏បង្កើតមនុស្ស » (លោកុប្បត្តិ ១:១,២៧)។

ហេតុអ្វីបានជាព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមនុស្សមក? ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលអំពីមនុស្សនោះថា «ជាអ្នកដែលអញបានបង្កើតមក សម្រាប់សិរីល្អនៃអញគឺជាអ្នកដែលអញបានជបសូន អើជាអ្នកដែលអញបានតែងតាំងឡើង» (អេសាយ ៤៣:៧)។ ដូច្នេះ យើងឃើញថា យើងត្រូវបានបង្កើតមកដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។

និស្ស័យរបស់មនុស្ស

ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់បានឃើញមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ ពេលនោះអ្នកដឹងថាមនុស្សគ្រប់រូបមានរូបកាយ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណ។ ពេលមួយអ្នកឃើញគាត់នៅមានជីវិតធម្មតា ហើយមួយរំពេចក្រោយមកគាត់ក៏ស្លាប់បាត់ទៅ រូបកាយរបស់គាត់នៅទីនោះដដែល តែឯជីវិតរបស់គាត់បានបាត់ទៅហើយ គឺនៅសល់តែសាកសពតែប៉ុណ្ណោះ។ មនុស្សមិនមែនគ្រាន់តែមានរូបកាយប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏មានព្រលឹង និងវិញ្ញាណផងដែរ។

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងថា មនុស្សមាន៣ផ្នែក គឺរូបកាយ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណ (១ថែស្សាឡូនីច ៥:២៣)។ វាពិបាកសម្រាប់យើងក្នុងការដឹងពីលក្ខណៈខុសគ្នារវាងព្រលឹងនិងវិញ្ញាណនោះ ព្រោះយើងមិនអាចមើលឃើញពួកវា ដូចដែលយើងអាចមើលឃើញរូបកាយបានទេ ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងថា ព្រលឹង និងវិញ្ញាណមានលក្ខណៈខុសពីគ្នា។ សត្វមានរូបកាយ និងព្រលឹង តែគ្មានវិញ្ញាណនោះទេ រីឯមនុស្សមានរូបកាយ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណ។

ព្រលឹងគឺជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យមានភាពខុសគ្នារវាងអ្វីមួយដែលមានជីវិត និងអ្វីមួយដែលស្លាប់ តែវិញ្ញាណគឺជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យមានលក្ខណៈខុសគ្នារវាងមនុស្ស និងសត្វ។ ពីព្រោះមនុស្សយើងមានវិញ្ញាណ ទើបយើងអាចមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។ អារម្មណ៍ និងបំណងប្រាថ្នារបស់យើងកើតមកពីព្រលឹង រីឯសមត្ថភាពដឹងស្គាល់ និងគិត គឺកើតចេញមកពីវិញ្ញាណ។ ដោយសារយើងមានវិញ្ញាណ យើងត្រូវទូលរៀបរាប់ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ពីគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។ តួនាទីដ៏ធំបំផុតរបស់យើងគឺស្វែងរកឲ្យឃើញថា តើព្រះជាម្ចាស់ចង់ឲ្យយើងរាល់គ្នាធ្វើអ្វី ហើយប្រព្រឹត្តតាម។

ឆន្ទៈសេរីរបស់មនុស្ស

ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានបង្កើតភាវៈផ្សេងៗទៀតនៅលើសកលលោកនេះដែរ ភាវៈទាំងនោះជា ពួកទេវតា និងវិញ្ញាណទាំងឡាយ។ ភាវៈទាំងនោះគ្មានរូបកាយ និងព្រលឹងដូចមនុស្សទេ ហើយភាវៈទាំងនោះមានអនុភាពខ្លាំងជាងមនុស្សយើងរាល់គ្នា ហើយភាវៈទាំងនោះក៏ត្រូវបានបង្កើតមកដើម្បីបំរើព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ដូចពួកយើងដែរ ភាវៈទាំងនោះ

ក៏មានឆន្ទៈសេរីដែរ ដូច្នេះគេអាចជ្រើសរើសអ្វីដែលគេចង់ធ្វើ។ ពួកគេខ្លះបានជ្រើសរើស មិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយពួកគេបានធ្លាក់ចូលក្នុងអំពើបាប។

ព្រះជាម្ចាស់អាចនឹងបង្កើតយើងមកឲ្យដូចជាម៉ាស៊ីន ដើម្បីឲ្យយើងគោរព និងស្តាប់បង្គាប់តាមទ្រង់រហូត ដោយមិនចាំបាច់មានជម្រើសអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ។ តែផ្ទុយពីនោះទៅវិញ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបង្កើតយើងមក ដើម្បីឲ្យយើងអាចជ្រើសរើសស្រឡាញ់ទ្រង់ និងបំរើទ្រង់ ដោយគ្មានការបង្ខិតបង្ខំដល់យើងឡើយ។

អំពើបាបរបស់មនុស្ស

នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតអស់ទាំងភាវៈមានជីវិតឲ្យមានសេរីភាព ដែលអាចធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ ឬក៏បដិសេធ មិនធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់នោះព្រះជាម្ចាស់ពិតជាបានជ្រាបហើយថា នឹងមានភាវៈខ្លះជ្រើសរើសផ្លូវដែលខុស ហើយនោះគឺជាអ្វីដែលបានកើតមានឡើង។ មានទេវតាដ៏អស្ចារ្យមួយឈ្មោះថាលូស៊ីហ្វើរ ដែលយើងរាល់គ្នាស្គាល់ថាជាសាតាំង ហើយទេវតាលូស៊ីហ្វើរនេះបានតាំងចិត្តប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់។ រំពេចនោះ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ក៏បានទំលាក់វា និងបរិវាររបស់វាចុះពីស្ថានសួគ៌។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក សាតាំងព្យាយាមរារាំងផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់គ្រប់បែបយ៉ាងដែលវាអាចធ្វើបាន។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សមកឲ្យមានឆន្ទៈសេរីហើយសាតាំងបានធ្វើផែនការល្បួងមនុស្សមិនឲ្យស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានព្រមានអ័ដាម តែសាតាំងនៅតែអាចល្បួងគាត់បាន ហើយគាត់ក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបផងដែរ។ យើងអាចអានរឿងដ៏ល្បីល្បាញនេះនៅក្នុងលោកុប្បត្តិជំពូក៣បាន។

ព្រះជាម្ចាស់ដែលបរិសុទ្ធគឺជាព្រះដែលគ្រប់គ្រងលើសកលលោកទាំងមូល។ ទ្រង់នឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យអស់ទាំងភាវៈណាដែលមិនស្តាប់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ដោយចេតនាអាចនៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ទ្រង់ឡើយ។ នេះគឺជាហេតុផលដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានទំលាក់សាតាំងពីស្ថានសួគ៌នៅពេលដែលវាតាំងចិត្តប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានធ្វើយ៉ាងដូច្នេះចំពោះមនុស្សដែរ ហើយក៏បានបណ្តេញអ័ដាមចេញពីសួន និង ពីព្រះវត្តមានរបស់ទ្រង់។

មនុស្សម្នាក់ៗនៃគ្រប់ពូជសាសន៍ បានទទួលនិស្ស័យរបស់អ័ដាមដូចគ្នា យើងរាល់គ្នាកើតមកជាមួយនឹងភាពកំសោយ និងមានភាពទោរទន់ទៅរកអំពើបាប ហើយមនុស្សយើងងាយនឹងធ្វើអំពើបាប ដោយមិនចាំបាច់មានអ្នកណាបង្រៀនយើងនោះទេ។ នៅពេលដែលយើងត្រូវបានល្បួង នោះនិស្ស័យបែបនេះនឹងតបមកវិញ ថែមទាំងចុះចូលខ្លួននៅក្នុងសេចក្តីល្បួងនោះ ហើយប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់។

អនាគតរបស់មនុស្ស

ដូចដែលព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថាតើយើងមានប្រភពមកពីណា ព្រះគម្ពីរក៏ប្រាប់យើងអំពីកន្លែងដែលយើងនឹងត្រូវទៅវិញផងដែរ។ នៅថ្ងៃមួយពួកយើងម្នាក់ៗនឹងឈរនៅខាងមុខវត្តមានទ្រង់ ហើយនិងត្រូវទទួលការជំនុំជម្រះ។ ពិតណាស់សេចក្តីស្លាប់គឺជារឿងធម្មតានៅជុំវិញយើង ដូច្នេះយើងម្នាក់ៗដឹងថាមនុស្សគ្រប់រូបនឹងត្រូវស្លាប់។ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរបន្ថែមទៀតថា «ហើយដោយព្រោះបានតម្រូវឲ្យមនុស្សទាំងអស់ស្លាប់១ដង រួចសឹមជាប់សេចក្តីជំនុំជម្រះ» (ហេព្រើរ ៩:២៧)។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតយើងមក ហើយបានបង្ហាញបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ដល់យើងរាល់គ្នា។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រាកដជាឲ្យយើងរាល់គ្នាទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងបាននិយាយនិងប្រព្រឹត្ត។ នៅក្នុងជីវិតនេះ យើងរាល់គ្នាកំពុងតែប្រុងប្រៀបសម្រាប់ជីវិតក្រោយពេលដែលយើងស្លាប់។ យើងរាល់គ្នាមិនស្លាប់ដូចជាសត្វធាតុនោះទេ វិញ្ញាណរបស់យើងនឹងត្រឡប់ទៅឯព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះអាទិករ និងជាចៅក្រម។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. ហេតុអ្វីបានជាព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមនុស្សមក? តើលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់មួយណា (ក្នុងជំពូកទី២) មានជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតមនុស្ស?
2. ចូរពន្យល់រាប់រៀបអំពីផ្នែកទាំង៣នៃមនុស្ស។
3. ហេតុអ្វីបានជាព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យមនុស្សមានឆន្ទៈសេរី?

4. នៅពេលអ្នកអានកណ្ឌគម្ពីរ លោកុប្បត្តិជំពូក៣ តើមានជំហានអ្វីខ្លះដែលបាននាំឲ្យអេវ៉ាធ្លាក់ចូលក្នុងសេចក្ដីបញ្ឆោតរបស់សាតាំង? តើការនេះជួយយើងឲ្យយល់ពីអំពើបាបរបស់មនុស្សយ៉ាងដូចម្ដេច?
5. តើមនុស្សអាចធ្វើអ្វីបាន ក្នុងការជ្រើសរើសសម្រាប់ជីវិតក្រោយពេលស្លាប់? នៅក្នុងន័យនេះ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សជឿទ្រឹស្ដីនៃការវិវត្តន៍ជាជាងជឿព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះអាទិករ?

ជំពូក ៤
អំពើបាប

សូមអានលោកុប្បត្តិជំពូក៣។

តើអំពើបាបគឺជាអ្វី?

នៅពេលដែលអ្នកអានព្រះគម្ពីរ អ្នកនឹងដឹងថាព្រះគម្ពីរផ្តោតយ៉ាងខ្លាំងទៅលើប្រធានបទនៃអំពើបាប តើវាមានប្រភពមកពីណា ហើយត្រូវព្យាបាលវាយ៉ាងដូចម្តេច។ ជានិច្ចកាល យើងគិតថាអំពើបាបគឺជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងឧក្រិដ្ឋកម្ម និងឃាតកម្ម ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះគម្ពីរបង្ហាញថា អំពើបាបគឺជាអ្វីដែលខ្វះមិនដល់ភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុងរ៉ូម ៣:២៣ ចែងថា «ពីព្រោះគ្រប់គ្នាបានធ្វើបាប ហើយខ្វះមិនដល់សិរីល្អនៃព្រះ»។ នៅពេលដែលយើងគិតអំពីសិរីល្អនៃព្រះ នោះយើងនឹកចាំថាព្រះជាម្ចាស់ គឺជាព្រះដ៏ល្អឥតខ្ចោះយ៉ាងពេញលេញ ដូច្នេះបើយើងមិនល្អឥតខ្ចោះយ៉ាងពេញលេញដូចព្រះជាម្ចាស់ទេ នោះមានន័យថាយើងកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើបាបហើយ យើងរាល់គ្នាជាប់ទោសនៅក្នុងចំណុចនេះឯង។

ព្រះគម្ពីរបានចែងអំពីអំពើបាបតាមរបៀបដូចខាងក្រោមនេះ៖

1. ការមិនគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ឬការរំលងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាអំពើបាប (១យ៉ូហាន៣:៤)
2. ការបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់ ជាអំពើបាប (អេសេគាល ២:៣)
3. ការប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ជាអំពើបាប (១យ៉ូហាន៥:១៧)
4. ការមិនស្អាតស្អំខាងឯសីលធម៌ ឬភាពមិនបរិសុទ្ធជាអំពើបាប (២សាំយូអែល ១២:៩,១៣)
5. ភាពគ្មានសេចក្តីជំនឿ ជាអំពើបាប (រ៉ូម១៤:២៣)

6. ការមិនធ្វើអំពើល្អ ជាអំពើបាប (យ៉ាកុប៤:១៧)
7. គំនិតអាក្រក់ និងទង្វើអាក្រក់ ជាអំពើបាប (ម៉ាថាយ ៥:២៨)

តើអំពើបាបមកពីណា?

ការកត់ត្រាដំបូងអំពីអំពើបាបប្រាប់យើងរាល់គ្នាឲ្យដឹងថា វាបានកើតមានឡើងនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ នៅពេលដែលទេវតាម្នាក់ឈ្មោះថាលូស៊ីហ្វឺរមានអំណួត ហើយចង់តម្កើងខ្លួនស្មើនឹងព្រះជាម្ចាស់ (អេសាយ ១៤:១២-១៤)។ ដោយសារអំពើបាបនៃអំណួតនេះ ព្រះជាម្ចាស់បានទំលាក់លូស៊ីហ្វឺរចេញពីស្ថានសួគ៌ ហើយក្នុងព្រះគម្ពីរបានហៅវាថា ជាអារក្សឬជាសាតាំង។

អំពើបាបកើតមានឡើងដំបូងបង្អស់នៅលើផែនដីយើងនេះ ត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរលោកុប្បត្តិជំពូក៣។ វាកើតឡើងនៅក្នុងសួនអេដែន នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រាប់ដល់អ័ដាម និងនាងអេវ៉ាថា ពួកគេមិនត្រូវហូបផ្លែឈើពី "ដើមដឹងខុសត្រូវ" នោះទេ (លោកុប្បត្តិ ២:១៦-១៧) តែពួកគេមិនបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយក៏បាននាំគ្នាហូបផ្លែឈើ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានហាម ដូច្នេះហើយពួកគេក៏ក្លាយទៅជាអ្នកមានបាប។

តើលទ្ធផលនៃអំពើបាបគឺជាអ្វី?

1. នៅពេលដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ាបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបភ្លាមៗនោះ ពួកគេដឹងថាពួកគេអាក្រាត ហើយក៏ព្យាយាមពួនពីព្រះជាម្ចាស់ (លោកុប្បត្តិ ៣:៧-១០)។
2. ទោសនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់។ អ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណភ្លាមនៅពេលដែលពួកគេទាំងពីរនាក់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ នេះមានន័យថាពួកគេត្រូវបានដាច់ចេញពីព្រះជាម្ចាស់ ពួកគេមិនអាចរីករាយនឹងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៀតបានទេ ហើយពួកគេក៏បានចាប់ផ្តើមស្លាប់ខាងឯរូបកាយផងដែរ។ ពួកគេមិនបានស្លាប់តែម្តងនោះទេ តែរូបកាយរបស់គេនឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខាននៅថ្ងៃណាមួយ។

3. មនុស្សគ្រប់រូបបានទទួលនិស្ស័យនៃអំពើបាបរបស់អ័ដាម។ កូនក្មេងទាំងអស់ដែលកើតចេញពីឪពុកម្ដាយដែលមានអំពើបាប នោះគេក៏ជាប់ជាមួយអំពើបាបតាំងពីកំណើតមកដែរ។ កូនប្រុសច្បងរបស់អ័ដាមគឺជាឃាតករ។ ដោយព្រោះយើងរាល់គ្នាកើតមកជាមនុស្សមានបាប យើងរាល់គ្នាត្រូវដាច់ចេញពីព្រះជាម្ចាស់។ យើងរាល់គ្នាត្រូវបានស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណ ហើយក៏នឹងស្លាប់ខាងឯរូបកាយនៅថ្ងៃណាមួយជាមិនខាន។ សូមអានព្រះគម្ពីររ៉ូម ៥:១២-១៨ ដោយយកចិត្តទុកដាក់។
4. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ដាក់បណ្ដាសាដល់គ្រប់ភាវៈទាំងអស់ដោយព្រោះតែអំពើបាបរបស់អ័ដាម ហើយនេះគឺជាមូលហេតុដែលមានបន្លា និងអញ្ចាញនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:១៤-១៩ បង្ហាញដាននៃអំពើបាបផ្សេងៗទៀត។ យើងមិនចាំបាច់ត្រូវការភស្តុតាងដទៃទៀតដើម្បីបញ្ជាក់ថាអំពើបាបមាននៅលើលោកីយ៍នេះទេ ដរាបណាយើងនៅមានគុក មន្ទីរពេទ្យ និងកន្លែងកប់សាកសព។ ទឹកភ្នែក ជម្ងឺ ទុក្ខសោក ការឈឺចាប់ និងសេចក្ដីស្លាប់ជាលទ្ធផលមួយចំណួននៃអំពើបាប។

តើទោសនៃអំពើបាបគឺជាអ្វី?

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទោសនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្ដីស្លាប់ «ដ្បិតឈ្នួលរបស់អំពើបាប នោះជាសេចក្ដីស្លាប់» (រ៉ូម ៦:២៣) គឺដូចបានលើកមកនិយាយនៅខាងដើម វាសំដៅទៅលើសេចក្ដីស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណ និងរូបកាយ។ ទោសនៃអំពើបាបនេះត្រូវតែសងថ្លៃលោះ ហើយព្រះជាម្ចាស់ត្រូវតែដាក់ទោសចំពោះអំពើបាប។

ដរាបណាយើងនៅតែរស់ក្នុងអំពើបាបរបស់យើង នោះគឺយើងបានស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណ ហើយរូបកាយរបស់យើងនឹងស្លាប់នៅថ្ងៃណាមួយជាមិនខាន។ ប្រសិនបើយើងនៅតែស្ថិតនៅក្នុងអំពើបាប នៅពេលដែលយើងស្លាប់ទៅ នោះយើងនឹងស្លាប់អស់កល្បជានិច្ច នេះមានន័យថា យើងនឹងដាច់ចេញពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់អស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងរងទុក្ខវេទនានៅក្នុងបឹងភ្លើង។ នៅក្នុងវិវរណៈ ២០:១៤ ហៅការនេះថា ជាសេចក្ដីស្លាប់ទី២។

តើអ្វីដែលជាការព្យាបាលអំពើបាប?

ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យយើងនូវការព្យាបាល១សម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ដូច្នេះយើងរាល់គ្នាមិនត្រូវរងទុក្ខពីការដាក់ទោសដ៏អស់កល្បដោយអំពើបាបនោះទេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់មកលើលោកីយ៍នេះ ដើម្បីធ្វើជាផ្លូវឲ្យយើងរាល់គ្នាបានរួច។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទបានចាប់កំណើតជាមនុស្សនៅក្នុងផ្ទៃស្ត្រីព្រហ្មចារីម្នាក់ឈ្មោះនាងម៉ារា ហើយទ្រង់គ្មានឪពុកជាមនុស្សលោកទេ ដូច្នេះទ្រង់មិនបានទទួលនិស្ស័យនៃអំពើបាបពីអ័ដាមនោះទេ ទ្រង់គឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលគ្មានអំពើបាបទាល់តែសោះ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យទទួលទណ្ឌកម្មដោយសារអំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នា នៅពេលដែលទ្រង់សុគតជំនួសយើងនៅលើឈើឆ្កាង។ ទ្រង់បានបំពេញនូវការទាមទាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏បរិសុទ្ធ។ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសងថ្លៃលោះអំពើបាបរួចហើយ ទើបព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដល់អស់អ្នកណាដែលសារភាពថា ខ្លួនជាមនុស្សមានបាប ហើយទទួលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះអម្ចាស់ និងព្រះសង្គ្រោះរបស់ខ្លួន (សេចក្តីនេះនឹងមានពន្យល់បន្ថែមឲ្យកាន់តែលំអិតនៅក្នុងមេរៀន «ការកើតជាថ្មីនិងសេចក្តីសង្គ្រោះ»)។

នៅពេលដែលយើងជឿទុកចិត្តដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងត្រូវបានសង្គ្រោះឲ្យរួចផុតពីទោស និងអំណាចនៃអំពើបាប នេះមានន័យថា អំពើបាបទាំងអស់របស់យើង ទាំងអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាលត្រូវបានអត់ទោសឲ្យ។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនជំនុំជម្រះយើងរាល់គ្នាដោយសារអំពើបាបទាំងនោះទៀតសោះឡើយ។ ឥឡូវនេះ យើងមានអំណាចដើម្បីរស់នៅសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ ជាជាងរស់នៅសម្រាប់ការសប្បាយក្នុងអំពើបាបវិញ។

នៅពេលដែលអ្នកសិក្សាអំពីការអត់ទោសបាប អ្នកគួរចងចាំថា ការអត់ទោសមានពីរប្រភេទ ទី១ ហៅថាការអត់ទោសនៃចៅក្រម (នៅពេលដែលយើងសម្លឹងឃើញព្រះជាម្ចាស់ជាចៅក្រម) ហើយការនេះពាក់ព័ន្ធនឹងការដាក់ទោសចំពោះអំពើបាប។ ការអត់ទោសមួយប្រភេទទៀត គឺហៅថាការអត់ទោសនៃឪពុកម្តាយ (នៅពេលដែលយើងសម្លឹងឃើញព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះវរបិតា) ហើយការនេះពាក់ព័ន្ធនឹងការស្តារឡើងវិញនូវ

ការប្រកបនឹងព្រះជាម្ចាស់ (ទំនាក់ទំនងដ៏រីករាយជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់) ដែលត្រូវបានបែកបាក់ដោយអំពើបាប។

នៅពេលដែលយើងនិយាយថា អស់ទាំងអំពើបាបរបស់យើងត្រូវបានអត់ទោសឲ្យ ពីអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល នោះសំដៅទៅលើការអត់ទោសនៃចៅក្រម។ នេះមានន័យថា អ្នកជឿព្រះគ្រីស្ទនឹងមិនត្រូវសងថ្លៃលោះបាបរបស់ខ្លួនទៀតសោះឡើយ ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទបានសងថ្លៃលោះបាបសម្រាប់មនុស្សមានបាបរួចហើយ នៅពេលដែលទ្រង់សុគតនៅលើឈើឆ្កាង។ នៅពេលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានសុគត គ្រប់ទាំងអំពើបាបរបស់យើងស្ថិតនៅពេលអនាគតនៅឡើយ ដូច្នេះទ្រង់បានសុគតសម្រាប់គ្រប់ទាំងអំពើបាបយើងទាំងអស់។ នៅខណៈពេលដែលយើងជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង នោះយើងទទួលបានការអត់ទោសដ៏ពេញលេញ គឺទាក់ទងទៅនឹងទណ្ឌកម្មនៃអំពើបាប។

តើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលដែលអ្នកជឿបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប? អំពើបាបផ្តាច់ការប្រកបរវាងព្រះជាម្ចាស់ និងអ្នកជឿនោះ គឺគ្មានភាពសប្បាយរីករាយក្នុងការចែកចាយ និងទំនាក់ទំនងរវាងព្រះវរបិតានិងកូនរបស់ទ្រង់ទេ។ ការប្រកបនៅតែបែកបាក់គ្នា លុះត្រាតែអ្នកជឿនោះសារភាពនូវអំពើបាបរបស់ខ្លួន ហើយឈប់ប្រព្រឹត្តវាបន្តទៅទៀត។ ព្រះគម្ពីរចែងថា នៅពេលណាដែលយើងសារភាពអំពើបាបរបស់យើង នោះព្រះជាម្ចាស់ស្មោះត្រង់ និងយុត្តិធម៌ ហើយទ្រង់នឹងអត់ទោសអំពើបាបឲ្យយើង និងសំអាតយើងពីអំពើទុច្ចរិតទាំងនោះ (១យ៉ូហាន១:៩)។ នៅត្រង់ចំណុចនេះ យើងកំពុងតែគិតអំពីការអត់ទោសនៃឪពុកម្តាយ នេះមិនមែនជាការដែលចៅក្រមអត់ទោសឲ្យជនល្មើសនោះទេ វាគឺជាការដែលព្រះវរបិតាអត់ទោសដល់កូនរបស់ទ្រង់។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. ហេតុអ្វីបានជាព្រះគម្ពីរនិយាយថា មនុស្សគ្រប់គ្នាបានធ្វើបាប? ហេតុអ្វីបានជាយើងជៀសវាងការពន្យល់របស់ព្រះជាម្ចាស់ស្តីអំពីវត្តមាននៃអំពើបាប?
2. តើសាតាំង អ័ដាម និងអេវ៉ាមានលក្ខណៈដូចគ្នានៅត្រង់ចំណុចណាខ្លះ? ចូរពន្យល់។

3. ឧបមាថា មានអ្នកខ្លះនិយាយថា កូនក្មេងទាំងអស់កើតមកលើលោកីយ៍នេះ គ្មានអំពើបាបដូចដែលអ័ដាមត្រូវបានបង្កើតមកពីដំបូងដែរ។ ហើយពួកគេក៏មិនក្លាយទៅជាអ្នកមានបាប លុះត្រាតែគេមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ដូចអ័ដាម។ តើការនិយាយបែបនេះត្រូវតាមព្រះគម្ពីរដែរឬទេ?
4. តើព្រះគ្រីស្ទបានសងថ្លៃលោះអំពើបាបយ៉ាងដូចម្តេច? ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់អាចធ្វើការនេះបាន?
5. តើមានអារម្មណ៍យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ នៅពេលដែលគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់ដាច់ចេញពីការប្រកបជាមួយព្រះជាម្ចាស់? តើព្រះបន្ទូលនៅក្នុងទំនុកដំកើង៣២ និង ១យ៉ូហាន ១:៩ អាចជួយគ្រីស្ទបរិស័ទនៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

ជំពូក ៥
ព្រះគ្រីស្ទ

មេរៀននេះគឺស្ដីអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់គឺជាប្រធានបទស្នូលនៃព្រះគម្ពីរ។ នៅក្នុងមេរៀននេះយើងនឹងសិក្សាអំពីភាពជាព្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ការយាងមកយកកំណើតជាមនុស្ស ព័ន្ធកិច្ច និងតំណែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ភាពជាព្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ភាពជាព្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានន័យថា ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់គឺជាព្រះ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះ ដូចខាងក្រោម៖

1. *ពាក្យដែលប្រើក្នុងការប្រាប់យើងអំពីព្រះជាម្ចាស់ និងក្នុងការនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទគឺដូចគ្នា។*

   ក. ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះដែលគ្មានការចាប់ផ្ដើម (យ៉ូហាន ១៧:៥ និង ៨:៥៨)។

   ខ. ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះសព្វវត្តមាន។ ព្រះគ្រីស្ទគង់នៅជាមួយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់គ្រប់ទីកន្លែង (ម៉ាថាយ ២៨:២០)។

   គ. ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះសព្វានុភាព។ ព្រះគ្រីស្ទមានគ្រប់ទាំងអំណាចព្រះចេស្ដា (ម៉ាថាយ ២៨:១៨ និង វិវរណៈ១:៨)។

   ឃ. ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះសព្វញ្ញូញាណ។ ព្រះគ្រីស្ទជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់ (យ៉ូហាន ២១:១៧)។

   ង. ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះដែលមិនប្រែប្រួល។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់នៅតែដដែល គឺពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ ហើយទៅដល់អស់កល្បជានិច្ចតទៅ (ហេព្រើរ ១៣:៨)។

2. *ការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះជាម្ចាស់គឺដូចគ្នា។*

ក. ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានបង្កើតគ្រប់របស់ទាំងអស់ (យ៉ូហាន ១:៣)។

ខ. របស់ទាំងអស់នៅលើសកលលោកនៅស្ថិតស្ថេរដោយសារទ្រង់ (កូឡុស ១:១៧)។

គ. ព្រះយេស៊ូវមានអំណាចធ្វើឲ្យរូបអង្គទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ (យ៉ូហាន ២:១៩,២២)។

3. *ព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានហៅថាជាព្រះដូចគ្នា។*

ក. ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះវរបិតា មានបន្ទូលអំពីព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ថាជាព្រះ (ហេព្រើរ ១:៨)។

ខ. មនុស្សហៅព្រះគ្រីស្ទថាជាព្រះ ហើយទ្រង់មិនបានបដិសេធនូវការថ្វាយបង្គំរបស់ពួកមនុស្សឡើយ (យ៉ូហាន ២០:២៨)។

គ. ពួកអារក្សបានទទួលស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះ (ម៉ាកុស ១:២៤)។

ឃ. ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលប្រកាសថាទ្រង់គឺជាព្រះ (យ៉ូហាន ១០:៣០)។

ការយាងមកយកកំណើតជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ការយាងមកយកកំណើតជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានន័យថា ទ្រង់ដែលជាព្រះបានយាងមកលើលោកីយ៍នេះជាមនុស្ស។

1. *ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានទាយទុកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។* ជាច្រើនឆ្នាំមុនពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយាងមក ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់នឹងយាងមក (អេសាយ ៧:១៤)។

2. *មានការកត់ត្រាអំពីកំណើតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។* កំណើតរបស់ទ្រង់គឺខុសពីគ្រប់ទាំងកំណើតដទៃទៀត។

ក. ទ្រង់បានសណ្ឋិតនៅក្នុងផ្ទៃដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (លូកា ១:៣៥)។

ខ. ទ្រង់បានប្រសូតពីស្ត្រីព្រហ្មចារី (ម៉ាថាយ ១:២៣) ហើយទ្រង់គ្មានបិតាជាមនុស្សទេ។

គ. តែទ្រង់យករូបភាពជាមនុស្សពិតប្រាកដ គឺទ្រង់មានរូបកាយ(ហេព្រើរ ១០:៥) ព្រលឹង (ម៉ាថាយ ២៦:៣៨) ហើយទ្រង់មានវិញ្ញាណ (លូកា ២៣:៤៦)។

3. *មានមូលហេតុបីយ៉ាងដែលព្រះគ្រីស្ទយាងមកដោយយករូបភាពជាមនុស្ស។*

ក. ទ្រង់យាងមកដើម្បីបង្ហាញយើងរាល់គ្នាពីលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះវរបិតា (យ៉ូហាន ១៤:៩)។

ខ. ទ្រង់យាងមកដើម្បីលើកអំពើបាបចោល ដោយថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ទុកជាយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នា (ទ្រង់សុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា) (ហេព្រើរ ៩:២៦)។

គ. ទ្រង់យាងមកដើម្បីបំផ្លាញកិច្ចការរបស់អារក្សសាតាំង (១យ៉ូហាន៣:៨)។

ចូរកត់ចំណាំ៖សេចក្ដីពិតមួយដែលជាគ្រឹះនៃសេចក្ដីជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់ពិតជាព្រះ ហើយទ្រង់យាងមកលើលោកីយ៍នេះជាមនុស្សដោយចាប់កំណើតនៅក្នុងផ្ទៃស្ត្រីព្រហ្មចារីយ៉ាងអស្ចារ្យ។ ទ្រង់គ្មានអំពើបាបសោះឡើយក្នុងរូបភាពជាមនុស្ស។

ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

យើងត្រូវតែសិក្សាអំពីការសុគត ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ និងការយាងត្រឡប់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

1. *ការសុគតរបស់ទ្រង់*

ក. ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជាការចាំបាច់ (យ៉ូហាន ៣:១៤)។ ការសុគតរបស់ទ្រង់គឺជាផ្នែកមួយនៃផែនការដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (ហេព្រើរ ១០:៧) ហើយជាការចាំបាច់ដើម្បីបំពេញនូវពាក្យទំនាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ (អេសាយ ៥៣:៥)។ ការសុគតរបស់ទ្រង់ក៏ជាការចាំបាច់ដើម្បីផ្ដល់ សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់យើងរាល់គ្នា(អេភេសូរ ១:៧)។

ខ. ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់អ្នកដទៃ គឺទ្រង់បានសុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា (១កូរិនថូស ១៥:៣)។

គ. ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានបំពេញនូវសេចក្ដីទាមទាររបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងពេញលេញ។ ទ្រង់បានរងទុក្ខពីសេចក្ដីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអំពើបាបទាំងស្រុង។ ការសុគតរបស់ទ្រង់បំពេញនូវគ្រប់សេចក្ដីត្រូវការរបស់យើងរាល់គ្នា ព្រោះការសុគតនេះគឺជាការសុគតរបស់បុគ្គលដែលជាព្រះ ដូច្នេះវាមានតម្លៃមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។

2. *ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់*

ក. ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពីសេចក្ដីសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺចាំបាច់ណាស់។ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់បានបំពេញសេចក្ដីទំនាយ។ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនេះបានបំពេញព័ន្ធកិច្ចដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើសម្រាប់យើងរាល់គ្នានៅលើឈើឆ្កាង (រ៉ូម ៤:២៥)។ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់បាននាំឲ្យព្រះគ្រីស្ទចាប់ផ្ដើមកិច្ចការបច្ចុប្បន្នរបស់ទ្រង់នៅឯស្ថានសួគ៌។

ខ. រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្រោយពេលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ គឺជារូបកាយពិតប្រាកដ មិនមែនជាវិញ្ញាណនោះទេ (លូកា ២៤:៣៩)។ រូបកាយនោះគឺជារូបកាយតែមួយដែលត្រូវបានគេឆ្កាង ព្រោះទ្រង់មានស្នាមគេដំដែកគោល និងស្នាមគេចាក់នឹងលំពែង (យ៉ូហាន ២០:២៧)។ តែរូបកាយទ្រង់គឺជារូបកាយដែលបានផ្លាស់ប្ដូរ ហើយអាចធ្វើអ្វីដែលខ្លួនយើងមិនអាចធ្វើបាន ដូចជាការដើរកាត់ជញ្ជាំងជាដើម (យ៉ូហាន ២០:១៩)។

គ. ក្រោយពេលដែលព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានលេចឲ្យពួកអ្នកដែលដើរតាមទ្រង់ឃើញយ៉ាងហោចណាស់ដប់ដង ហើយមានសាក្សីដែលអាចជឿទុកចិត្តបានជាង៥០០នាក់ដែលបានឃើញទ្រង់ ក្រោយពេលដែលទ្រង់បានមានព្រះជន្មរស់ពីការសុគតវិញ (១កូរិនថូស១៥:៦)។

ឃ. ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានសារៈសំខាន់ណាស់។ ប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទមិនបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពីការសុគតទេ នោះក៏គ្មានជំនឿនៃគ្រីស្ទបរិស័ទដែរ (១កូរិនថូស១៥:១៧)។

3. *ការយាងត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញរបស់ទ្រង់*

ក. នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានបញ្ចប់ព័ន្ធកិច្ចទ្រង់នៅលើផែនដីហើយ ព្រះវរបិតាបានទទួលទ្រង់ឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ (ម៉ាកុស ១៦:១៩ និង កិច្ចការ ១:៩)។

ខ. ព្រះគ្រីស្ទបានយាងត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ ដើម្បីចូលទៅក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះវរបិតា (យ៉ូហាន ១៧:៥) ហើយដើម្បីបន្តព្រះរាជកិច្ចទ្រង់សម្រាប់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ៧:២៥)។

តំណែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ព្រះគម្ពីរបង្ហាញថា ព្រះគ្រីស្ទគឺជាហោរា ជាសម្ដេចសង្ឃ និងជាស្ដេច។

1. *ជាហោរា* ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលប្រាប់យើងរាល់គ្នាឲ្យដឹងអំពីអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ត្រូវមានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើងរាល់គ្នា ហើយយ៉ាងនោះទ្រង់ សម្ដែងឲ្យយើងរាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ (យ៉ូហាន ១:១៨)។
2. *ជាសម្ដេចសង្ឃ* ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូល និងបំពេញកិច្ចការសម្រាប់អស់អ្នកជឿនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ (ហេព្រើរ ៤:១៤-១៦)
3. *ជាស្ដេច* ព្រះគ្រីស្ទសោយរាជ្យនៅក្នុងចិត្តអស់អ្នកដែលមានភក្ដីភាពចំពោះទ្រង់។ នៅថ្ងៃខាងមុខ ទ្រង់នឹងសោយរាជ្យនៅលើផែនដីនេះអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។ ទំនុកដំកើងជំពូក៧២ រៀបរាប់ពីការដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់សោយរាជ្យនៅលើលោកីយ៍នេះយ៉ាងដូចម្ដេច។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. តើព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះអំពីភាពជាព្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ?
2. តើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយាងមកលើលោកីយ៍យកកំណើតជាមនុស្សយ៉ាងដូចម្ដេច? តើទ្រង់មានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងមនុស្សយ៉ាងដូចម្ដេច? តើទ្រង់ខុសពីមនុស្សយ៉ាងដូចម្ដេច?

3. តើអ្នកគួរឆ្លើយតបយ៉ាងដូចម្ដេចដល់អស់អ្នកដែលជឿថាមានសាសនាផ្សេងៗទៀតដែលអាចផ្ដល់ផ្លូវទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់? តើចម្លើយរបស់អ្នកដូចនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយ៉ូហាន ១៤:៦ដែរឬទេ?
4. តើការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានសារៈសំខាន់យ៉ាងដូចម្ដេច?
5. យោងតាមហេព្រើរ ៤:១៤-១៦ ព្រះគ្រីស្ទមានតួនាទីជាសម្ដេចសង្ឃដ៏ធំនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ តើការនេះមានន័យសំខាន់ ហើយលើកទឹកចិត្តសម្រាប់ជីវិតរស់នៅរបស់អ្នកសព្វថ្ងៃយ៉ាងដូចម្ដេច?

ជំពូក ៦
ការកើតជាថ្មី

ចូរអានយ៉ូហាន ៣:១-២១។

សេចក្ដីផ្ដើម

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ូហានជំពូកទី៣ អ្នកបានអានអំពីការដែលព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលជាមួយនឹងអ្នកកាន់សាសនា និងអ្នកកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យម្នាក់គឺលោកនីកូដេម។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់លោកនីកូដេមថា ជាចាំបាច់ណាស់គាត់ត្រូវតែកើតជាថ្មី ប្រសិនបើគាត់ចង់ឃើញឬក៏ចង់ចូលទៅក្នុងនគរព្រះ (ខ ៣-៥) ហើយយើងក៏ត្រូវកើតជាថ្មីជាចាំបាច់ដែរ (ខ ៧)។

តើការកើតជាថ្មីគឺជាអ្វី?

មានមនុស្សជាច្រើនមិនដឹងអ្វីទាល់តែសោះអំពីការកើតជាថ្មី ហើយមួយចំណួនក៏មានគំនិតខុសឆ្គងអំពីការកើតជាថ្មីនេះដែរ (សូមអានយ៉ូហាន ១:១២-១៣)។

1. *ការកើតជាថ្មីមិនដូចការកើតតាមធម្មជាតិទេ។* វា«មិនមែនកើតមកពីឈាម» នោះទេ។ ឪពុកម្ដាយអ្នកអាចជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ក៏ប៉ុន្តែវាមិនធ្វើឲ្យអ្នកក្លាយទៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទដែរទេ។
2. *ការកើតជាថ្មីមិនមែនកើតឡើងដោយសារការប្រាថ្នារបស់ខ្លួនទេ។* វាមិនមែនកើតឡើងដោយ«តាមប្រាថ្នាខាងរូបសាច់»ទេ។ កូនក្មេងម្នាក់មិនអាចសម្រេចចិត្តកើតមកខាងសាច់ឈាមដោយខ្លួនវាបានទេ ហើយដូចគ្នាផងដែរយើងរាល់គ្នាក៏មិនអាចកើតជាថ្មីដោយការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់យើងបានទេ។

3. *ការកើតជាថ្មីមិនមែនកើតឡើងដោយសារជំនួយពីមនុស្សនោះទេ។* វាមិនមែនកើតឡើង«តាមចំណង់នៃមនុស្ស»ឡើយ។ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ ទោះបីជាអ្នកមានតួនាទីខ្ពស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំក៏ដោយ ក៏មិនអាចផ្តល់កំណើតថ្មីដល់អ្នកដទៃបានដែរ ហើយគ្មានពិធីខាងសាសនាណាមួយដែលអាចផ្តល់កំណើតថ្មីដល់យើងរាល់គ្នាបានសោះឡើយ។
4. *ការកើតជាថ្មីមិនមែនការផ្លាស់ប្តូរខាងឯរូបកាយទេ។* លោកនីកូដេមមិនយល់អំពីការនេះ តែព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញគាត់ថា ការកើតជាថ្មីគឺជាការផ្លាស់ប្តូរខាងឯវិញ្ញាណ (ខ ៤-៦)។
5. *ការកើតជាថ្មីមិនមែនជាការផ្លាស់ប្តូរខាងសង្គម ឬក៏ទីលំនៅទេ។* នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់កើតជាថ្មី ព្រះជាម្ចាស់មិនដកគាត់ឲ្យទៅឯស្ថានសួគ៌ភ្លាមៗទេ គាត់បន្តរស់នៅលើផែនដីនេះ តែរស់នៅដើម្បីផ្គាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់ដែលជាព្រះសង្គ្រោះរបស់គាត់វិញ (១កូរិនថូស ៧:២០-២៤ និងកូឡូស ៣:២២-២៤)។
6. *ការកើតជាថ្មីមិនមែនគ្រាន់តែមានចំណេះដឹងអំពីការកើតជាថ្មីតែប៉ុណ្ណោះទេ។* មនុស្សម្នាក់អាចទទួលការអប់រំខាងឯសាសនា ហើយក៏អាចក្លាយទៅជាអ្នកអធិប្បាយដោយមិនបានកើតជាថ្មីបានដែរ។ យើងអាចដឹងខ្លួនថា ការកើតជាថ្មីជាការចាំបាច់ ហើយនៅតែមិនបានពិសោធន៍នូវការកើតជាថ្មីនោះ។
7. *ការកើតជាថ្មីមិនមែនជាដំណើរការនៃការរីកលូតលាស់ និងការផ្លាស់ប្តូរទេ។* យើងរាល់គ្នាមិនអាចបង្ខំឲ្យជីវិតខាងវិញ្ញាណលូតលាស់ឡើងបន្តិចម្តងៗបានទេ ដ្បិតអស់មនុស្សដែលមានបាបបានស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណហើយ (អេភេសូរ ២:១) នៅពេលដែលគ្មានជីវិត នោះក៏គ្មានការចម្រើនលូតលាស់ដែរ។
8. *ការកើតជាថ្មីមិនមែនជាការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លួននោះទេ។* វាមិនមែនគ្រាន់ជាការបោះបង់ចោលទំលាប់អាក្រក់របស់យើងនោះទេ ហើយវាក៏មិនមែនជាការផ្លាស់ប្តូររបៀបរស់នៅរបស់យើងដែរ តែវាគឺជាការផ្លាស់ប្តូរនៅខាងក្នុងរបស់យើងរាល់គ្នាវិញ។

9. *ការកើតជាថ្មីមិនមែនជាជំនឿមួយខាងសាសនាទេ។* យើងរាល់គ្នាអាចស្មោះស្ម័គ្រនៅក្នុងជំនឿសាសនា យើងអាចទទួលពិធីជ្រមុជទឹក យើងអាចចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំហើយរួមចំណែកក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ យើងអាចបង្រៀនព្រះគម្ពីរនៅថ្នាក់ថ្ងៃអាទិត្យ ឬយើងអាចមានតួនាទី១នៅក្នុងក្រុមជំនុំ ឬក៏អាចជាអ្នកអធិប្បាយក៏ដោយ យើងនៅតែមិនបានកើតជាថ្មីដែរ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សម្នាក់ដែលកាន់តាមសាសនា គោរពតាមក្រឹត្យវិន័យ ស្មោះស្ម័គ្រ និងមានសីលធម៌ល្អខ្លាំងបំផុតនៅសម័យនោះថា សូម្បីតែគាត់ក៏ត្រូវតែកើតជាថ្មីដែរ។
10. *ការកើតជាថ្មីគឺជាការផ្លាស់ប្ដូរខាងឯវិញ្ញាណ (ខ ៦-៨)។* ព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះតែមួយអង្គគត់ដែលអាចធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្ដូរនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងបាន (យ៉ូហាន ១:១៣)។

ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សម្នាក់ត្រូវកើតជាថ្មី?

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «កុំឲ្យឆ្ងល់» (ខ ៧)។ យើងរាល់គ្នាមិនគួរឆ្ងល់ចំពោះការដែលថា ការកើតជាថ្មីគឺជាការចាំបាច់នោះទេ វាគឺជាការត្រឹមត្រូវ និងសមហេតុសមផលណាស់ហើយ។

1. *យើងរាល់គ្នាត្រូវតែកើតជាថ្មី ព្រោះប្រសិនបើគ្មានការកើតជាថ្មីទេ យើងមិនទទួលបាននិស្ស័យខាងឯវិញ្ញាណនោះដែរ (ខ ៦)។* ពាក្យ«សាច់ឈាម» មានន័យថា ជានិស្ស័យនៃអំពើបាបដែលយើងរាល់គ្នាបានទទួលនៅពេលដែលយើងកើតមក។ នៅពេលដែលអ័ដាមបានធ្វើអំពើបាប និស្ស័យរបស់គាត់ក៏បានក្លាយទៅជាអាក្រក់ ហើយយើងម្នាក់ៗទទួលនិស្ស័យអាក្រក់នោះនៅពេលដែលយើងកើតមកនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ សូមអាន រ៉ូម ៥:១២,១៨-១៩ និង ទំនុកដំកើង ៥១:៥។

   ព្រះគម្ពីរ រ៉ូម ៨:៥-៨ រៀបរាប់អំពីលក្ខណៈនិស្ស័យនៃអំពើបាបដែលហៅថា «សាច់ឈាម»។ វា«រមែងទាស់ទទឹងនឹងព្រះ ដ្បិតមិនចុះចូលនឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះទេ» ដូច្នេះវាមិនអាចផ្គាប់ព្រះហឫទ័យនៃព្រះជាម្ចាស់បានទេ។ តាម

និស្ស័យខាងឯសាច់ឈាម យើងមិនអាចយល់និងមានអំណរចំពោះសេចក្តីខាងឯវិញ្ញាណទេ ហើយក៏មិនចង់ធ្វើតាមសេចក្តីទាំងនោះដែរ។ សូមអាន ១កូរិនថូស ២:១៤។

យើងអាចហ្វឹកហាត់ខាងឯសាច់ឈាម ហើយធ្វើឲ្យវារីកចម្រើន និងថែមទាំងឲ្យកាន់តាមសាសនា តែយើងមិនអាចផ្លាស់ប្តូរនិស្ស័យរបស់សាច់ឈាមបានទេ។ វានៅតែប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់ដដែល ហើយវាក៏មិនអាចផ្គាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈមធ្យោបាយណាមួយបានឡើយ «របស់អ្វីដែលកើតចេញពីសាច់ នោះជាសាច់ទេ»។ ការកើតជាថ្មីផ្តល់ឲ្យយើងនូវនិស្ស័យថ្មីខាងឯវិញ្ញាណឬនិស្ស័យនៃព្រះ។ យើងអាចយល់ពីគ្រប់សេចក្តីខាងឯព្រះនិងមានអំណរចំពោះសេចក្តីទាំងនោះបាន លុះត្រាតែយើងមាននិស្ស័យថ្មី។

2. *យើងត្រូវកើតជាថ្មី ពីព្រោះបើគ្មានការកើតជាថ្មីយើងមិនអាចឃើញ ឬចូលក្នុងនគរនៃព្រះបានទេ។* សូមអាន ៦ ៣-៥ តើ«នគរនៃព្រះ»មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? នគរនៃព្រះត្រូវបានរៀបរាប់ជាបទពិសោធន៍ខាងឯវិញ្ញាណ ដូចដែលយើងអាន «ដ្បិតនគរព្រះមិនសំរេចនឹងការស៊ី ឬផឹកនោះទេ(ខាងរូបកាយ) គឺស្រេចនឹងសេចក្តីសុចរិត មេត្រីភាព និងសេចក្តីអំណរ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញទេតើ» (រ៉ូម១៤:១៧)។

មាននគរពីរគឺ ទីមួយហៅថា«នគរនៃមនុស្ស» ហើយទីពីរហៅថា «នគរនៃព្រះ» ឬក៏មួយហៅថា«សាច់ឈាម» និងមួយទៀតហៅថា «ព្រះវិញ្ញាណ»។ យើងរាល់គ្នាចូលទៅក្នុងនគរនៃមនុស្សតាមរយៈការកើតខាងឯរូបកាយ ពោលគឺយើងទទួលបាននិស្ស័យខាងរូបកាយដែលធ្វើឲ្យយើងសមនឹងនគរនៃមនុស្សដែលយើងរស់នៅសព្វថ្ងៃ ក៏ប៉ុន្តែ តើយើងរាល់គ្នាអាចនឹងមើលឃើញតម្លៃនៃនគរនៃព្រះ ហើយចូលទៅក្នុងនគរនៃព្រះបានយ៉ាងដូចម្តេច? ចម្លើយសម្រាប់សំណួរនេះមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ គឺយើងរាល់គ្នាត្រូវតែកើតជាថ្មី គឺជាកំណើតខាងឯវិញ្ញាណ ដែលនឹងនាំយើងចូលទៅក្នុងនគរថ្មីមួយនេះ។

តាមរយៈកំណើតថ្មីនេះ យើងនឹងទទួលបាននិស្ស័យខាងឯវិញ្ញាណ ហើយនិស្ស័យថ្មីនេះនឹងធ្វើឲ្យយើងអាចមានអំណរនឹងសេចក្តីពិតខាងឯវិញ្ញាណនៃនគរព្រះ។

ប្រហែលជាអ្នកបានកត់សំគាល់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរចំពោះពាក្យ «កើតជាថ្មី»ដែលអាចមានន័យថា «កើតមកអំពីស្ថានសួគ៌»។ ការនេះបង្ហាញយើងរាល់គ្នា ថាតើការកើតជាថ្មីមានប្រភពមកពីណា។ កំណើតខាងឯសាច់ឈាមគឺកើតមកពីមនុស្ស និងផែនដី តែកំណើតខាងឯវិញ្ញាណគឺជាការកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់ និងស្ថានសួគ៌។

ឥឡូវសូមអានព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:៩ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ទតឃើញមនុស្សទាំងនេះ ពួកគេមិន«នៅខាងឯសាច់ឈាម»ទៀតទេ តែពួកគេ«នៅខាងឯវិញ្ញាណ»វិញ។ តើពួកគេអាចចេញពីនគរមួយទៅនគរមួយទៀតយ៉ាងដូចម្ដេច? ការនេះគឺជាព័ន្ធកិច្ចនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅពេលដែលពួកគេបានទទួលព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះ។

3. *យើងរាល់គ្នាត្រូវតែកើតជាថ្មី ពីព្រោះប្រសិនបើគ្មានការកើតជាថ្មីទេ យើងមិនមានជីវិតខាងឯវិញ្ញាណឡើយ។* ដោយនិស្ស័យចាស់ យើងរាល់គ្នា«ស្លាប់ក្នុងការរំលង និងអំពើបាប»«ដាច់ចេញពីព្រះជន្មព្រះ» ហើយ«គ្មានជីវិតឡើយ» (អេភេសូរ ២:១-២, ៤:១៨ និង១យ៉ូហាន ៥:១១-១២)។ រូបកាយដែលគ្មានជីវិតគឺស្លាប់ខាងឯរូបកាយ ហើយមនុស្សដែលគ្មានជីវិតខាងឯវិញ្ញាណនោះគឺស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណហើយ ពាក្យស្លាប់មានន័យថា ការដាច់ចេញ។ ប្រសិនបើយើងត្រូវបានដាច់ចេញពីព្រះគ្រីស្ទដែលនៅក្នុងទ្រង់មានជីវិត នោះយើងស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណ (យ៉ូហាន ១:៤)។ ប្រសិនបើយើងស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណ តើយើងអាចទទួលបានជីវិត ខាងឯវិញ្ញាណយ៉ាងដូចម្ដេច? ព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់ជាអ្នកផ្ដល់នូវចម្លើយនេះដល់យើងរាល់គ្នា។ សូមបើកព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៥:២៤-២៥។ ប្រសិនបើយើងស្ដាប់ឮពាក្យរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះហើយទទួលព្រះបន្ទូលទ្រង់ និងជឿដល់ទ្រង់ថាជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ យើងនឹងទទួលបានជីវិតខាងឯវិញ្ញាណ នោះយើងនឹងកើតជាថ្មី។ សូមមើលព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:១៦, ៦:៤៧ ,១០:២៦-២៨ និង ១យ៉ូហាន ៥:១៣ បន្ថែមទៀត។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. ពាក្យថា «កើតជាថ្មី» ពេញនិយមប្រើនៅគ្រប់ទីកន្លែង បើយោងទៅតាមព្រះគម្ពីរ តើអ្នកអាចពន្យល់បានទេថា តើការកើតជាថ្មីគឺជាអ្វី? ហើយការមិនកើតជាថ្មីគឺជាអ្វី? តើពាក្យ«កើតជាថ្មី» មានការប្រើប្រាស់ខុស និងយល់ខុសយ៉ាងដូចម្ដេចខ្លះ?
2. តើយើងរំពឹងនឹងមើលឃើញអ្វីខ្លះអំពីជីវិតមនុស្សម្នាក់ដែលអះអាងថាទទួលបានការកើតជាថ្មី?
3. ហេតុអ្វីបានជាយើងមិនអាចយល់អំពីគ្រប់ការទាំងអស់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រសិនបើយើងគ្មានការកើតជាថ្មី? (រ៉ូម ៨:៥-៦)
4. តើ«នគរនៃមនុស្ស»និង«នគរនៃព្រះ» ខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្ដេច?
5. តើភាពខុសគ្នារវាង ការស្លាប់ខាងរូបកាយ និងការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ មានអ្វីខ្លះ?

ជំពូក ៧

ការកើតជាថ្មី(ត)

តើយើងរាល់គ្នាអាចកើតជាថ្មីបានយ៉ាងដូចម្ដេច?

ព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញយើងថា តើយើងអាចកើតជាថ្មីបានយ៉ាងដូចម្ដេច។ ដើម្បីកើតជាថ្មី ចំណុចទាំងបីខាងក្រោមនេះជាការចាំបាច់៖

1. *យើងបានកើតជាថ្មីដោយជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់* (យ៉ូហាន ៣:៥)។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ «ទឹក»គឺជានិមិត្តរូបមួយដែលប្រើជាញឹកញាប់តំណាងឲ្យព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាម្ចាស់។ សូមអានព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៥:២៦, យ៉ូហាន ១៥:៣, ទំនុកដំកើង ១១៩:៩។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរនេះ «ទឹក»សំដៅទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនសំដៅលើការជ្រមុជទឹកទេ។ តាមរយៈខគម្ពីរផ្សេងទៀត យើងអាចឃើញយ៉ាងច្បាស់ថាការកើតជាថ្មីគឺមកអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ សូមមើល ១ពេត្រុស ១:២៣-២៥, យ៉ាកុប ១:១៨។ នៅពេលដែលយើងអានពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះព្រះបន្ទូលទ្រង់លាងសម្អាតនូវចិត្តគំនិតយល់ខុសដែលយើងយល់ខុសអំពីព្រះជាម្ចាស់ និងសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជួយយើងរាល់គ្នាឲ្យយល់ថាយើងបានវង្វេង (រ៉ូម ៣:១០-១៩) តែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ស្រឡាញ់យើងរាល់គ្នា ហើយទ្រង់ក៏ប្រទានសេចក្ដីសង្គ្រោះសម្រាប់យើងរាល់គ្នាដែរ (យ៉ូហាន ៣:១៦) ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានបង្ហាញ យើងពីផ្លូវដែលយើងអាចទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះដែរ (រ៉ូម ១០:១-១៧)។

2. *យើងបានកើតជាថ្មីដោយសារព្រះវិញ្ញាណរបស់ផងព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងពួកយើងរាល់គ្នា* (យ៉ូហាន ៣:៥)។ នៅពេលដែល ព្រះគ្រីស្ទបានយាងត្រឡប់ទៅ

ស្ថានសួគ៌វិញ ទ្រង់បានចាត់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលជាព្រះ១អង្គនៃព្រះត្រៃឯកយាងមក។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបង្ហាញមនុស្សគ្រប់គ្នាអំពីអំពើបាបរបស់ខ្លួន ហើយទ្រង់ដឹកនាំពួកគេឲ្យជឿទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់ប្រទានដល់អស់អ្នកជឿម្នាក់ៗនូវនិស្ស័យនៃព្រះ ដូច្នេះពួកគេអាចយល់អំពីសេចក្ដីខាងឯវិញ្ញាណ។ ហើយទ្រង់ក៏ដឹកនាំអស់អ្នកដែលបានកើតជាថ្មីទៅក្នុងសេចក្ដីពិតគ្រប់យ៉ាង។ សូមអានព្រះគម្ពីរ យ៉ូហាន ១៦:៧-១៥, ២ពេត្រុស ១:៣-៤, កាឡាទី ៥:២២-២៦។

នៅពេលដែលយើងអានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ះពាល់ចិត្តយើង ទ្រង់នាំយកសេចក្ដីពិតមកឯខាងក្នុងចិត្តរបស់ផងយើងគ្រប់គ្នា ហើយទ្រង់បង្ហាញយើងថា យើងគឺជាអ្នកមានបាប គឺបានវង្វេង មានទោស គ្មានផ្លូវដែលអាចជួយបាន និងគ្មានសេចក្ដីសង្ឃឹមទេ។ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បង្ហាញយើងរាល់គ្នាតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ថា យើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះដោយសារសេចក្ដីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទដែលបានសុគត ដើម្បីសង្គ្រោះយើងរាល់គ្នា។ ខណៈពេលដែលយើងជឿទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទភ្លាម នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកគង់នៅក្នុងយើងរាល់គ្នា។ វត្តមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលគង់នៅក្នុងយើងរាល់គ្នាដៅចំណាំយើងជាកម្មសិទ្ធរបស់ផងព្រះគ្រីស្ទដែលបានទិញយើងមក (អេភេសូរ ១:១៣, ៤:៣០)។ នេះមិនមែនជាការអាស្រ័យតាម*អារម្មណ៍* ខុសប្លែកនោះទេ តែវាជា*ការពិត* ដែលត្រូវទុកចិត្ត និងជឿតាម។

3. *យើងបានកើតជាថ្មីដោយសារសេចក្ដីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទដែលបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ជាយញ្ញបូជាសម្រាប់យើង។* សូមអានព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:១៤-១៦។ ព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា តើអស់អ្នកមានបាបអាចទទួលជីវិតថ្មីនេះយ៉ាងដូចម្ដេច។ លោកនីកូដេមបានទូលសួរដល់ព្រះជាម្ចាស់ថា «ធ្វើដូចម្ដេចនឹងកើតឡើងបាន?» (ខ ៩)។ ព្រះគ្រីស្ទបានប្រើប្រាស់ព្រះបន្ទូលដែលចែងទុកក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ដើម្បីបង្ហាញយើងរាល់គ្នាពីការដែលយើងអាចកើតជាថ្មីបានយ៉ាងដូចម្ដេច។ ឥឡូវសូមអានព្រះគម្ពីរ ជនគណនា ២១:៤-៩។ សូមពិចារណាលើចំណុច៧យ៉ាងអំពីការចង្អុលបង្ហាញនេះ។ ចូរយក

ចិត្តទុកដាក់ដោយម៉ត់ចត់ ពីព្រោះនេះគឺជា *ពាក្យប្រៀបប្រដូចរបស់ព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់* អំពីរបៀបមនុស្សមានបាបអាចកើតជាថ្មី។

ក. *អំពើបាប* (ជនគណនា ២១:៥) ដូចជាពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបយ៉ាងដូច្នោះ យើងរាល់គ្នាក៏ប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការគិត ពាក្យសំដី និងទង្វើដែលយើងធ្វើដែរ (រ៉ូម ៣:២៣)។

ខ. *ការជំនុំជម្រះ* (ជនគណនា ២១:៦) ដោយសារអំពើបាបរបស់គេរាល់គ្នា នោះពួកគេសមនឹងទទួលនូវការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះពួកគេ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ប្រឆាំងទាស់នឹងគ្រប់អំពើបាប។ សូមអានព្រះគម្ពីរ រ៉ូម ១:១៦, ៦:២៣។

គ. *ការប្រែចិត្ត* (ជនគណនា ២១:៧) ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានទទួលស្គាល់ថា ពួកគេបានធ្វើអំពើបាប។ ពួកគេក៏បានលន់តួបាបរបស់គេនិងទូលសុំការអត់ទោសពីព្រះជាម្ចាស់ គឺពួកគេបានប្រែចិត្ត។ ការប្រែចិត្ត គឺជាការផ្លាស់ប្តូរចិត្តគំនិត ដែលនាំឲ្យផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបទ ហើយនាំឲ្យផ្លាស់ប្តូរទង្វើរបស់ខ្លួន។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ទាមទារឲ្យអ្នកមានបាបប្រែចិត្ត (សូមអានព្រះគម្ពីរលូកា ១៣:៣, កិច្ចការ ១៧:៣០-៣១,២០:២១, ម៉ាកុស ១:១៥)។

ឃ. *ការសម្តែងឲ្យឃើញ* (ជនគណនា ២១:៨) ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញលោកម៉ូសេពីវិធី ដែលអាចសង្គ្រោះជីវិតរបស់គ្រប់មនុស្សដែលត្រូវបានសត្វពស់ចឹកនៅវាលរហោស្ថាន។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញនូវផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ដល់យើងរាល់គ្នា (២ធីម៉ូថេ ៣:១៥-១៧ និង រ៉ូម ១០:៨-៩)។

ង. *ការផ្តត់ផ្គង់* (ជនគណនា ២១:៨-៩) លោកម៉ូសេបានធ្វើពស់ពីលង្ហិនហើយដាក់ភ្ជាប់នៅលើបង្គោល លើកឡើងលើដើម្បីឲ្យគ្រប់គ្នាអាចមើលឃើញ។ ចូរប្រៀបធៀបជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣:១៤។ ដូចដែលលោកម៉ូសេបានលើកសត្វពស់លង្ហិនឡើងទៅយ៉ាងណានោះព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវគេលើកឡើងនៅលើឈើឆ្កាងយ៉ាងនោះដែរ ដូច្នេះមនុស្សដែលស្លាប់ដោយសារអំពើបាបអាចក្រឡេកមើលទៅឯទ្រង់ដោយសេចក្តីជំនឿ នោះត្រូវបាន

សង្គ្រោះ។ នៅលើឈើឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានផ្ទុករាល់អំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នា។ ទ្រង់សុគតជំនួសយើងហើយរងទុក្ខអស់ទាំងសេចក្ដីជំនុំជម្រះដែលយើងសមនឹងទទួលដោយព្រោះអំពើបាបរបស់យើង។ ដោយការសុគតរបស់ទ្រង់ជំនួសយើង ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានបំពេញនូវការទាមទាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលប្រឆាំងទាស់នឹងយើងរាល់គ្នាជាមនុស្សមានបាប។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញថាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យទទួលយកយញ្ញបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់យើងរាល់គ្នា ដ្បិតទ្រង់បានប្រោសព្រះគ្រីស្ទឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ សូមអានព្រះគម្ពីរ អេសាយ ៥៣:៥-៦, ១កូរិនថូស ១៥:១-៤, រ៉ូម ៥:៧-៨។

ច. *លក្ខខ័ណ្ឌ* (ខ ៨) «**កាលណាអស់អ្នកដែលត្រូវបានពស់ចឹក ក្រឡេកមើលទៅឃើញ**» ពស់លង្ហិននៅលើបង្គោលត្រូវបានលើកឡើង ក៏ប៉ុន្តែវាមិនបានសង្គ្រោះពួកគេទេ។ អស់អ្នកដែលត្រូវបានសត្វពស់ចឹកត្រូវមើលទៅឯសត្វពស់លង្ហិននោះ ប្រសិនបើពួកគេចង់រស់។ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នា ហើយបំពេញគ្រប់សេចក្ដីត្រូវការសម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើងទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ ការនេះនឹងមិនសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកមានបាបនោះទេ លុះត្រាតែគេទទួលជឿលើព្រះគ្រីស្ទដោយផ្ទាល់ខ្លួនឯង។ យើងរាល់គ្នាត្រូវជឿព្រះគ្រីស្ទជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើងផ្ទាល់។ នេះគឺជាអ្វីដែលព្រះសង្គ្រោះចង់បង្ហាញនៅពេលដែលទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា «អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រា.........គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ» (យ៉ូហាន ៣:១៦)។ លោកម៉ូសេមិនបានប្រាប់អស់អ្នកដែលត្រូវបានពស់ចឹកឲ្យអធិស្ឋានឬក៏សងថ្លៃអ្វី ឬក៏ធ្វើទង្វើល្អដើម្បីបានព្យាបាល និងបានរស់នោះឡើយ។ ដូច្នេះ អ្វីដែលអ្នកមានបាបអាចធ្វើគឺក្រឡេកមើល ហើយបានរស់វិញ ពោលគឺមើលឃើញអំពីសេចក្ដីត្រូវការរបស់ខ្លួនហើយជឿទុកចិត្តទាំងស្រុងចំពោះ ព្រះគ្រីស្ទដែលបានសុគតសម្រាប់ខ្លួន។ គេអាចទទួលព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ខ្លួនដោយសេចក្ដីជំនឿ។ សូមអានព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១:១២, កិច្ចការ ១៣:៣៨-៣៩, អេភេសូរ ២:៨-៩។

ឆ. *លទ្ធផល* (ខ ៩) «បានរស់វិញ» មនុស្សដែលត្រូវបានសត្វពស់ចឹកច្បាស់ជានឹងស្លាប់មិនខាន តែខណៈដែលគេក្រឡេកមើលទៅឯសត្វពស់លង្ហិននោះគេបានរស់វិញ។ គេទទួលបានជីវិតថ្មី ហើយវាដូចជាគេកើតជាថ្មីម្តងទៀតអញ្ចឹងដែរ។ ដូច្នេះ អ្នកមានទោសគឺ អ្នកមានបាបដែលវង្វេង អាចជឿទុកចិត្តលើដំណឹងល្អដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់ខ្លួន ហើយនៅខណៈពេលណាដែលខ្លួនទទួលព្រះគ្រីស្ទពិតប្រាកដ ធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ខ្លួន នោះគាត់ទទួលបានជីវិតខាងឯវិញ្ញាណ ឬក៏ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចូលមកគង់នៅក្នុងគាត់ ហើយប្រទានឲ្យគាត់នូវនិស្ស័យថ្មី ដូច្នេះគាត់បានកើតមកអំពីស្ថានសួគ៌។ នេះគឺជាកំណើតថ្មីដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា ជាការចាំបាច់បំផុតប្រសិនណាយើងរាល់គ្នាចង់ឃើញ ឬចង់ចូលទៅក្នុងនគរនៃព្រះ។

តើយើងអាចកើតជាថ្មីនៅពេលណា?

យើងអាចកើតជាថ្មីពេលណាក៏បានដែរ នៅខណៈពេលដែលមនុស្សមានបាបម្នាក់ក្រឡេកមើលទៅឯព្រះគ្រីស្ទហើយជឿលើទ្រង់ថាជាព្រះ អម្ចាស់ និងជាព្រះសង្គ្រោះ នោះគាត់ត្រូវបានកើតជាថ្មី។ ម្តេចក៏អ្នកមិនធ្វើយ៉ាងដូច្នេះឥឡូវនេះទៅ? ចូរឈប់ព្យាយាមសង្គ្រោះខ្លួនឯងទៀតទៅ ចូរជឿទុកចិត្តលើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែលបានធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់សម្រាប់អ្នកនៅពេលដែលទ្រង់បានសុគតជំនួសអ្នក។សូមអានព្រះគម្ពីរ២កូរិនថូស ៦:១-២, ហេព្រើរ ៤:៧។

ចូរមកអ្នកមានបាប ហើយជឿទុកចិត្តនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
ឥឡូវនេះទ្រង់បានអត់ទ្រាំទទួលរងការឈឺចាប់ដោយសារអំពើបាបរបស់អ្នក
ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
អ្នកត្រូវបានកើតជាថ្មី។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជួយយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះកំណើតថ្មី ឬក៏ការកើតជាថ្មី?
2. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា បើមិនបានកើតអំពីទឹកហើយអំពីព្រះវិញ្ញាណ នោះគ្មានអ្នកណាអាចនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះបានទេ»។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ យ៉ូហាន ៣:៥ តើពាក្យ«ទឹក»មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? តើពាក្យនេះមានន័យដូចគ្នានឹង ពិធីជ្រមុជទឹកដែរឬទេ?
3. តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយយើងយ៉ាងដូចម្តេចក្នុងការទំនាក់ទំនងដ៏ថ្មីរបស់យើងជាមួយព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈ«ការកើតជាថ្មី»? តើយើងអាចយល់ពីគ្រប់ការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដែរឬទេ?
4. តើមានភាពខុសគ្នាដែរឬទេរវាងការមានអារម្មណ៍ថាបានសង្គ្រោះ និងការដឹងជាក់ថាបានសង្គ្រោះ?
5. តើអ្នកធ្លាប់កើតជាថ្មីដែរទេ? ចូរចែកចាយទីបន្ទាល់របស់អ្នកអំពីការទទួលជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងក្រុមរបស់អ្នក។

ជំពូក ៨
សេចក្តីសង្គ្រោះ

ប្រធានបទនៃសេចក្តីសង្គ្រោះមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងស្និទ្ធទៅនឹងប្រធានបទនៃការកើតជាថ្មី។ ការកើតជាថ្មីប្រាប់យើងរាល់គ្នាអំពីប្រភព និងនិស្ស័យនៃជីវិតខាងឯវិញ្ញាណដែលមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវការពីព្រះជាម្ចាស់។ សេចក្តីសង្គ្រោះរួមមាន*លទ្ធផល* នៃការប្រោសលោះ និង*បរិមាណ* ឬវិសាលភាពនៃអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានដល់យើងរាល់គ្នានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

យើងត្រូវគិតពិចារណាទៅលើចំណុច៧យ៉ាងដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះ។

អត្ថន័យនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

ពាក្យ «សេចក្តីសង្គ្រោះ» មានន័យថាការជួយឲ្យរួចផុតពីអ្វីមួយ។ ពាក្យនេះត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានគេជួយសង្គ្រោះឲ្យរួចផុតពីគ្រោះថ្នាក់អ្វីមួយ។ យើងនិយាយថា «សង្គ្រោះ»ពីការលង់ទឹក ឬ «សង្គ្រោះ»ពីភ្លើងឆេះផ្ទះ ឬក៏ «សង្គ្រោះ»ពីការលិចទូកជាដើម។ នៅក្នុងករណីនីមួយៗមានធាតុពិតបីយ៉ាងគឺៈ

1. មនុស្សដែលត្រូវសង្គ្រោះ គឺស្ថិតនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់នៃសេចក្តីស្លាប់។
2. មនុស្សម្នាក់បានឃើញគ្រោះថ្នាក់របស់គេ ហើយក៏បានទៅជួយសង្គ្រោះគេ។
3. មនុស្សដែលជួយសង្គ្រោះគេនោះបានជោគជ័យ ដោយជួយគេឲ្យរួចផុតពីគ្រោះថ្នាក់ យើងនិយាយថា អ្នកនោះបាន«សង្គ្រោះ»គេហើយ។

   ព្រះគម្ពីរបានប្រើពាក្យ«សង្គ្រោះ» «បានសង្គ្រោះ» «ព្រះសង្គ្រោះ» និង «សេចក្តីសង្គ្រោះ»ជាច្រើនលើកច្រើនសារ។ ពាក្យទាំងនេះមានអត្ថន័យដូចគ្នាបេះបិតក្នុងន័យខាងឯវិញ្ញាណ ដូចដែលយើងប្រើប្រាស់ក្នុងន័យធម្មតា។

តម្រូវការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ

យើងរាល់គ្នាត្រូវការសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ព្រោះមូលហេតុពីរយ៉ាងគឺៈ

1. *យើងជាមនុស្សពេញដោយអំពើបាប។* នៅក្នុងមេរៀនជំពូកទី៦ យើងបានពិភាក្សាអំពីស្ថានភាពខាងឯវិញ្ញាណរបស់យើងនៅពេលដែលកើតមក។ យើងបានទទួលនូវនិស្ស័យនៃអំពើបាបតាំងពីកំណើតមកម្ល៉េះ ដូច្នេះទើបយើងជាមនុស្សមានបាបពីកំណើត។ និស្ស័យនៃអំពើបាបនេះ បង្កើតឲ្យមានគំនិតជាអំពើបាប ពាក្យសំដីជាអំពើបាប និងទង្វើជាអំពើបាបគ្រប់យ៉ាង ហើយវាក៏ធ្វើឲ្យយើងក្លាយទៅជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះគម្ពីរបង្ហាញការនេះយ៉ាងច្បាស់ សូមអានព្រះគម្ពីរ រ៉ូម ៥:១២,១៨-១៩,៦:១៦,៨:៥-៨ លោកុប្បត្តិ ៦:៥, អេភេសូរ ២:១-៣, ២កូរិនថូស ៤:៣-៤, និង អេសាយ ៥៣:៦, យេរេមា ១៧:៩, ម៉ាកុស ៧:២០-២៣, រ៉ូម ១:២១-៣២ , ៣:១៩-២៣។
ខព្រះគម្ពីរទាំងនេះបង្ហាញយើងយ៉ាងច្បាស់ថា យើងគឺជាមនុស្សមានបាបដោយសារការកើតមក ការជ្រើសរើស និងការប្រព្រឹត្តរបស់យើង ដូច្នេះហើយបានជាយើងត្រូវការការអត់ទោស។ យើងត្រូវបានបាត់បង់ ហើយយើងត្រូវការរកឲ្យឃើញ។ យើងស្ថិតនៅក្រោមការជំនុំជម្រះ ហើយយើងត្រូវការសេចក្ដីប្រោសលោះ។ យើងមានទោស ហើយយើងត្រូវការការអត់ទោស។ យើងបានស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណ ហើយយើងត្រូវការជីវិតខាងឯវិញ្ញាណ។ យើងខ្វាក់ ហើយយើងត្រូវការមើលឃើញឡើងវិញ។ យើងជាទាសករ ហើយយើងត្រូវការសេរីភាព។ គ្មានអ្វីមួយអាចជួយយើងបានសោះឡើយ ហើយយើងក៏មិនអាចជួយសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានដែរ។
2. *ព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះដ៏សុចរិត។* ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ល្អបរិសុទ្ធ ទ្រង់នឹងជំនុំជម្រះអំពើបាប។ ព្រះទ្រង់មិនរាប់មនុស្សមានទោសថាជាឥតទោសឡើយ (និក្ខមនំ ៣៤:៦-៧)។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សម្ដែងឲ្យយើងឃើញពីសេចក្ដីសម្អប់របស់ទ្រង់ចំពោះអំពើបាប ហើយទ្រង់បានកាត់ទោសឲ្យទទួលជំនុំជម្រះចំពោះអស់អ្នកដែលបានស្លាប់ក្នុងអំពើបាប។ នេះគឺជាការជំនុំជម្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ចដាច់

ចេញពីព្រះវត្តមានរបស់ផងព្រះ។ សូមអានព្រះគម្ពីរ យ៉ូហាន ៨:២១,២៤, ម៉ាកុស ៩:៤៣-៤៨, លូកា ១៦:២២-៣១, វិវរណៈ ២០:១១-១៥។ ដោយសារយើងគឺជាមនុស្សមានបាប ហើយព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះដ៏សុចរិត នោះយើងត្រូវការសេចក្តីប្រោសលោះ ឬសេចក្តីសង្គ្រោះឲ្យរួចផុតពីទោសនៃអំពើបាប។ យើងគួរស្រែកឡើងថា«តើត្រូវឲ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះផង?» (កិច្ចការ ១៦:៣០-៣១)។

ការប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះ

ដំណឹងល្អគឺជាពត៌មានដ៏ល្អ។ ទោះបីជាគ្មានអ្នកណាម្នាក់ស័ក្តិសមនឹងទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះក៏ដោយ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញយើងពីព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ហើយប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់អ្នកឥឡូវនេះ។ សេចក្តីសង្គ្រោះនេះមានតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់អ្នកហើយ។ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងយ៉ាងច្បាស់អំពីចំណុច២យ៉ាងគឺៈ

1. *ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកដើម្បីធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះរបស់មនុស្សមានបាប* (ម៉ាថាយ ១:២១)។ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះគឺជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយស្មើនឹងព្រះវរបិតា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទ្រង់បានយករូបភាពជាមនុស្ស ដើម្បីប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់អ្នក។ សូមអានព្រះគម្ពីរ យ៉ូហាន ៣:១៦-១៧, ម៉ាកុស ១០:៤៥, ម៉ាថាយ ៩:១២-១៣ និងយ៉ូហាន ១០:១១,១៥-១៨។
2. *ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈការសុគត និងការមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។* ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានសព្វព្រះហឫទ័យនឹងសុគតនៅលើឈើឆ្កាង។ ទ្រង់បានសុគតជំនួសអ្នក ដោយរងទុក្ខវេទនាសម្រាប់ទោស និងអំពើបាបរបស់អ្នក។ ព្រះគ្រីស្ទបានផ្ទុកអំពើបាបនៅលើរូបអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ គ្រប់ទាំងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអំពើបាបរបស់អ្នក បានធ្លាក់មកលើព្រះគ្រីស្ទទាំងអស់។ នៅពេលដែលទ្រង់បានសុគតសម្រាប់អ្នក ទ្រង់បានបំពេញនូវគ្រប់សេចក្តីទាមទារដ៏សុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពីមនុស្សមានបាបទាំងស្រុង។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញថា ទ្រង់សព្វព្រះ

ហឫទ័យទទួលយកនូវយញ្ញបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់អ្នក នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រោសព្រះគ្រីស្ទឲ្យមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ព្រមទាំងតាំងឲ្យគង់ខាងស្តាំទ្រង់។ សូមអានព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៥:១-៤, ២កូរិនថូស ៥:២១, ១ពេត្រុស ២:២៤, អេសាយ ៥៣:៥, រ៉ូម ៥:៦-៩, កិច្ចការ ៤:១០-១២, ៥:៣១, ១៧:៣១។

របៀបទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ

គ្រប់ការទាំងអស់ដែលត្រូវការសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នក គឺត្រូវបានព្រះគ្រីស្ទបំពេញសព្វគ្រប់ជាស្រេចហើយ។ បើដូច្នេះ តើអ្នកត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ?

នៅខាងដើមនៃមេរៀននេះ យើងបានសិក្សារួចហើយថាមនុស្សគ្រប់រូបជាអ្នកមានបាប ហើយត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះ។ អំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវការការអត់ទោស។ ដំណឹងល្អគឺជាទីបន្ទាល់របស់ព្រះជាម្ចាស់អំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយនិងអំពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់អ្នក។ សូមអានព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ៥:៩-១០។ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសអ្នក ដោយសារអំពើបាបរបស់អ្នក និងបានបំពេញគ្រប់កិច្ចការសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នករួចជាស្រេចហើយ (យ៉ូហាន ១៩:៣០, រ៉ូម ៤:៥)។

អ្នកអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះដោយជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១៦:៣១ ចែងថា«ចូរជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទទៅ នោះនឹងបានសង្គ្រោះហើយ»។ អ្នកមិនអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះនេះដោយការប្រព្រឹត្តល្អរបស់អ្នកបាននោះទេ។ សូមអានព្រះគម្ពីរ អេភេសូរ ២:៨-៩។ សាវកយ៉ូហានបានសរសេរថា «ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម៉្លេះបានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ១ ដើម្បីឲ្យអ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ» (យ៉ូហាន ៣:១៦)។

ជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទមានន័យថា «មានទំនុកចិត្ត ឬជឿទុកចិត្ត»។ អ្នកត្រូវដាក់ទំនុកចិត្តរបស់អ្នកចំពោះព្រះគ្រីស្ទថា ទ្រង់អាចអត់ទោសអ្នក និងលុបបំបាត់ទោសនៃអំពើបាបរបស់អ្នកបាន។ អ្នកត្រូវតែជឿថា មានតែព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះដែលអាចដោះស្រាយបញ្ហានៃអំពើបាបដែលបង្ខាំងអ្នកពីស្ថានសួគ៌។ នៅពេលណាដែលអ្នកជឿ នោះអ្នកឯកភាពនឹង

សេចក្តីពិតទាំងនេះ ហើយផ្ញើខ្លួននឹងព្រះគ្រីស្ទ ដោយដឹងជាក់ថាទ្រង់នឹងអត់ទោសបាបរបស់អ្នក ព្រមទាំងប្រទាននូវជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដល់អ្នក។

ជាទង្វើនៃឆន្ទៈពិតរបស់អ្នក អ្នកត្រូវតែទទួលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះផ្ទាល់របស់អ្នក (យ៉ូហាន ១:១២) ហើយនេះ គឺជាទង្វើដ៏សំខាន់បំផុត។ ឥឡូវនេះ អ្នកអាចនិយាយចេញពីដួងចិត្តរបស់អ្នកថា «ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ ទូលបង្គំដឹងថា ទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាបដែលបានវង្វេង តែទូលបង្គំជឿថា ទ្រង់បានយកអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំផ្ទុកលើរូបអង្គទ្រង់ ហើយបានសុគតជំនួសទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំជឿថា គ្មានអ្វីដែលទូលបង្គំអាចធ្វើដើម្បីជួយសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានឡើយ ហើយក៏ជឿថាទ្រង់បានបំពេញគ្រប់ការទាំងអស់ដើម្បីសង្គ្រោះទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំសូមទទួលយកទ្រង់ធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំ»។

ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដូចនេះ នោះអ្នកនឹងដឹងថា ការដែល«ជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ»នោះមានន័យយ៉ាងណា។

របៀបដឹងប្រាកដអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ

តើយើងអាចដឹងថា យើងបានសង្គ្រោះពិតប្រាកដយ៉ាងដូចម្តេច? យើងអាចដឹងពីការនេះ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញយើងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់យើងយ៉ាងច្បាស់ថា អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ នោះត្រូវបានអត់ទោសឲ្យ។ អ្នកនោះបានសង្គ្រោះ និងមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គាត់មានសុវត្ថិភាពជារៀងរាបតទៅ។ សូមអានព្រះគម្ពីរ កិច្ចការ ១៣:៣៨, ១យ៉ូហាន ២:១២, អេភេសូរ ២:៨, ១កូរិនថូស ៦:១១, ១យ៉ូហាន ៥:១៣, រ៉ូម ៥:១, ៨:១ និងយ៉ូហាន ១០:២៧-៣០។

វិសាលភាពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

សេចក្តីសង្គ្រោះជាប់ទាក់ទងទៅនឹងអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល។

1. *អតីតកាលៈ* យើងបានសង្គ្រោះពីទោសនៃអំពើបាប។ ព្រោះតែព្រះគ្រីស្ទបានទទួលរងទុក្ខវេទនាពីទោសទាំងឡាយនៃអំពើបាបរបស់យើង នោះយើងបានរួចផុតពីការជំនុំជម្រះដ៏គួរឲ្យខ្លាច (យ៉ូហាន ៥:២៤, រ៉ូម ៨:១)។
2. *បច្ចុប្បន្នកាលៈ* យើងរាល់គ្នាក៏បានសង្គ្រោះពីអំណាចនៃអំពើបាប និងការត្រួតត្រានៃអំពើបាបចំពោះយើងដែរ។ ខណៈពេលដែលយើងជឿ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងគង់នៅក្នុងយើង ហើយទ្រង់ប្រទានឲ្យយើងនូវនិស្ស័យនៃព្រះ។ ក្នុងនាមជាអ្នកជឿ យើងអាចមានអំណរចំពោះសេចក្តីប្រោសលោះពីអំណាចនៃអំពើបាបនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង (១កូរិនថូស ៦:១៩, ២ពេត្រុស ១:៣-៤, រ៉ូម ៦:១-១៤)។ ប៉ុន្តែយើងនៅតែអាចនឹងប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ យើងនៅតែមាននិស្ស័យអាក្រក់ដែលហៅថា «សាច់ឈាម»។ តែបើយើងប្រើមធ្យោបាយដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យយើង នោះអំពើបាបនឹងមិនមានឥទ្ធិពលខ្លាំងលើសគេនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងឡើយ។

   ប្រសិនណាបើយើងចង់មានសេរីភាពពីអំណាចនៃអំពើបាប យើងត្រូវអនុវត្តន៍ដូចខាងក្រោម៖

   ក. អាន និងសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលនោះ (២ធីម៉ូថេ ២:១៥, យ៉ាកុប ១:២២)។

   ខ. ថ្វាយរូបកាយរបស់អ្នកដល់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ជីវិតសុចរិត និងជីវិតដ៏មានប្រយោជន៍ (រ៉ូម ៦:១៣, ១២:១-២)។

   គ. ទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ដោយការអធិស្ឋានជាប្រចាំ (ហេព្រើរ ៤:១៤-១៦)។

   ឃ. សារភាពនូវគ្រប់អំពើបាបដែលយើងដឹងទៅព្រះជាម្ចាស់ភ្លាម ហើយព្យាយាមមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះទៀត ដោយពឹងលើសេចក្តីជំនួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (១យ៉ូហាន ១:៨-៩, ទីតុស ២:១១-១៥)។
3. អនាគតកាលៈ នៅថ្ងៃណាមួយ យើងនឹងមានសេរីភាពពីវត្តមាននៃអំពើបាប។ ការនេះនឹងកើតមាននៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់យាងមកវិញ។ ទ្រង់នឹងប្រោសអស់អ្នកជឿដែលបានស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទឲ្យរស់ឡើងវិញ ហើយទ្រង់នឹងបំផ្លាស់បំប្រែអស់អ្នកជឿដែលនៅរស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទដើម្បីកុំឲ្យពួកគេស្លាប់។ នេះ

គឺជាដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើងដែលយើងកំពុងតែទន្ទឹងរង់ចាំ (ហេព្រើរ ៩:២៨, ១ថែស្សាឡូនីច ៤:១៣-១៨)។

លទ្ធផលនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ

លទ្ធផលនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះមានច្រើន (អេភេសូរ ១:៣-១៤) ហើយនៅខាងក្រោមនេះគឺជាលទ្ធផលខ្លះៗដែលយើងលើកយកមកនិយាយៈ

1. *បានមេត្រីនឹងព្រះ* (រ៉ូម ៥:១) គឺយើងមិនមែនជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៀតទេ។
2. *បានទទួលជាកូននៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់* (អេភេសូរ ១:៥,យ៉ូហាន ១:១២, កាឡាទី ៤:៥-៦)។
3. *បានអំណរក្នុងព្រះជាកូនរបស់ទ្រង់* (រ៉ូម ៥:១០-១១, ៨:១៤-១៧ កាឡាទី ៣:២៦-៤:៧)។
4. *បានរស់នៅសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់* (២កូរិនថូស ៥:១៤-១៥, កាឡាទី ២:២០, ១ពេត្រុស ៤:២-៥)។
5. *បានបំរើព្រះជាម្ចាស់* ដោយការប្រព្រឹត្តល្អ និងការប្រាប់អ្នកដទៃអំពីទ្រង់ (អេភេសូរ ២:១០, ម៉ាថាយ ៥:១៦, ម៉ាកុស ១៦:១៥)។
6. *បានថ្វាយបង្គំ សរសើរតម្កើង និងអធិស្ឋានទៅព្រះជាម្ចាស់* (យ៉ូហាន ៤:២៣-២៤, ហេព្រើ១០:១៨-២២, ១៣:១៥, ៤:១៤-១៦)។
7. *បានទៅនៅដំណាក់ដ៏អស់កល្បនៅឯស្ថានសួគ៌* (យ៉ូហាន ១៤:១-៣, វិវរណៈ ២២:១-៥)។

សូមកុំឲ្យអ្នកនៅស្ងៀមឡើយរហូតដល់អ្នកដឹងប្រាកដថា អ្នកបានសង្គ្រោះអស់កល្បជានិច្ច ដោយផ្អែកទៅលើអំណាចនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សត្រូវការសេចក្ដីសង្គ្រោះ? តើអ្នកជឿថា មនុស្សភាគច្រើនដឹងអំពីស្ថានភាពរបស់ពួកគេដែលពេញដោយបាបដែរឬទេ?
2. តាមរយៈការសុគត និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ តើព្រះគ្រីស្ទបានប្រទាននូវសេចក្ដីសង្គ្រោះយ៉ាងដូចម្ដេច?
3. តើការប្រែចិត្តតាមព្រះគម្ពីរមានជាប់ទាក់ទងនឹងអ្វីខ្លះ?
4. តើសុវត្ថិភាពដ៏អស់កល្បនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះគឺជាអ្វី? តើមនុស្សម្នាក់អាចមានសុវត្ថិភាពបែបនេះយ៉ាងដូចម្ដេច?
5. តើអ្នកត្រេកអរទេ នៅពេលអ្នកនឹកដល់ការដែលអ្នកអាចមានមេត្រីភាពនឹងព្រះ និងអាចក្លាយជាកូននៅក្នុងគ្រួសារនៃទ្រង់ ហើយអាចទៅនៅក្នុងដំណាក់ដ៏អស់កល្បនៅឯស្ថានសួគ៌? តើចំណេះដឹងអំពីការទាំងនេះមានឥទ្ធិពលយ៉ាងដូចម្ដេចចំពោះជីវិតរបស់ផងយើងសព្វថ្ងៃនេះ?

ជំពូក ៩
ព្រះគុណ

សេចក្ដីផ្ដើម

គ្រប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយនឹងយើងនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះគឺផ្អែកលើព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ នេះមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញការប្រោសប្រណីដល់យើងដែលជាមនុស្សមិនសមនឹងទទួល។

ព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យ«ព្រះគុណ»ច្រើនជាង១៦០ដង ហើយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីប្រើពាក្យនេះ១២៨ដង។ ក្នុងព្រះគម្ពីរ១ពេត្រុស ៥:១០ ចែងថា ព្រះជាម្ចាស់ជា«ព្រះដ៏មានព្រះគុណសព្វគ្រប់» រីឯនៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១:១៤ ក៏ចែងថា ព្រះគ្រីស្ទ«មានពេញជាព្រះគុណ» ហើយព្រះគម្ពីរហេព្រើរ ១០:២៩ ចែងថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជា«ព្រះវិញ្ញាណដ៏មានព្រះគុណ»។ ដូច្នេះព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាប់ទាក់ទងនឹងព្រះគុណយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។

និយមន័យ(អត្ថន័យ)

ពាក្យថា«ព្រះគុណ»ដែលបានប្រើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់មានន័យថា «បន្ទន់ចុះ ឬឱនចុះដោយសេចក្ដីសប្បុរសចំពោះអ្នកដែលតូចទាប»។ រីឯនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីពាក្យថា«ព្រះគុណ» មានន័យថា «សេចក្ដីប្រោសប្រណី ការគាប់ព្រះហឫទ័យ សេចក្ដីសប្បុរស»។

យើងពិបាកនឹងពន្យល់អត្ថន័យរបស់ពាក្យថា«ព្រះគុណ»នេះ ដោយគ្រាន់តែប្រើពាក្យពីរបីម៉ាត់។ និយមន័យនៅខាងក្រោមនេះអាចជួយយើងឲ្យយល់អំពីពាក្យនេះបន្ថែមទៀត។

1. ព្រះគុណគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលត្រូវបានផ្តល់ឲ្យអ្នកដែលគ្មានតម្លៃ។ ព្រះជាម្ចាស់គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែនៅពេលទ្រង់ប្រទាននូវសេចក្តីស្រឡាញ់នោះឲ្យទៅអ្នកមានបាបដែលជាមនុស្សជាប់ទោស មិនស្អាតស្អំ ហើយប្រឆាំងទាស់នឹងទ្រង់ នោះវាគឺជាព្រះគុណហើយ។
2. ព្រះគុណគឺជាការដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានសេចក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តីមេត្តាករុណាចំពោះយើងរាល់គ្នា នៅពេលដែលយើងមិនសមនឹងទទួលអ្វីៗទាំងអស់ ក្រៅពីសេចក្តីក្រោធ និងសេចក្តីជំនុំជម្រះ។ ព្រះជាម្ចាស់បន្ទាបអង្គទ្រង់ចំពោះយើងរាល់គ្នាដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏គ្មានទីបំផុត។
3. យើងអាចឃើញនូវព្រះគុណ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានអ្វីដែលល្អបំផុតនៃស្ថានសួគ៌ដើម្បីសង្គ្រោះអ្វីដែលអាក្រក់បំផុតនៃផែនដី។

លក្ខណៈផ្ទុយគ្នា

ចូរកុំលាយឡំគ្នានូវ«ព្រះគុណ»ជាមួយនឹង«ការប្រព្រឹត្ត»ឲ្យសោះ។ ប្រសិនបើយើងអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះដោយសារការប្រព្រឹត្តល្អ នោះសេចក្តីសង្គ្រោះគ្រាន់តែជាថ្លៃឈ្នួលរបស់យើងរាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ (រ៉ូម ៤:៤-៥ និង ១១:៦)។ ព្រះជាម្ចាស់មិនជំពាក់អ្វីពីយើងរាល់គ្នាទាល់តែសោះ ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់គឺជាអំណោយទានដែលឥតគិតថ្លៃ។

ចូរកុំលាយឡំគ្នានូវ«ព្រះគុណ»ជាមួយនឹង«ក្រឹត្យវិន័យ»ឲ្យសោះ។ យើងរាល់គ្នាមិនបានសង្គ្រោះដោយសារការគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យនោះទេ តែយើងរាល់គ្នាត្រូវបានទ្រង់សង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណវិញ។

ក្រឹត្យវិន័យផ្តល់កិច្ចការដែលយើងត្រូវធ្វើ ចំណែកឯព្រះគុណប្រាប់យើងថាកិច្ចការទាំងនោះត្រូវបានបញ្ចប់សព្វគ្រប់ហើយ។

ក្រឹត្យវិន័យនិយាយថា«ចូរធ្វើការនេះ នោះអ្នកនឹងបានរស់» តែព្រះគុណវិញប្រាប់យើងថា«ចូររស់ នោះអ្នកនឹងធ្វើការនេះបាន»។

ក្រឹត្យវិន័យនិយាយថា «ត្រូវឲ្យឯងស្រឡាញ់ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃឯង» តែព្រះគុណវិញប្រាប់ថា «ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម្ល៉េះ» (យ៉ូហាន ៣:១៦) និង «ឯយើង

រាល់គ្នា យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានស្រឡាញ់យើងជាមុន» (១យ៉ូហាន ៤:១៩)។

ក្រឹត្យវិន័យថ្កោលទោសចំពោះសេចក្ដីល្អបំផុតរបស់យើងរាល់គ្នា (រ៉ូម ៣:១៩) តែចំណែកឯព្រះគុណប្រោសលោះសេចក្ដីអាក្រក់បំផុតរបស់យើងរាល់គ្នា (រ៉ូម ៣:២៤ និង ១ ធីម៉ូថេ ១:១៥-១៦)។

ក្រឹត្យវិន័យនាំឲ្យយើងឃើញនូវអំពើបាបរបស់ខ្លួន (រ៉ូម ៣:២០) តែព្រះគុណនាំឲ្យយើងឃើញនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះវិញ (ទីតុស ២:១១-១៣)។

តម្រូវការចំពោះព្រះគុណ

យើងសុទ្ធតែជាមនុស្សមានបាប ហើយយើងរាល់គ្នាមិនបានស្ដាប់បង្គាប់តាមក្រឹត្យវិន័យដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ (រ៉ូម ៣:២៣ និង កូឡូស ១:២១) ដូច្នេះហើយ យើងរាល់គ្នាសមតែនឹងទទួលការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងជាប់មានទោសនៅចំពោះសេចក្ដីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយយើងរាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តរំលងក្រឹត្យវិន័យដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (រ៉ូម ៣:១៩ និង យ៉ាកុប ២:១០) ដូច្នេះហើយ យើងរាល់គ្នាគឺស្ថិតនៅក្រោមបណ្ដាសារបស់ផងព្រះ (កាឡាទី ៣:១០)។

ដោយព្រោះតែមនុស្សបានបដិសេធ និងបានធ្វើគត់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នោះយើងរាល់គ្នាគ្មានអ្វីត្រូវទាមទារពីព្រះជាម្ចាស់ឡើយ (យ៉ូហាន ១២:៣១-៣៣ និង៣:១៨)។

សេចក្ដីសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណ

ប្រសិនបើយើងរាល់គ្នានឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ នោះវាច្បាស់ជាដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមិនខានឡើយ។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ហើយទ្រង់នឹងមិនទតរំលងអំពើបាបទេ។ អំពើបាបត្រូវតែទទួលការជំនុំជម្រះ។

ដំណឹងល្អប្រាប់យើងរាល់គ្នាពីការដែលព្រះជាម្ចាស់អាចសង្គ្រោះមនុស្សមានបាបយ៉ាងដូចម្ដេច ហើយទ្រង់អាចនៅតែជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធយ៉ាងដូចម្ដេច នៅពេលដែលទ្រង់បំពេញការនេះ។ ព្រះគ្រីស្ទបានទទួលការរងទុក្ខវេទនាពីសេចក្ដីក្រោធ និងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអំពើបាប។ ដោយសារអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ នោះព្រះជាម្ចាស់

អត់ទោសអំពើបាបរបស់អស់អ្នកដែលជឿទុកចិត្តព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ព្រះគ្រីស្ទបានបំពេញព័ន្ធកិច្ចនេះរួចជាស្រេច។ ព្រះគុណទាមទារតែសេចក្តីជំនឿប៉ុណ្ណោះពីមនុស្សមានបាបដែលស្វែងរកសេចក្តីសង្គ្រោះ(អេភេសូរ ២:៨-៩)។

ព្រះពរតាមរយៈព្រះគុណ

ព្រះគុណនាំមកនូវលទ្ធផលដ៏អស្ចារ្យៗជាច្រើនដល់មនុស្សមានបាប ហើយនៅខាងក្រោមនេះគឺជាលទ្ធផលដ៏ធំអស្ចារ្យជាងគេទាំងបីយ៉ាងក្នុងចំណោមនោះ។

1. *សេចក្តីសង្គ្រោះ* (ទីតុស ២:១១-១៣)។ នេះមានន័យថា អ្នកជឿមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។
2. *ការរាប់ជាសុចរិត* (រ៉ូម ៣:២៤-២៦)។ នេះមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់រាប់មនុស្សមានបាបដែលជឿដល់ព្រះយេស៊ូវទុកជាអ្នកដែលគ្មានកន្លែងបន្ទោសបាន។
3. *ការចូលទៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់* (រ៉ូម ៥:២)។ នេះមានន័យថា អ្នកជឿពិតប្រាកដអាចចូលទៅក្នុងព្រះវត្តមាននៃព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការអធិស្ឋាន។ យើងមិនត្រូវបានដាច់ចេញពីព្រះជាម្ចាស់ដោយសារអំពើបាបរបស់យើងទៀតឡើយ។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. ចូរពិភាក្សាគ្នាអំពីនិយមន័យនៃពាក្យ«ព្រះគុណ»។ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សសមឬមិនសមនឹងទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់?
2. ចូរពិភាក្សាអំពី«ការប្រព្រឹត្ត» ទាក់ទងនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះ។ តើការប្រព្រឹត្តល្អគឺដើម្បីទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ ឬការប្រព្រឹត្តល្អជាលទ្ធផលនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ? ចូរពន្យល់។
3. ចូរបង្ហាញភាពខុសគ្នារវាង «ក្រឹត្យវិន័យ» និង «ព្រះគុណ» ហើយបង្ហាញអំពីភាពល្ងង់នៃការព្យាយាមដើម្បីទៅដល់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការប្រព្រឹត្តល្អ។
4. ចូរពិភាក្សានៅក្នុងក្រុមពីរបៀបដែលអ្នកអាចបង្ហាញនូវ«ព្រះគុណ»នៅក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នក។

5. តាមរយៈការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ចូរពិភាក្សាអំពីការដែលព្រះគុណទាមទារតែសេចក្តីជំនឿពីអ្នកមានបាបដែលស្វែងរកសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ជំពូក ១០
សេចក្ដីជំនឿ

យើងមិនបាច់ចំណាយពេលច្រើនក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរទេ មុននឹងរកឲ្យឃើញថា សេចក្ដីជំនឿមានសារៈសំខាន់ណាស់។ បើគ្មានសេចក្ដីជំនឿ នោះយើងមិនអាចទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះបានឡើយ (អេភេសូរ ២:៨-៩)។ ដូច្នេះការរកឲ្យឃើញថា តើសេចក្ដីជំនឿមានន័យយ៉ាងដូចម្ដេចនោះ គឺជាការសំខាន់សម្រាប់យើង។

តើសេចក្ដីជំនឿគឺជាអ្វី?

សេចក្ដីជំនឿគឺជាការជឿទុកចិត្ត ឬជំនឿផ្ទាល់ខ្លួន។ យើងប្រើពាក្យនេះនៅក្នុងការនិយាយជាប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង។ យើងនិយាយថា«ខ្ញុំមានជំនឿលើគ្រូពេទ្យរបស់ខ្ញុំទាំងស្រុង» នេះមានន័យថា យើងទុកចិត្តគាត់ដើម្បីជួយព្យាបាលយើងឲ្យជាសះស្បើយ។ ដូច្នេះ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ សេចក្ដីជំនឿគឺជាការជឿទុកចិត្តរបស់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ នេះមានន័យថា យើងជឿជាក់ចំពោះអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល ហើយយើងជឿទុកចិត្តទ្រង់ឲ្យជួយសង្គ្រោះ និងការពារយើងរាល់គ្នា។

តើសេចក្ដីជំនឿមកពីណា?

ប្រសិនបើយើងក្រឡេកមើលជុំវិញយើងនៅក្នុងពិភពលោកនេះ យើងនឹងដឹងថាមនុស្សខ្លះគ្មានជំនឿចំពោះព្រះជាម្ចាស់ទេ ហេតុដូច្នេះបានជាពួកគេមិនបានសង្គ្រោះ។ ការនេះធ្វើឲ្យយើងសួរថា«តើសេចក្ដីជំនឿមកពីណា?» ក្នុងន័យមួយ សេចក្ដីជំនឿគឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (យ៉ូហាន៣:២៧)។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានអំណាចដល់យើងឲ្យជឿដល់ទ្រង់។

ក៏ប៉ុន្តែ តើយើងទទួលសេចក្តីជំនឿយ៉ាងដូចម្តេច? យើងអាចរកចម្លើយនេះឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីររ៉ូម ១០:១៧។ សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយឮ ហើយដែលឮនោះគឺដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូច្នេះប្រសិនបើយើងគ្មានសេចក្តីជំនឿចំពោះព្រះជាម្ចាស់ យើងគួរតែអានព្រះគម្ពីរ។ នៅពេលដែលយើងអានព្រះគម្ពីរ យើងគួរតែអធិស្ឋានយ៉ាងដូច្នេះថា «ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ បើសិនជាសៀវភៅនេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ បើសិនជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃទ្រង់ ហើយទ្រង់បានសុគតជំនួសទូលបង្គំមែន នោះសូមព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញអំពីការនេះដល់ទូលបង្គំផងនៅពេលដែលទូលបង្គំអានព្រះគម្ពីរនេះ។» ព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាថា ប្រសិនបើយើងចង់ធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់ នោះយើងនឹងដឹងអំពីសេចក្តីពិតជាមិនខាន (យ៉ូហាន ៧:១៧)។

តើយើងត្រូវជឿលើអ្វី?

សេចក្តីជំនឿត្រូវតែមានអ្វីមួយដែលយើងជឿទុកចិត្ត។ នេះអាចជាមនុស្ស ដូចជាសាច់ញាតិ ឬក៏មិត្តភក្តិ ឬអាចជាអ្វីមួយដែលគ្មានជីវិត ដូចជាកៅអី យន្តហោះជាដើម។

ការដែលគ្រាន់តែមានសេចក្តីជំនឿនោះមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ។ យើងត្រូវដាក់សេចក្តីជំនឿរបស់យើងក្នុងអ្វីមួយដែលអាចជឿទុកចិត្តបាន។ យើងរាល់គ្នាអាចមានសេចក្តីជំនឿចំពោះម៉ូតូ ឬឡាន យើងក៏អាចទុកចិត្តវាឲ្យនាំយើងទៅកាន់កន្លែងណាមួយ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម៉ាស៊ីនវាចាស់ ហើយត្រូវជួសជុល នោះវាអាចខូចអត់ដំណើរការតែម្តង នៅពេលនោះយើងដឹងថា យើងបានដាក់ជំនឿទុកចិត្តរបស់យើងទៅលើអ្វីមួយដែលខុស។

ព្រះគម្ពីរបានបង្ហាញយើងរាល់គ្នាថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះដែលយើងត្រូវជឿពិតប្រាកដ (កិច្ចការ ២០:២១)។ ការដែលយើងមានសេចក្តីជំនឿប៉ុណ្ណា ឬសេចក្តីជំនឿបែបណានោះវាមិនសំខាន់ទេ តែការដែលសំខាន់នោះគឺថា តើសេចក្តីជំនឿរបស់យើងស្ថិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែរឬទេ។ ប្រសិនបើយើងមានសេចក្តីជំនឿចំពោះព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងបានសង្គ្រោះ។

អ្នកអាចជឿនូវគ្រប់ការដែលព្រះគម្ពីរមានព្រះបន្ទូលអំពីព្រះគ្រីស្ទ តែនៅតែអាចគ្មានសេចក្តីជំនឿចំពោះទ្រង់បាន។ ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកអាចជឿថា រទេះភ្លើងមួយនឹងចាកចេញ

ពីស្ថានីយនៅវេលាម៉ោង ១១ព្រឹក ហើយវានឹងទៅដល់ស្រុកកំណើតរបស់អ្នកនៅវេលាម៉ោង ៥ល្ងាច។ អ្នកប្រហែលជាជឿពត៌មានទាំងអស់នោះអំពីរទេះភ្លើងនេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនបានជឿទុកចិត្តលើរទេះភ្លើងនោះទេ ទាល់តែអ្នកទៅអង្គុយក្នុងរទេះភ្លើងនោះ។ នៅពេលនោះឯង ទើបអ្នកកំពុងជឿទុកចិត្តវាឲ្យនាំអ្នកទៅកាន់ស្រុកកំណើតរបស់អ្នកបាន។

អ្នកក៏អាចដឹងអំពីគ្រប់សេចក្តីពិតទាំងឡាយទាក់ទងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ហើយនៅតែមិនជឿដល់ទ្រង់ដែរ។ អ្នកប្រហែលជាជឿថាព្រះគ្រីស្ទទ្រង់បានប្រសូតនៅទីក្រុងបេថ្លេហិម និងបានសុគតនៅលើភ្នំកាល់វ៉ារី ហើយអ្នកក៏អាចជឿថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ និងបានយាងត្រឡប់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌វិញ។ ក៏ប៉ុន្តែ អ្នកមិនទាន់បានជឿដល់ទ្រង់ពិតប្រាកដទេ លុះត្រាតែអ្នកជឿទុកចិត្តទ្រង់ឲ្យសង្គ្រោះអ្នករួចពីបាប ហើយនាំអ្នកទៅឯស្ថានសួគ៌។

គំរូនៃសេចក្តីជំនឿ

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមានគំរូជាច្រើនអំពីសេចក្តីជំនឿ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរហេព្រើរជំពូក១១ មានបញ្ជីឈ្មោះនៃពួកមនុស្សប្រុសស្រីដ៏ល្អប្រសើរជាច្រើនដែលមានសេចក្តីជំនឿ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានជួបជាមួយនឹងមនុស្សពីរនាក់ដែលមានសេចក្តីជំនឿយ៉ាងខ្លាំង។ មេទ័ពម្នាក់បានជឿថាព្រះគ្រីស្ទអាចប្រោសបាវបំរើរបស់គាត់ឲ្យបានជា ដោយទ្រង់គ្រាន់តែមានព្រះបន្ទូលមួយព្រះឱស្ឋមកប៉ុណ្ណោះ (ម៉ាថាយ ៨:៥-១០)។ រីឯស្ត្រីម្នាក់មកពីស្រុកកាណានវិញមានសេចក្តីជំនឿដែលធ្វើឲ្យនាងបន្ទាបខ្លួន ហើយមិនបាក់ទឹកចិត្តឡើយ។ នាងបានអង្វរទូលសុំឲ្យទ្រង់ប្រទាននំប៉័ងដល់នាង ដែលជារបស់ផងសាសន៍យូដាដែលត្រូវបានរើសតាំង (ម៉ាថាយ ១៥:២២-២៨)។

រង្វាន់នៃសេចក្តីជំនឿ

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អស់អ្នកដែលមានសេចក្តីជំនឿដ៏ពិត។ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលបានជឿដល់ព្រះជាម្ចាស់ដោយឥតប្រយោជន៍នោះទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានសង្គ្រោះអស់អ្នកមានបាបដែលស្វែងរកទ្រង់ ដែលបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់

ខ្លួន និងបានជឿទុកចិត្តព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានមានព្រះបន្ទូលថា «ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ ខ្ញុំក៏មិនដែលចោលទៅក្រៅឡើយ» (យ៉ូហាន ៦:៣៧)។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. ចូរឲ្យនិយមន័យនៃសេចក្តីជំនឿ។ ចូររកឧទាហរណ៍ពីការដែលយើងបង្ហាញពីសេចក្តីជំនឿ នៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង។
2. ចូរអានព្រះគម្ពីរ រ៉ូម ១០:១៧ ហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលយើងអាចទទួលសេចក្តីជំនឿ។ ចូរពន្យល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងការឮ និងការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
3. តើសេចក្តីជំនឿរបស់យើងចំពោះព្រះគ្រីស្ទ នោះធំជាងការជឿលើអ្នកអធិប្បាយ ក្រុមជំនុំ ឬអង្គការណាមួយយ៉ាងដូចម្តេច?
4. ចូរលើកឡើងអំពីគំរូនៃសេចក្តីជំនឿដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
5. តើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកមានសេចក្តីជំនឿយ៉ាងដូចម្តេច? ចូរអាន និងពិភាក្សាអំពីព្រះគម្ពីរហេព្រើរជំពូក ១១។

ជំពូក ១១
ស្ថានសួគ៌ និងស្ថាននរក

មនុស្សតែងតែមានការចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងចំពោះពេលអនាគត។ ចំណាប់អារម្មណ៍នេះនាំឲ្យយើងមានសំណួរដូចជា៖ តើសេចក្ដីស្លាប់គឺជាចុងបញ្ចប់នៃអ្វីៗគ្រប់បែបយ៉ាងមែនឬទេ? តើអ្នកដែលបានស្លាប់ហើយទៅនៅឯណា? តើយើងអាចដឹងអ្វីខ្លះអំពីស្ថានសួគ៌ និងស្ថាននរក?

តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះយើងនៅពេលដែលយើងស្លាប់ទៅ?

ជាដំបូង យើងរាល់គ្នាត្រូវចងចាំថា មនុស្សមានបីផ្នែកគឺ រូបកាយ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណ (១ថែស្សាឡូនីច ៥:២៣)។ យើងអាចមើលឃើញ និងប៉ះពាល់រូបកាយបាន តែយើងមិនអាចមើលឃើញឬក៏ប៉ះពាល់ព្រលឹង និងវិញ្ញាណបានទេ។ តាមរយៈវិញ្ញាណ យើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រលឹង យើងអាចដឹងពីខ្លួនឯង ហើយតាមរយៈរូបកាយ យើងអាចដឹងពីពិភពលោកនេះ។ មានតែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះដែលអាចកាត់ព្រលឹង និងវិញ្ញាណឲ្យដាច់ចេញពីគ្នា(ហេព្រើរ ៤:១២)។

នៅពេលដែលយើងស្លាប់បាត់ទៅ ព្រលឹងនិងវិញ្ញាណចេញពីរូបកាយរបស់យើង រីឯរូបកាយក៏កប់នៅក្នុងផ្នូរ។ ព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាអំពីរូបកាយរបស់អ្នកជឿថា ដេកលក់ (កិច្ចការ ៧:៥៩-៦០ និង ៨:២) និងនិយាយពីរូបកាយរបស់អ្នកមិនបានសង្គ្រោះថាស្លាប់។ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណមិនដែលដេកលក់ឡើយ។

ប្រសិនបើមនុស្សស្លាប់នោះជាអ្នកបានសង្គ្រោះ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណរបស់គេទៅឯស្ថានសួគ៌។ ស្ថានសួគ៌គឺជាកន្លែងដ៏សុខសាន្ត (២កូរិនថូស ៥:៨ និង ភីលីព ១:២១,២៣)។ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់នោះមិនបានសង្គ្រោះទេ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណរបស់គេ

ទៅឯស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់វិញ។ ស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់គឺជាកន្លែងនៃទុក្ខសោក និងទណ្ឌកម្ម។ ក្នុងព្រះគម្ពីរលូកា ១៦:១៩-៣១ ព្រះអម្ចាស់បង្រៀនយើងយ៉ាងច្បាស់ថា អស់អ្នកដែលបានស្លាប់ទៅក៏ដឹងខ្លួន ហើយពួកគេដឹងពីអ្វីដែលកំពុងតែកើតឡើង។ ចូរអ្នកអានខគម្ពីរសំខាន់ៗខាងលើនេះ។

តើយើងដឹងអ្វីខ្លះអំពីស្ថាននរក?

យើងបានឃើញហើយថា ពេលមនុស្សស្លាប់ទៅ ព្រលឹងនិងវិញ្ញាណរបស់អ្នកមិនបានសង្គ្រោះទៅឯស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់។ ស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់គឺជាកន្លែងទទួលទណ្ឌកម្មទាំងដឹងខ្លួន (លូកា ១៦:២៣-២៥)។ ព្រះគម្ពីរបកប្រែមុនខ្លះប្រើពាក្យ «ស្ថាននរក» ជំនួសឲ្យពាក្យ«ស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់»។ ពាក្យថា«ស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់» គឺជាពាក្យដ៏ត្រឹមត្រូវ។ ព្រលឹងដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់គឺត្រូវបាននិយាយជាមនុស្ស គឺគេមានភ្នែក អណ្ដាត ត្រចៀក ម្រាមដៃ និងការចងចាំផងដែរ។ គេដឹងច្បាស់ពីស្ថានភាពរបស់គេនៅក្នុងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់នោះ។

បន្ថែមលើសពីស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់នេះទៅទៀត ព្រះគម្ពីរបានថែងអំពីកន្លែងរងទុក្ខវេទនា និងទារុណកម្មមួយផ្សេងទៀត ដែលហៅថា ស្ថាននរក ឬបឹងភ្លើង។ នៅពេលដែល«ការជំនុំជម្រះនៃបល្ល័ង្កស១យ៉ាងធំ»មកដល់ ព្រលឹងរបស់អស់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់នឹងត្រឡប់មកចូលក្នុងរូបកាយរបស់គេដែលងើបចេញពីផ្នូរវិញ។ បន្ទាប់មក ព្រះគ្រីស្ទនឹងជំនុំជម្រះជាលើកចុងក្រោយដល់អ្នកដែលបានស្លាប់ទៅដោយជាប់ជាមួយនឹងអំពើបាប។ ពួកគេទាំងនោះនឹងត្រូវបានបោះចូលទៅក្នុងបឹងភ្លើង (វិវរណៈ ២០:១១-១៥)។ យើងអាចនិយាយបានថា ស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់គឺដូចជាកន្លែងឃុំឃាំងដែលអ្នកទោសរង់ចាំស្ដាប់នូវការកាត់ទោសរបស់ខ្លួន។ បឹងភ្លើងវិញគឺដូចជាពន្ធនាគារ ដែលជាកន្លែងអ្នកទោសនឹងត្រូវនៅរហូតដល់អស់ជីវិតរបស់គេ។ នៅពេលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីស្ថាននរក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិនដែលស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនដែលរលត់ឡើយ» (ម៉ាកុស ៩:៤៣-៤៨)។ ដូច្នេះ ស្ថាននរកគឺជាកន្លែងដែលរងទុក្ខវេទនាទាំងដឹងខ្លួន។

តើការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះអំពើបាបគឺអស់កល្បជានិច្ចដែរឬទេ? ក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈប្រើពាក្យ«អស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ» ពេលដែលរៀបរាប់អំពីសេចក្ដីទុក្ខលំបាករបស់អស់អ្នកដែលវង្វេង(វិវរណៈ ១៤:១១)។

តើព្រះទ្រង់ដែលជាតួនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ អាចអនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សទៅឯស្ថាននរកដែរឬទេ? ព្រះជាម្ចាស់មិនសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យយើងត្រូវវិនាសទេ។ ទ្រង់បានប្រទានសេចក្ដីសង្គ្រោះសម្រាប់យើងរាល់គ្នាតាមរយៈព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង (រ៉ូម ៥:៦,៨)។ ប្រសិនបើយើងរាល់គ្នាបដិសេធព្រះអង្គសង្គ្រោះ នោះយើងនឹងទៅស្ថាននរកដោយជម្រើសរបស់ខ្លួនយើង។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គឺជាព្រះនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ (១យ៉ូហាន៤:៨) ប៉ុន្ដែទ្រង់ក៏ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធដែរ (១ពេត្រុស ១:១៦)។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់នឹងដាក់ទោសចំពោះអំពើបាប។ យើងមិនស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការបញ្ជូនអ្នកជម្ងឺទៅមន្ទីរពេទ្យទេ ហើយក៏មិនស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការចាប់ឧក្រិដ្ឋជនដាក់គុក ឬកប់សាកសពទៅក្នុងផ្នូរដែរ។ យើងអាចមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ក្នុងពេលតែមួយ ដែលយើងធ្វើសកម្មភាពទាំងនោះ។

ចុះសម្រាប់អ្នកមិនដែលបានឮដំណឹងល្អវិញ? ពួកគេក៏ជាមនុស្សមានបាបដែលវង្វេងដូចគ្រប់មនុស្សដទៃទៀតដែរ។ មានតែព្រះគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះដែលអាចសង្គ្រោះពួកគេបាន។ ពួកគេអាចដឹងថាមានព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈរបស់សព្វសារពើដែលព្រះបានបង្កើតមក (រ៉ូម ១:២០-២១ និង ទំនុកដំកើង ១៩:១) ហើយបញ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេក៏ប្រាប់ពួកគេឲ្យដឹងអ្វីត្រូវ និងអ្វីខុស (រ៉ូម ២:១៥)។ ប្រសិនបើពួកគេស្ដាប់បង្គាប់តាមពន្លឺដែលគេមាន នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានពន្លឺបំភ្លឺថែមទៀត។ សូមអានសាច់រឿងរបស់លោកកូនេលាស (កិច្ចការ ១០ និង ១១)។

តើយើងដឹងអ្វីខ្លះអំពីស្ថានសួគ៌?

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា សម្រាប់អស់អ្នកណាដែលស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់ គឺមានកន្លែងមួយដ៏សុខសាន្ដហៅថាស្ថានសួគ៌។ ព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យ «ស្ថានសួគ៌» តាមអត្ថន័យ៣យ៉ាងខុសៗគ្នា។ ទី១ គឺកន្លែងដែលមានពពក (លោកុប្បត្តិ

១:៨) និងទី២ គឺកន្លែងដែលមានផ្កាយ (លោកុប្បត្តិ ១:១៧)។ ជាចុងក្រោយ ពាក្យថា ស្ថានសួគ៌ពិពណ៌នាអំពីកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅ។ សាវកប៉ូលហៅកន្លែងនេះថា «ស្ថានសួគ៌នៅជាន់ទី៣» និង«ស្ថានបរមសុខ» (២កូរិនថូស ១២:២-៤)។ យើងរាល់គ្នាតែងតែហៅស្ថានសួគ៌ថា«ឋានលើ»។ សាតាំងបាននិយាយថា«អញនឹងឡើងទៅ(ទៅលើ)ស្ថានសួគ៌» (អេសាយ ១៤:១៣-១៤)។

យើងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃយើងរាល់គ្នាកំពុងតែគង់នៅឯស្ថានសួគ៌សព្វថ្ងៃនេះ។ ក្រោយពេលដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញ ទ្រង់បានយាងត្រឡប់ឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ក្នុងសភាពជារូបកាយ មានសាច់ឈាម និងឆ្អឹង។ ទ្រង់បាននាំយកព្រះកាយដ៏មានសិរីរុងរឿងទៅឯស្ថានសួគ៌។ ចូរអានព្រះគម្ពីរលូកា ២៤:៣៨-៣៩,៥១ និង ១ពេត្រុស ៣:២២ និង ហេព្រើរ ១:៣។

នៅឯស្ថានសួគ៌មានអ្នកជឿជាច្រើនណាស់។ នៅពេលដែលអ្នកជឿម្នាក់បានស្លាប់នោះគាត់ទៅឯស្ថានសួគ៌។ ព្រះគម្ពីរមានបន្ទូលថា គាត់«ចេញពីរូបកាយទៅនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់»(២កូរិនថូស ៥:៨)។ អ្នកជឿទាំងនេះមានសេចក្តីអំណរជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទដូចបានចែងថា«ដែលល្អជាជាងនោះផង» (ភីលីព ១:២៣)។

តើស្ថានសួគ៌មានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច? អ្នកដែលបានសរសេរព្រះគម្ពីរមិនអាចស្វែងរកពាក្យណាមួយដើម្បីមករៀបរាប់អំពីស្ថានសួគ៌បានទេ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ២១:១០-២៧ សាវកយ៉ូហានរៀបរាប់អំពីទីក្រុងនៃស្ថានសួគ៌ គឺមានគ្រឹះ កំផែង ច្រកទ្វារ និងវិថីនានារបស់ស្ថានសួគ៌ ដែលពិតជាស្អាតអស្ចារ្យខ្លាំងណាស់។ យើងដឹងថា នៅស្ថានសួគ៌នឹងគ្មានជម្ងឺ គ្មានសេចក្តីស្លាប់ ឬសេចក្តីសោកសង្រេង ឬសេចក្តីយំទួញ ឬទុក្ខលំបាកណាទៀតឡើយ(វិវរណៈ ២១:៤)។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលល្អបំផុតនោះគឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់នឹងគង់នៅទីនោះ។ យើងនឹងមានអំណរក្រៃលែង ព្រោះយើងនឹងបាននៅជាមួយទ្រង់។

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. ចូរពន្យល់អំពីរូបកាយ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណរបស់មនុស្ស ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការស្លាប់របស់អ្នកជឿ និងអ្នកមិនជឿ។

2. តើព្រះគម្ពីរលូកា ១៦:១៩-៣១ ប្រាប់យើងយ៉ាងដូចម្តេចអំពីរបៀបដែលយើងគួររស់នៅទាន់ពេលដែលយើងមានឱកាស?
3. ដោយយោងទៅលើអត្ថបទមេរៀន ចូរពិភាក្សាអំពីស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ និងស្ថាននរកចំពោះអ្នកមិនជឿ។
4. ចុះអ្នកដែលមិនដែលបានឮអំពីព្រះគ្រីស្ទវិញ តើពួកគេអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះបានដែរឬទេ?
5. តើអ្នកជឿនឹងទៅជាយ៉ាងណាក្រោយពេលដែលគេស្លាប់ទៅ? ចុះអ្នកមិនជឿវិញ? តើស្ថានសួគ៌នៅឯណា ហើយតើស្ថានសួគ៌មានលក្ខណៈដូចម្តេច? តើស្ថានសួគ៌ពិតជាមាននៅពេលសព្វថ្ងៃនេះ ឬក៏ជាអ្វីដែលនឹងមាននៅពេលអនាគត?

ជំពូក ១២
ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងត្រឡប់មកវិញម្ដងទៀត។ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីមានចែងអំពីការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់ជាពីរយ៉ាងគឺៈ ទី១ ទ្រង់នឹងយាងមកដើម្បីយកអស់ទាំងពួកជំនុំចេញពីលោកីយ៍នេះ។ ការយាងមករបស់ទ្រង់សម្រាប់ពួកជំនុំបែបនេះគឺហៅថា «ការឆក់ឡើង» ពីព្រោះពួកជំនុំនឹងត្រូវឆក់យកលើកឡើង។ ទី២ ទ្រង់នឹងយាងត្រឡប់មកវិញ ហើយសម្ដែងឲ្យឃើញរូបអង្គទ្រង់ជាស្ដេចដ៏មានឫទ្ធានុភាពឲ្យលោកីយ៍ទាំងមូលបានឃើញ ហើយការយាងត្រឡប់មកបែបនេះហៅគឺថា «ការលេចមក»។

ការយាងត្រឡប់មកវិញ ឬការឆក់ឡើង

អត្ថបទព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីដ៏អស្ចារ្យខ្លះៗនិយាយសំដៅទៅលើអំពីការយាងត្រឡប់មកនៃផ្នែកទីមួយដូចខាងលើ នៅក្នុង យ៉ូហាន ១៤:៣ ចែងថា «បើខ្ញុំទៅរៀបកន្លែងឲ្យអ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញ នឹងទទួលអ្នករាល់គ្នាទៅឯខ្ញុំ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបាននៅកន្លែងដែលខ្ញុំនៅនោះដែរ»។ ព្រះយេស៊ូវបានសន្យាអំពីការនេះនៅមុនពេលដែលទ្រង់ត្រូវបានគេឆ្កាង ហើយក្រោយមកទៀត សាវកប៉ូលក៏បានរំឭកដល់ពួកជំនុំនៅក្នុងក្រុងថែស្សាឡូនីច អំពីការឆក់ឡើងនេះថា «ព្រោះព្រះអម្ចាស់នឹងយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មកដោយស្រែកបង្គាប់១ព្រះឱស្ឋ ទាំងមានឮសំលេងមហាទេវតា និងត្រែរបស់ព្រះផង នោះពួកស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញជាមុនបង្អស់ រួចយើងរាល់គ្នាដែលកំពុងតែរស់នៅ ក៏នឹងបានលើកឡើងទៅក្នុងពពកជាមួយគ្នាទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យបានជួបជុំនឹង

ព្រះអម្ចាស់នៅនាអាកាស យ៉ាងនោះ យើងនឹងនៅជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ជាដរាបទៅ» (១ថែស្សាឡូនីច ៤:១៦-១៧ , ១:១០, ២:១៩, ៣:១១-១៣ និង ១យ៉ូហាន ៣:១-៣)។

នៅពេលដែលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ អស់អ្នកដែលបានទទួលជឿដល់ទ្រង់ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ខ្លួននឹងត្រូវបានឆក់លើកឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌។អស់អ្នកដែលមាននិស្ស័យនៃព្រះរបស់ទ្រង់ នឹងទៅនៅឯស្ថានសួគ៌ជាមួយនឹងព្រះអង្គ។ នៅក្នុងជំពូកទី៦ និងជំពូក៧ យើងរាល់គ្នាបានឃើញរួចហើយអំពីរបៀបទទួលនិស្ស័យនៃព្រះ។ យើងរាល់គ្នាបានទទួលនិស្ស័យនៃព្រះដោយសារការអស្ចារ្យនៃការកើតជាថ្មី នៅពេលដែលយើងទទួលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើងរាល់គ្នា (យ៉ូហាន ១:១២-១៣ និង ៣:៥-៨)។

ក្រោយពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានយកអស់អ្នកជឿចេញហើយ នោះនឹងមានពេលវេលាដ៏វេទនាធំនៅលើលោកីយ៍នេះ។ នៅពេលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីការនេះទ្រង់មានបន្ទូលថា«ដ្បិតនៅគ្រានោះនឹងមានសេចក្តីវេទនាជាខ្លាំងណាស់ដល់ម៉្លេះបាន ជាតាំងពីដើមកំណើតលោកីយ៍ដរាបមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ មិនដែលមានយ៉ាងដូច្នោះឡើយ ហើយទៅមុខក៏មិនដែលមានដែរ» (ម៉ាថាយ ២៤:២១)។ វានឹងជាពេលវេលានៃការរងទុក្ខវេទនាខ្លាំងបំផុត ដែលគ្មានជីវិតណានឹងរស់បានទេ លុះត្រាតែបន្ថយថ្ងៃទាំងនោះឲ្យខ្លី (ម៉ាថាយ ២៤:៤-២៨, ម៉ាកុស ១៣:៥-២៣, និង វិវរណៈ ៦:១-១៩:២១)។

នៅខណៈពេលនៃ«ការឆក់ឡើង» ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងត្រឡប់មកហើយពួកជំនុំនឹងជួបទ្រង់នៅនាអាកាស (១ថែស្សាឡូនីច ៤:១៧)។ នៅពេលនោះ ទ្រង់នឹងមិនទាន់យាងមកនៅលើផែនដីទេ តែនៅខណៈពេលនៃ«ការលេចមក» នោះទ្រង់នឹងយាងមកលើផែនដីដើម្បីសោយរាជ្យ (សាការី ១៤:៤)។

ការលេចមក

គ្រានៃសេចក្តីរងទុក្ខវេទនានឹងបញ្ចប់ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មកដោយឫទ្ធានុភាព និងសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ (ម៉ាថាយ ២៤:៣១, ២៥:៣១ និង ២ថែស្សាឡូនីច ១:៧-១០, ២:១-១២)។ ទ្រង់នឹងយាងមកធ្វើជាស្តេចដែលមានជ័យជម្នះ ហើយទ្រង់នឹងបំផ្លាញសត្រូវរបស់ទ្រង់ និងជំនុំជម្រះអស់អ្នកដែលមិនស្តាប់

បង្គាប់តាមដំណឹងល្អ។ ពេលនោះ ព្រះគ្រីស្ទនឹងសោយរាជ្យនៅលើផែនដីនេះក្នុងរយៈពេល ១០០០ឆ្នាំ (វិវរណៈ ១៩:១១-២១, ២០:៦)។ ការសោយរាជ្យរយៈពេល១០០០ឆ្នាំរបស់ទ្រង់ហៅថា «សហស្សវត្សរ៍» ដែលមានន័យថា ១០០០ឆ្នាំ (អេសាយ ១១:៦-៩, ៣២:១, ៣៥:១-៧, ៦៥:១៧-២៥)។

បន្ទាប់ពីការសោយរាជ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទអស់រយៈពេល១០០០ឆ្នាំ ទ្រង់នឹងជំនុំជម្រះអស់អ្នកដែលមិនជឿនៅឯបល្ល័ង្កស១យ៉ាងធំ (វិវរណៈ ២០:១១-១៥)។

ផែនដីទាំងមូលនឹងត្រូវបានបំផ្លាញ (២ពេត្រុស ៣:១០-១៣) ហើយនឹងមានផ្ទៃមេឃថ្មី និងផែនដីថ្មី (វិវរណៈ ២១:១-៨)។

សម្រាប់អស់អ្នកជឿ ការឆក់ឡើង គឺជាព្រឹត្តិការណ៍បន្ទាប់ដែលនឹងកើតឡើងតាមផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងថា យើងគួរតែរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏បរិសុទ្ធ ដោយយល់ដល់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ពួកជំនុំ។ ១យ៉ូហាន ៣:២-៣ ចែងថា «ពួកស្ងួនភ្ងាអើយ ឥឡូវនេះ យើងរាល់គ្នាជាកូនព្រះហើយ តែដែលយើងរាល់គ្នានឹងបានទៅជាយ៉ាងណាទៀត នោះមិនទាន់សម្តែងមកនៅឡើយប៉ុន្តែ យើងដឹងថា កាលណាទ្រង់លេចមក នោះយើងនឹងបានដូចជាទ្រង់ ដ្បិតដែលទ្រង់យ៉ាងណា នោះយើងនឹងឃើញទ្រង់យ៉ាងនោះឯង អស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងនេះដល់ទ្រង់ នោះក៏តែងជម្រះសម្អាតចិត្តខ្លួន ឲ្យដូចទ្រង់ដែលស្អាតដែរ»។

នៅមុនពេលការយាងត្រឡប់របស់ព្រះគ្រីស្ទ មនុស្សនឹងប្រព្រឹត្តអំពើបាបកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ។ អ្នកខ្លះនឹងបោះបង់ចោលសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។ «ចូរឲ្យដឹងថា នៅជាន់ក្រោយបង្អស់ នឹងមានគ្រាលំបាកណាស់ ដ្បិតនៅគ្រានោះ មនុស្សនឹងស្រឡាញ់តែខ្លួនឯង ទាំងស្រឡាញ់ប្រាក់ អួតអាងគឃរ មានឫកខ្ពស់ ប្រមាថមើលងាយ មិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ រមិលគុណ មានចិត្តមិនបរិសុទ្ធ មិនស្រឡាញ់តាមធម្មតាមនុស្ស គ្មានសេចក្តីអធ្យោគ និយាយបង្កាច់គេ មិនចេះទប់ចិត្ត មានចិត្តសាហាវ មិនចូលចិត្តនឹងការល្អ ក្បត់គ្នា ឥតបើគិត មានចិត្តធំ ហើយចូលចិត្ត នឹងល្បែងលេងជាជាងព្រះ គេមានឫកពាជាអ្នកគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ប៉ុន្តែមិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះចេស្តាដែលមកដោយការប្រតិបត្តិនោះទេ ចូរបែរពីពួកមនុស្សយ៉ាងនោះចេញ» (២ធីម៉ូថេ ៣:១-៥)។ «តែព្រះវិញ្ញាណទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងជាក់ច្បាស់ថា នៅគ្រាជាន់ក្រោយបង្អស់ អ្នកខ្លះនឹងលា

ចាកចេញពីសេចក្តីជំនឿ ដោយស្តាប់តាមវិញ្ញាណបញ្ឆោត និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ពួកអារក្ស» (១ធីម៉ូថេ ៤:១)។

តើអ្នកបានសង្គ្រោះហើយឬនៅ? តើអ្នកត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ ប្រសិនបើការឆក់ឡើងកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ? ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកជឿ តើអ្នកកំពុងរស់ក្នុងជីវិតដ៏បរិសុទ្ធ និងការប្រកបជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ដែរឬទេ?

សំណួរពិភាក្សាជាក្រុម

1. តើអត្ថបទនេះប្រាប់យើងអំពីការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?
2. ក្រោយពេលដែលព្រះអម្ចាស់យាងត្រឡប់មកវិញសម្រាប់ពួកជំនុំ (ការឆក់ឡើង) (១ថែស្សាឡូនីច ៤:១៦-១៧) នឹងមានគ្រាទុក្ខវេទនាដ៏ធំនៅលើផែនដីនេះ។ តើគ្រាទុក្ខវេទនានោះនឹងត្រូវបញ្ចប់នៅពេលណា?
3. យោងតាមព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ២៤:៣០, ២៥:៣១ និងវិវរណៈ ២០:៦ តើសហស្សវត្សរ៍មានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច?
4. ព្រះគម្ពីរ២ធីម៉ូថេ ៣:១-៥ និង១ធីម៉ូថេ ៤:១ មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងដូចម្តេចទៅនឹងសម័យដែលយើងរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ?
5. តើអ្នកជឿព្រះគ្រីស្ទគួរប្រព្រឹត្តខ្លួនយ៉ាងដូចម្តេច ដោយយល់ដល់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ?

សេចក្ដីបង្រៀន នៃព្រះគម្ពីរ

What the Bible Teaches

『សៀវភៅវិញ្ញាសា』

រៀបរៀងឡើងដោយសាលាព្រះគម្ពីរ អេម៉ោស ដែលស្ថាបនាឡើងនៅឆ្នាំ ១៩៤២

EMMAUS
CAMBODIA

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់វិញ្ញាសា

វិញ្ញាសានេះត្រូវបានចងក្រងឡើង ដើម្បីត្រួតពិនិត្យមើលចំណេះដឹងរបស់អ្នកចំពោះមេរៀនវគ្គសិក្សានេះ និងចំណេះដឹងពាក់ព័ន្ធនឹងព្រះគម្ពីរ។ ក្រោយពេលអ្នកបានសិក្សាជំពូកនីមួយៗរួចហើយ នោះអ្នកត្រូវធ្វើវិញ្ញាសាដើម្បីរំឭកមេរៀននោះ។ ប្រសិនបើអ្នកជួបការលំបាកក្នុងការឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងវិញ្ញាសាជំពូកណាមួយ នោះសូមអានមេរៀនជំពូកនោះសារឡើងវិញ។ ប្រសិនបើសំណួរប្រើប្រាស់ខគម្ពីរយោង នោះអ្នកអាចប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីររបស់អ្នកដើម្បីឆ្លើយតបនឹងសំណួរនោះ។ ហើយប្រសិនបើគ្រូបង្រៀនរបស់អ្នកឲ្យក្រដាសចម្លើយដាច់ដោយឡែក ចូរកត់ត្រាចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសនោះ។ វិញ្ញាសានេះរួមមានប្រភេទសំណួរដូចខាងក្រោមនេះ៖

សំណួរពហុជ្រើសរើស

ចំពោះសំណួរបែបនេះ អ្នកត្រូវសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្តាំ។ សូមមើលឧទាហរណ៍ខាងក្រោម៖

ស្មៅពណ៌ ....ខ.........

ក. ខៀវ ខ. បៃតង គ. លឿង ឃ. ទឹកក្រូច

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

សំណួរបែបនេះ ត្រូវបានចងក្រងឡើងដើម្បីជួយឲ្យអ្នកអាចបញ្ចេញគំនិត ឬមតិយោបល់ និងសម្តែងពីអារម្មណ៍របស់ខ្លួន។ អ្នកអាចលើកឡើងអំពីគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកដោយសេរីចំពោះសំណួរបែបនេះ។

រក្សាសិទ្ធិ© ២០១៩ ដោយអេម៉ោស កម្ពុជា
Copyright© 2019 by Emmaus Cambodia.

សូមជួយរក្សាសិទ្ធិ។ ហាមថតចម្លងជាសាធារណៈ ឬថតទុកក្នុងប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រដែលអាចយកមកប្រើវិញបាន ឬបញ្ជូនតាមម៉ាស៊ីនណាមួយ លក្ខណៈបច្ចេកទេសថតចម្លងមធ្យោបាយអេឡិចត្រូនិច ឬផ្តិតយកពីម៉ាស៊ីន ហ្វូតូកូពី ដោយមិនបានសុំការអនុញ្ញាតពីអ្នកបោះពុម្ព។

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ១ - ព្រះគម្ពីរ

ពិន្ទុ __________

សេចក្តីណែនាំ៖ ចូរអានសំណួរនីមួយៗខាងក្រោមដោយយកចិត្តទុកដាក់។ រួចសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្តាំ។ ចូរសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើអ្នកណាបានសរសេរព្រះគម្ពីរ?
   ក. អ្នកនិពន្ធទាំង ៣៦នាក់
   ខ. ពួកមនុស្សដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់របស់ព្រះជាម្ចាស់
   គ. ស្តេចយ៉ាកុប
   ឃ. សាវកប៉ុល
2. តើឃ្លា«បញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឲ្យតែង» នេះមានន័យយ៉ាងដូចម្តេចទាក់ទងទៅនឹងព្រះគម្ពីរ?
   ក. អស់អ្នកដែលអានព្រះគម្ពីរទទួលការបំផុសគំនិតពីព្រះ
   ខ. ព្រះជាម្ចាស់បានដឹកនាំមនុស្សឲ្យសរសេរនូវគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
   គ. នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ខ្លះៗ
   ឃ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គ្រាន់តែបំផុសគំនិតសម្រាប់ព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ។
3. តើអ្នកណាបាននិយាយថា «មនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបានទាយ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បណ្តាលវិញ»?
   ក. លោកម៉ូសេ ខ. ស្តេចដាវីឌ
   គ. លោកពេត្រុស ឃ. លោកប៉ុល

4. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានព្រមានមនុស្សថា មិនត្រូវបន្ថែមអ្វីទៅក្នុងព្រះគម្ពីរឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវដកអ្វីចេញពីព្រះគម្ពីរដែរ នៅក្នុង.........។
   ក. ជំពូកទីមួយនៃព្រះគម្ពីរ
   ខ. ជំពូកចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរ
   គ. ជំពូកកណ្តាលនៃព្រះគម្ពីរ
   ឃ. គ្រប់ជំពូកទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ
5. តើប្រធានបទដ៏ធំបំផុតរបស់ព្រះគម្ពីរគឺជាអ្វី?
   ក. ពួកសាសន៍យូដា
   ខ. ប្រជាជាតិ
   គ. ក្រុមជំនុំ
   ឃ. ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
6. តើចំណុចមួយណាដែលមិនមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់?
   ក. ការបង្កើតពិភពលោក
   ខ. ការដែលអំពើបាបចូលក្នុងលោកីយ៍នេះយ៉ាងដូចម្តេច
   គ. ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល
   ឃ. ក្រុមជំនុំ
7. យើងអាចអានអំពីជីវិតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុង.........
   ក. កណ្ឌគម្ពីរដំណឹងល្អទាំងបួន
   ខ. កណ្ឌគម្ពីរកិច្ចការ
   គ. សំបុត្ររបស់សាវកប៉ុល
   ឃ. សំបុត្ររបស់សាវកពេត្រុស
8. តើផ្នែកណាមួយនៃព្រះគម្ពីរនិយាយច្រើនអំពីសេចក្តីទំនាយ?
   ក. និក្ខមនំ ដល់ នាងអេសធើរ
   ខ. យ៉ូប ដល់ បទចំរៀងសាឡូម៉ូន
   គ. រ៉ូម ដល់ យូដាស
   ឃ. ពីអេសាយ ដល់ ម៉ាឡាគី និងវិវរណៈ

9. តើសំបុត្រនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីផ្ដល់អ្វីដល់យើង?
ក. ការបង្រៀនដ៏ច្បាស់លាស់សម្រាប់ជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ
ខ. ប្រវត្តិសាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល
គ. កំណាព្យ និងបទទំនាយ
ឃ. ប្រវត្តិនៃក្រុមជំនុំ
10. តើអ្វីជាការល្អបំផុតដែលយើងត្រូវធ្វើជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរ?
ក.ចាត់ទុកព្រះគម្ពីរជាសៀវភៅសាសនា
ខ. អាន ជឿ និងអនុវត្តន៍សេចក្ដីបង្រៀនរបស់ព្រះគម្ពីរ
គ. ទទួលយកតែនៅពេលណាដែលយើងយល់ព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ
ឃ. ឲ្យតម្លៃព្រះគម្ពីរ និងអានផ្នែកខ្លះៗនៃព្រះគម្ពីរនោះ

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើអ្នកគិតយ៉ាងដូចម្ដេចអំពីព្រះគម្ពីរ?

....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ២ - ព្រះជាម្ចាស់

ពិន្ទុ ____________

សេចក្ដីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្ដាំឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើខគម្ពីរដំបូងបង្អស់ប្រាប់យើងអ្វីអំពីព្រះជាម្ចាស់?
   ក. គ្មានប្រាប់អ្វីបន្ដិចសោះអំពីព្រះ
   ខ. សន្មតថាមានព្រះ
   គ. ប្រាប់យើងគ្រប់ការទាំងអស់អំពីព្រះ
   ឃ. ព្យាយាមបង្ហាញភស្ដុតាងថាមានព្រះ
2. យោងតាមព្រះគម្ពីរ អ្នកដែលជឿថាគ្មានព្រះគឺ.........
   ក. ជាមនុស្សមានប្រាជ្ញា
   ខ. ជាមនុស្សអាក្រក់
   គ. ជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ
   ឃ. ជាមនុស្សជំនាញ
3. ក្រៅអំពីព្រះគម្ពីរ.........
   ក. មនុស្សមិនអាចជឿថាមានព្រះដ៏ធំអស្ចារ្យនោះទេ
   ខ. មនុស្សមិនអាចមើលឃើញអំណាចព្រះចេស្ដា និងភាពធំអស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានទេ
   គ. គ្មានភស្ដុតាងណាមួយដែលបង្ហាញថាមានព្រះជាម្ចាស់នោះទេ
   ឃ. របស់សព្វសារពើដែលបង្កើតមកអាចបង្ហាញថាមានព្រះ

4. ដោយព្រោះព្រះជាម្ចាស់គឺជាវិញ្ញាណ តើចំណុចមួយណាជាការពិត?
   ក. យើងមិនអាចស្គាល់ព្រះបានទេ
   ខ. យើងមិនអាចមើលឃើញព្រះបានទេ
   គ. ព្រះទ្រង់មិនអាចសម្ដែងរូបអង្គទ្រង់ឲ្យយើងឃើញបានទេ
   ឃ. ព្រះមិនអាចជ្រាបយល់ពីអារម្មណ៍យើងបានទេ
5. តើយើងគួរតែគិតយ៉ាងដូចម្ដេចអំពីព្រះជាម្ចាស់?
   ក. ទ្រង់មិនមែនជាបុគ្គលទេ
   ខ. ទ្រង់គ្រាន់តែជាកម្លាំងជំរុញមួយប៉ុណ្ណោះ
   គ. ទ្រង់ជាបុគ្គលដ៏ពិត
   ឃ. ទ្រង់ជាព្រះដែលយើងមិនអាចស្គាល់បាន
6. តើព្រះគម្ពីរបង្រៀនយ៉ាងដូចម្ដេចអំពី"ភាពតែមួយនៃព្រះជាម្ចាស់"?
   ក. មានព្រះតែមួយអង្គគត់
   ខ. មានព្រះបីអង្គ
   គ. មានព្រះច្រើនអង្គ
   ឃ. មិនបង្រៀនថាព្រះជាម្ចាស់មានតែមួយទេ
7. តើព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងយ៉ាងដូចម្ដេចអំពី"ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាព្រះត្រៃឯក"?
   ក. គ្មានសារៈសំខាន់ទេ
   ខ. ពាក្យ«ព្រះត្រៃឯក» មានកត់ត្រាបីដងតែប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
   គ. មានព្រះតែមួយអង្គគត់ជាព្រះដ៏ពិត ប៉ុន្តែមានរូបអង្គបីក្នុងនិស្ស័យជាព្រះ
   ឃ. ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតព្រះរាជបុត្រាតាមរបៀបមនុស្ស
8. នៅពេលដែលយើងនិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះដ៏សព្វញ្ញូញ្ញាណ តើយើងមានន័យយ៉ាងដូចម្ដេច?
   ក. ព្រះជាម្ចាស់មានគ្រប់អំណាចទាំងអស់
   ខ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់
   គ. ព្រះជាម្ចាស់មានវត្តមានជានិច្ច
   ឃ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះវត្តមាននៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពេលតែមួយ

9. ព្រះជាម្ចាស់នឹងដាក់ទោសចំពោះអំពើបាបពីព្រោះ.........

ក. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះជន្មគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច

ខ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះវត្តមាននៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពេលតែមួយ

គ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គឺជាព្រះនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់

ឃ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ ៖ ទ្រង់ល្អបរិសុទ្ធហើយគ្មានអំពើបាបទាល់តែសោះ

10. តើនៅក្នុងយ៉ូហាន ៣:១៦ បង្រៀនយើងយ៉ាងដូចម្ដេចអំពីព្រះជាម្ចាស់?

ក. យើងមិនអាចមើលឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេ

ខ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាវិញ្ញាណ

គ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាតួសេចក្ដីស្រឡាញ់

ឃ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់គឺជាព្រះអាទិករ

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើអ្នកមានគំនិតយ៉ាងដូចម្ដេចអំពីព្រះជាម្ចាស់?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ៣ - មនុស្ស

ពិន្ទុ ____________

សេចក្តីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្តាំឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើព្រះគម្ពីរបង្រៀនដូចម្តេចអំពីដើមកំណើតរបស់មនុស្ស?
   ក. មនុស្សកើតមកអំពីសត្វថ្នាក់ទាប
   ខ. ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្ស
   គ. ព្រះគម្ពីរបង្ហាញមិនច្បាស់អំពីដើមកំណើតរបស់មនុស្សទេ
   ឃ. សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះគម្ពីរមិនសមហេតុផលទេ

2. តើព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងដូចម្តេចអំពីមនុស្ស?
   ក. មនុស្សគ្រាន់តែជារូបកាយប៉ុណ្ណោះ
   ខ. មនុស្សមានរូបកាយ និងព្រលឹង
   គ. មនុស្សមានរូបកាយ ព្រលឹង និងវិញ្ញាណ
   ឃ. មនុស្សគឺជាដីឥដ្ឋដែលមានជីវិតរស់

3. តើមានអ្វីដែលអាចបង្ហាញពីភាពខុសគ្នារវាងព្រលឹង និងវិញ្ញាណរបស់មនុស្ស?
   ក. មនុស្សដែលមានប្រាជ្ញា
   ខ. អ្នកដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល និងការអប់រំតែប៉ុណ្ណោះ
   គ. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
   ឃ. មិនអាចបង្ហាញពីភាពខុសគ្នាបានទេ

4. វិញ្ញាណរបស់មនុស្ស.........
   ក. ធ្វើឲ្យមនុស្សមានលក្ខណៈដូចសត្វ
   ខ. ធ្វើឲ្យមនុស្សមានអារម្មណ៍ចំពោះអ្វីមួយ
   គ. ដូចគ្នានឹងព្រលឹងដែរ
   ឃ. ធ្វើឲ្យមនុស្សមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់
5. តើយើងដឹងអ្វីអំពីឆន្ទៈសេរីរបស់មនុស្ស?
   ក. យើងគ្មានឆន្ទៈសេរីទេ
   ខ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បង្កើតយើងមកឲ្យដូចជាម៉ាស៊ីន
   គ. យើងអាចជ្រើសរើសបានថា ស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ ឬក៏អត់
   ឃ. យើងគឺជាការបង្កើតតែមួយប៉ុណ្ណោះដែលមានឆន្ទៈសេរី
6. តើអ្នកណាមិនបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់មុនគេបង្អស់?
   ក. លូស៊ីហ្វើរ
   ខ. អ័ដាម
   គ. អេវ៉ា
   ឃ. កាអ៊ីន
7. តើមនុស្សធ្លាក់ចូលក្នុងអំពើបាបនៅពេលណា?
   ក. នៅពេលដែលអ័ដាមបានហូបផ្លែប៉ោម
   ខ. នៅពេលដែលអ័ដាមចុះចូលក្នុងសេចក្តីល្បួង ហើយមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់
   គ. នៅពេលដែលអ័ដាមចោទប្រកាន់អេវ៉ា
   ឃ. នៅពេលដែលកាអ៊ីនសម្លាប់អេបិល
8. តើយើងដឹងអ្វីអំពីទំនោរចិត្តរបស់យើងខាងអំពើបាប?
   ក. យើងកើតមកជាមួយនិស្ស័យនៃអំពើបាប
   ខ. យើងរៀនប្រព្រឹត្តអំពើបាបនៅពេលដែលយើងធំឡើង
   គ. វាកើតចេញមកពីអ័ដាម ដូច្នេះយើងគ្មានទំនួលខុសត្រូវចំពោះអំពើបាបទេ
   ឃ. អ្នកខ្លះមានអំពើបាប តែមិនមែនទាំងអស់គ្នានោះទេ

9. តើយើងដឹងអ្វីអំពីសេចក្តីស្លាប់?
   ក. សេចក្តីស្លាប់គឺជាចុងបញ្ចប់នៃមនុស្ស
   ខ. ក្រោយពេលស្លាប់នឹងមានការជំនុំជម្រះ
   គ. យើងស្លាប់ដូចជាសត្វធាតុ
   ឃ. វិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកសុខាភិបាលនឹងអាចរារាំងចំពោះសេចក្តីស្លាប់នៅថ្ងៃណាមួយ

10. ដោយព្រោះព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនយើងអំពីអំពើបាប នោះ.........
   ក. យើងគួរនិយាយថា យើងមិនមែនជាអ្នកមានបាបទេ
   ខ. យើងគួរតែបដិសេធចំពោះការពិតនៃអំពើបាប
   គ. យើងគួរតែទទួលស្គាល់ដោយត្រង់នៅពេលដែលយើងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប
   ឃ. យើងគួរតែដោះសារចំពោះអំពើបាបរបស់យើង

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើមានភស្តុតាងអ្វីខ្លះដែលអ្នកឃើញនៅក្នុងលោកីយ៍ ដែលគាំទ្រដល់សេចក្តីបង្រៀននៃព្រះគម្ពីរអំពីការធ្លាក់ចុះក្នុងអំពើបាបរបស់មនុស្ស?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ៤ - អំពើបាប

ពិន្ទុ ___________

សេចក្តីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្តាំ ឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៣:២៣ ពិពណ៌នាអំពីអំពើបាបជា.........
   ក. ការប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់
   ខ. ការប្រព្រឹត្តខុសដោយចេតនា
   គ. ការមិនស្តាប់តាមច្បាប់របស់សង្គម
   ឃ. ការខ្វះមិនដល់ភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់
2. ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៥:២៨ បង្រៀនយើងថា អំពើបាបរួមមាន.........
   ក. ភាពគ្មានសេចក្តីជំនឿ
   ខ. ការមិនយកចិត្តទុកដាក់ប្រព្រឹត្តអំពើល្អ
   គ. ការប្រឆាំងទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់
   ឃ. គំនិតអាក្រក់ ក៏ដូចជាអំពើអាក្រក់
3. តើអំពើបាបដែលបានកត់ត្រាដំបូងនៅក្នុងសកលលោកគឺជាអ្វី?.........
   ក. អំនួត
   ខ. ការស្រេវឹង
   គ. ចំណង់មិនបរិសុទ្ធ
   ឃ. ការស្អប់ចំពោះមនុស្សលោក

4. តើអំពើបាបដែលបានកត់ត្រាដំបូងនៅលើផែនដីគឺជាអ្វី?.........
   ក. ការមិនជឿ និងការមិនស្ដាប់បង្គាប់
   ខ. តម្រេកសម្រើប និងកំផិត
   គ. កំហឹង
   ឃ. ការគោរពរូបព្រះ
5. លទ្ធផលនៃអំពើបាបរបស់អ័ដាម និងអេវ៉ាគឺ.........
   ក. ពួកគេត្រូវដាច់ចេញពីព្រះជាម្ចាស់
   ខ. ពួកគេព្យាយាមបិទបាំងភាពអាក្រាតរបស់គេ
   គ. ពួកគេព្យាយាមពួនខ្លួនពីព្រះជាម្ចាស់
   ឃ. ចម្លើយទាំងបីខាងលើជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ
6. តើអ័ដាមស្លាប់នៅពេលណា?
   ក. ចំពោះខាងរូបកាយ នៅពេលដែលគាត់ហូបផ្លែឈើ
   ខ. ចំពោះខាងឯវិញ្ញាណ នៅពេលដែលគាត់បានធ្វើអំពើបាប
   គ. គាត់មិនបានស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណទាល់តែសោះ
   ឃ. គាត់បានទៅស្ថានសួគ៌ដោយមិនស្លាប់
7. តើយើងទទួលបានមរតកអ្វី ក្នុងនាមជាមនុស្ស?
   ក. ភាពជាកូននៅក្នុងគ្រួសារសកលនៃព្រះ
   ខ. និស្ស័យដ៏ល្អមួយដែលអាចប្រសើរឡើងបាន
   គ. និស្ស័យនៃអំពើបាបពីអ័ដាម
   ឃ. សិទ្ធិដែលអាចទូលដល់ព្រះជាម្ចាស់ពីរបៀបដែលអាចទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ។
8. តើសេចក្ដីស្លាប់ទី២គឺជាអ្វី?
   ក. មិនមាននិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ
   ខ. ការស្លាប់ខាងរូបកាយ
   គ. ការដាច់ចេញពីព្រះជាម្ចាស់អស់កល្បជានិច្ច
   ឃ. បទពិសោធន៍ជីវិតដែលមិនអាចស៊ូទ្រាំបាន

9. តើអ្នកណានាំយកមកនូវការព្យាបាលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអំពើបាបសម្រាប់យើងរាល់គ្នា?

ក. ពួកសាវក

ខ. ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ

គ. ក្រុមជំនុំ

ឃ. អ្នកដឹកនាំខាងឯវិញ្ញាណរបស់យើង

10. តើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដល់អ្នកណា?

ក. អស់អ្នកដែលអាចគ្រប់គ្រងនិស្ស័យអាក្រក់របស់គេបាន

ខ. អស់អ្នកដែលមានចិត្តល្អ និងចេះស្រលាញ់អ្នកដទៃ

គ. អស់អ្នកដែលទៅចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំ

ឃ. អស់អ្នកដែលទទួលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះ

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើអ្នកគិតយ៉ាងដូចម្ដេចចំពោះអំពើបាបដែលអ្នកដឹងថាមាននៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ៤ - ព្រះគ្រីស្ទ

ពិន្ទុ ____________

សេចក្តីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្តាំឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើភាពជាព្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?
   ក. ព្រះគ្រីស្ទមាននិស្ស័យព្រះដូចដែលមនុស្សមាននិស្ស័យជាព្រះ
   ខ. ព្រះគ្រីស្ទគឺពិតជាព្រះដ៏ពេញលេញគ្រប់លក្ខណៈ
   គ. ព្រះគ្រីស្ទគឺជាមនុស្សពិតប្រាកដ
   ឃ. ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះដែលបង្ហាញតាមរូបភាពមនុស្ស
2. តើយើងដឹងអ្វីខ្លះអំពីវត្តមានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ?
   ក. ទ្រង់គឺជាព្រះដ៏អស់កល្ប
   ខ. ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតព្រះគ្រីស្ទមក
   គ. ទ្រង់ទើបតែមានជីវិតនៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវបានស្ថិតនៅក្នុងផ្ទៃស្ត្រីព្រហ្មចារី
   ឃ. ទ្រង់គ្មានវត្តមានទេ មុនពេលទ្រង់ប្រសូត
3. តើយើងដឹងអ្វីខ្លះអំពីតម្រិះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ?
   ក. ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់
   ខ. ទ្រង់មិនជ្រាបដឹងគ្រប់ទាំងអស់ទេ
   គ. ទ្រង់ជ្រាបតែពីជីវិតនៅលើលោកីយ៍ប៉ុណ្ណោះ
   ឃ. ទ្រង់មានប្រាជ្ញាហើយជ្រាបដឹងសឹងគ្រប់យ៉ាង

4. តើពិភពលោកនេះកើតមកយ៉ាងដូចម្ដេច?

ក. ដោយធម្មជាតិ

ខ. ដោយអំណាចព្រះចេស្ដារបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ

គ. ដោយចៃដន្យ

ឃ. ដោយសារមធ្យោបាយខ្លះដែលមិនមានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

5. តើមួយណាជាចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅខាងក្រោមនេះ?

ក. ព្រះវរបិតាមិនដែលមានព្រះបន្ទូលហៅព្រះគ្រីស្ទថាជាព្រះរាជបុត្រាទេ

ខ. ព្រះយេស៊ូវមិនដែលអនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សថ្វាយបង្គំទ្រង់ជាព្រះទេ

គ. ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលប្រកាសថា ទ្រង់គឺជាព្រះ

ឃ. នៅក្នុងជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពួកអារក្សតែងតែបដិសេធថាព្រះគ្រីស្ទជាព្រះ

6. តើមានអ្វីកើតឡើង នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទប្រសូតមកនៅលើផែនដី?

ក. ទ្រង់ឈប់ធ្វើជាព្រះ

ខ. ទ្រង់គឺជាមនុស្សពិតប្រាកដ ហើយក៏ជាព្រះដ៏ពិតប្រាកដដែរ

គ. ទ្រង់មិនមែនជាមនុស្សពិតប្រាកដទេ

ឃ. ឪពុកម្ដាយពិតប្រាកដរបស់ទ្រង់គឺ យ៉ូសែប និងនាងម៉ារា

7. តើមួយណាជាលក្ខណៈពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅខាងក្រោម?

ក. ទ្រង់ពេលខ្លះប្រព្រឹត្តខុសដែរ

ខ. ទ្រង់គ្មានអំពើបាបទាល់តែសោះ

គ. ទ្រង់មិនចូលរួមជាមួយនឹងមនុស្សមានបាបទេ

ឃ. ទ្រង់គ្មានសេចក្ដីល្បួង ការឈឺចាប់ និងការរងទុក្ខវេទនាឡើយ

8. ហេតុអ្វីបានជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទ្រង់សុគត?

ក. ទ្រង់សុគតដោយសារអំពើបាបរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់

ខ. ទ្រង់សុគតជំនួសយើង និងដោយសារអំពើបាបរបស់យើង

គ. ទ្រង់សុគតដោយព្រោះទ្រង់បានបរាជ័យ

ឃ. ទ្រង់សុគតដើម្បីធ្វើជាគំរូអ្នកស្នេហាជាតិ

9. តើយើងដឹងអ្វីខ្លះអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៅសព្វថ្ងៃនេះ?

ក. ទ្រង់គង់នៅក្នុងផ្នូរដដែល

ខ. ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពីការសុគតហើយគង់នៅក្នុងស្ថានសួគ៌

គ. ទ្រង់មិនអាចជួយមនុស្សមានបាបបានទេ

ឃ. ទ្រង់មិនខុសពីមេដឹកនាំសាសនាដទៃទៀតទេ

10. នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាហោរា សម្តេចសង្ឃ និងជាស្តេច។ ក្នុងនាមជាសម្តេចសង្ឃ.........

ក. ទ្រង់គ្រប់គ្រង និងត្រួតត្រាលើពិភពលោកនេះទាំងមូល

ខ. ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់យើងរាល់គ្នាឲ្យដឹងអំពីអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ត្រូវមានបន្ទូលមកកាន់យើងរាល់គ្នា

គ. ទ្រង់អធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា

ឃ. ទ្រង់តំណាងឲ្យអស់អ្នកជឿនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

ដោយប្រើពាក្យពេចន៍ផ្ទាល់របស់អ្នកចូរអ្នករៀបរាប់ប្រាប់ថា តើអ្នកគិតយ៉ាងដូចម្តេចអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ៦ - ការកើតជាថ្មី

ពិន្ទុ ____________

សេចក្ដីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្ដាំឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលអំពីការកើតជាថ្មីទៅកាន់អ្នកណា?
   ក. ស្ត្រីកំផិត
   ខ. អ្នកកាន់តាមសាសនា និងក្រឹត្យវិន័យ
   គ. អ្នកប្រមូលពន្ធដែលគេស្អប់
   ឃ. សាសន៍ដទៃដែលថ្វាយបង្គំរូបចម្លាក់ផ្សេងៗ
2. តើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលប្រាប់លោកនីកូដេមថាដូចម្ដេច?
   ក. គាត់ប្រហែលជាគួរតែកើតជាថ្មី
   ខ. គាត់គួរតែពិនិត្យមើលជីវិតរបស់គាត់
   គ. គាត់ត្រូវតែកើតជាថ្មី
   ឃ. គាត់មិនចាំបាច់កើតជាថ្មីទេ
3. តើមនុស្សម្នាក់ក្លាយទៅជាកូននៃព្រះដោយរបៀបណា?
   ក. ដោយការកើតនៅក្នុងគ្រួសារគ្រីស្ទបរិស័ទ
   ខ. ដោយការមានអំណាចឆន្ទៈខ្លាំងក្លា
   គ. ដោយធ្វើពិធីសាសនាណាមួយ
   ឃ. ដោយព័ន្ធកិច្ចផ្ទាល់របស់ព្រះជាម្ចាស់តែ១គត់នៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់

4. បទពិសោធន៍នៃការកើតជាថ្មីគឺ.........
ក. ធ្វើឲ្យជីវិតមនុស្សម្នាក់ល្អប្រសើរឡើង
ខ. ការអប់រំល្អខាងសាសនា
គ. ការផ្លាស់ប្តូរខាងឯវិញ្ញាណដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ឃ. ការរីកលូតលាស់ក្នុងជីវិតខាងឯវិញ្ញាណបន្តិចម្តងៗ

5. តើចំណុចមួយណាជាការចាំបាច់សម្រាប់ការកើតជាថ្មីនៅខាងក្រោមនេះ?
ក. ការទទួលជ្រមុជទឹក ខ. ការចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំ
គ. ការរស់នៅដោយប្រព្រឹត្តល្អ ឃ. ចម្លើយទាំង៣ខាងលើមិនត្រឹមត្រូវទេ

6. ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់លោកនីកូដេមកុំឲ្យ«ឆ្ងល់»នឹងការកើតជាថ្មីឡើយ.........
ក. ពីព្រោះការកើតជាថ្មីគឺជាដំណើរការដោយធម្មជាតិទាំងស្រុង
ខ. ពីព្រោះការកើតជាថ្មីគឺសមហេតុផល
គ. ពីព្រោះលោកនីកូដេមនិយាយយ៉ាងច្រើនអំពីការអស្ចារ្យនានា
ឃ. ពីព្រោះលោកនីកូដេម មានការអប់រំខ្ពស់ដែលមិនចាំបាច់ភ្ញាក់ផ្អើលអំពីការនេះ

7. «របស់អ្វីដែលកើតពីសាច់ នោះជាសាច់ទេ» មានន័យថា.........
ក. ជានិស្ស័យអំពើបាបដែលយើងមានពីកំណើត
ខ. ជានិស្ស័យថ្មីដែលយើងទទួលបានពីព្រះជាម្ចាស់
គ. ជាចំណង់ធម្មជាតិរបស់យើងដែលចង់ដឹងអំពីគ្រប់ការទាំងអស់ទាក់ទងនឹងព្រះជាម្ចាស់
ឃ. យើងមិនអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះបានទេ លុះត្រាតែយើងអាចគ្រប់គ្រង់សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់យើង

8. ព្រះយេស៊ូវប្រើពាក្យថា «នគរនៃព្រះ» សំដៅទៅលើ.........
ក. នគរចាស់របស់ពួកអ៊ីស្រាអែល
ខ. នគរដែលទ្រង់នឹងបង្កើតនៅពេលអនាគត
គ. នគរខាងឯវិញ្ញាណដែលយើងអាចចូលទៅដោយសារការកើតជាថ្មី
ឃ. ប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែលបច្ចុប្បន្ន

9. «កើតជាថ្មី» មានន័យថា «កើតមកអំពីស្ថានសួគ៌»។ តើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្ដេច?
   ក. មានន័យថា ការកើតជាថ្មីកើតមាននៅពេលស្លាប់
   ខ. មានន័យថា ការកើតខាងឯវិញ្ញាណគឺមកអំពីព្រះជាម្ចាស់ និងស្ថានសួគ៌
   គ. មានន័យថា យើងរៀនរស់នៅដោយការប្រព្រឹត្តល្អ
   ឃ. មានន័យថា យើងត្រូវកើតក្នុងរូបកាយជាថ្មីម្ដងទៀត
10. តើជីវិតខាងឯវិញ្ញាណត្រូវបានផ្ដល់ឲ្យយើងនៅពេលណា?
   ក. នៅពេលដែលយើងខិតខំប្រឹងប្រែងផ្ដាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់
   ខ. នៅពេលដែលទង្វើល្អរបស់យើងមានច្រើនជាងទង្វើអាក្រក់
   គ. នៅពេលដែលយើងពេញដោយវិញ្ញាណគ្រប់គ្រាន់ដែលសមនឹងទទួលជីវិតនេះ
   ឃ. នៅពេលដែលយើងទទួលព្រះគ្រីស្ទ ហើយកើតជាថ្មី

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលថា អ្នក«ត្រូវតែកើតជាថ្មី»?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូកទី ៧ - ការកើតជាថ្មី(ត)

ពិន្ទុ __________

សេចក្ដីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្ដាំ ឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. ពាក្យថា «បើមិនបានកើតអំពីទឹក» មានន័យថា.........
   ក. ការជ្រមុជទឹករបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ
   ខ. សាសន៍ដទៃបានទទួលជ្រមុជទឹកដើម្បីក្លាយទៅជាសាសន៍យូដា
   គ. ការជ្រមុជទឹករបស់លោកយ៉ូហានបាទីស្ទ
   ឃ. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
2. តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានតួនាទីអ្វីក្នុងការកើតជាថ្មី?
   ក. មានលើកយកមកនិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៣ តែប៉ុណ្ណោះ
   ខ. បង្ហាញយើងរាល់គ្នាអំពីតម្រូវការសម្រាប់ការកើតជាថ្មី និងប្រាប់យើងពីរបៀបការកើតជាថ្មី
   គ. មានទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលកើតឡើងក្រោយពេលកើតជាថ្មីច្រើនជាង
   ឃ. គឺដូចជាម្ដាយដែលសម្រាលកូនបែបធម្មជាតិ
3. តើអ្វីជាកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងការកើតជាថ្មី?
   ក. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទាននូវនិស្ស័យថ្មីដល់មនុស្សមានបាប
   ខ. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឲ្យមនុស្សមានបាបឃើញថាខ្លួនត្រូវការព្រះគ្រីស្ទ
   គ. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកគង់នៅក្នុងអ្នកជឿ
   ឃ. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើគ្រប់កិច្ចការនៅខាងលើនេះ

4. តើការកើតជាថ្មីពឹងផ្អែកទៅលើអ្វី?
   ក. ពឹងលើរបៀបដែលយើងប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដទៃ
   ខ. ពឹងលើអារម្មណ៍ដែលយើងមាននៅពេលយើងកើតជាថ្មី
   គ. ពឹងលើការពិត មិនមែនពឹងលើអារម្មណ៍របស់យើងនោះទេ
   ឃ. ពឹងលើការយល់ដឹងគ្រប់ទាំងអស់របស់យើងអំពីការកើតជាថ្មី
5. តើលោកនីកូដេមបាននិយាយយ៉ាងដូចម្ដេចនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា «ត្រូវតែកើតជាថ្មី»?
   ក. លោកនីកូដេមនិយាយថា «ហេតុអ្វី?»
   ខ. លោកនីកូដេមនិយាយថា «ធ្វើដូចម្ដេច?»
   គ. លោកនីកូដេមនិយាយថា «នរណា?»
   ឃ. លោកនីកូដេមនិយាយថា «អ្វី? ខ្ញុំ?»
6. តើព្រះគ្រីស្ទបានប្រើពាក្យប្រៀបប្រដូចអ្វីអំពីការកើតជាថ្មី?
   ក. ព្រឹត្តិការណ៍ថ្មីៗនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម
   ខ. ការយកយញ្ញបូជាទៅព្រះវិហារ
   គ. ការដែលលោកម៉ូសេបានលើកសត្វពស់ធ្វើពីលង្ហិនឡើងនៅរហោស្ថាន
   ឃ. ជារឿងដែលប្រាប់ដល់លោកនីកូដេមមួយប៉ុណ្ណោះ
7. តើការប្រែចិត្តគឺជាអ្វី?
   ក. ការផ្លាស់ប្រែចិត្តគំនិតប៉ុណ្ណោះ
   ខ. ការផ្លាស់ប្រែចិត្តគំនិតនិងឥរិយាបទ
   គ. ការផ្លាស់ប្រែចិត្តគំនិត ដែលផ្លាស់ប្ដូរទាំងឥរិយាបទ និងទង្វើ
   ឃ. ការធ្វើទុក្ខខ្លួនឯងដោយអំពើបាបរបស់ខ្លួន
8. ហេតុអ្វីបានជាពស់លង្ហិនភ្ជាប់នៅលើបង្គោលត្រូវបានលើកឡើង?
   ក. ដើម្បីដឹកនាំសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឲ្យថ្វាយបង្គំពស់
   ខ. ដើម្បីបង្រៀនសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឲ្យថ្វាយបង្គំរូបចម្លាក់
   គ. ដើម្បីបង្ហាញថាសាតាំងនឹងត្រូវបន្ទោសដោយសារអំពើបាប
   ឃ. ដើម្បីប្រៀបធៀបទៅនឹងការដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគតដើម្បីប្រទានសេចក្ដីសង្គ្រោះ

9. នៅក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ តើពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានសង្គ្រោះពីសេចក្តីស្លាប់នៅពេលណា?
   ក. នៅពេលដែលពួកគេបានក្រឡេកមើលទៅសត្វពស់លង្ហិន
   ខ. នៅពេលដែលគេបានយល់ថាសត្វពស់លង្ហិននោះអាចព្យាបាលពួកគេឲ្យជាសះស្បើយ
   គ. នៅពេលដែលគេបានដឹងពីរបៀបព្យាបាលខ្លួនឯង
   ឃ. នៅពេលដែលគេបានក្លាយជាមិត្តរបស់លោកម៉ូសេ
10. តើអ្នកណានឹងត្រូវបានសង្គ្រោះតាមរយៈព័ន្ធកិច្ចដែលព្រះគ្រីស្ទបានបំពេញ?
   ក. អស់អ្នកដែលយល់គ្រប់ទាំងអស់អំពីការសុគតរបស់ទ្រង់
   ខ. អស់អ្នកដែលជឿទុកចិត្តទ្រង់ដើម្បីសង្គ្រោះពួកគេ
   គ. អស់អ្នកដែលជឿទុកចិត្តព្រះគ្រីស្ទ និងពឹងការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន
   ឃ. គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ទោះបីជាគេមិនជឿទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទក៏ដោយ

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើអ្នកទុកចិត្តលើអ្វី ឬអ្នកណាដើម្បីបានសង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំពើបាបរបស់អ្នក?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង
ជំពូក ៨ - សេចក្ដីសង្គ្រោះ

ពិន្ទុ __________

សេចក្ដីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្ដាំឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើមួយណាជាចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវនៅខាងក្រោមនេះ?
   ក. ការកើតជាថ្មី និងសេចក្ដីសង្គ្រោះគឺដូចគ្នា
   ខ. ការកើតជាថ្មី និងសេចក្ដីសង្គ្រោះមិនទាក់ទងគ្នាទាល់តែសោះ
   គ. ការកើតជាថ្មីមានទាក់ទងទៅនឹងប្រភពនៃជីវិតខាងឯវិញ្ញាណ ហើយសេចក្ដីសង្គ្រោះមានទាក់ទងទៅនឹងលទ្ធផលនៃការប្រោសលោះ
   ឃ. ការកើតជាថ្មីមានទាក់ទងទៅនឹងលទ្ធផលនៃការប្រោសលោះ ហើយសេចក្ដីសង្គ្រោះមានទាក់ទងទៅនឹងប្រភពនៃជីវិតខាងឯវិញ្ញាណ
2. តើពាក្យ «សេចក្ដីសង្គ្រោះ» មានន័យយ៉ាងដូចម្ដេច?
   ក. វាមានន័យថា ការប្រោសលោះ តែមិនមែនតាមព្រះគម្ពីរទេ
   ខ. វាមានន័យដូចគ្នាបេះបិតខាងឯវិញ្ញាណ ដូចពាក្យដែលយើងប្រើប្រាស់ជាធម្មតា
   គ. វាមានន័យពិសេសនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
   ឃ. យើងមិនដឹងថាតើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្ដេចនោះទេ
3. តើព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងយ៉ាងដូចម្ដេចអំពីមនុស្សមានបាប?
   ក. យើងគឺជាមនុស្សមានបាបតាំងពីកំណើតរបស់យើង
   ខ. យើងគឺជាមនុស្សមានបាបដោយសារជម្រើសរបស់យើង
   គ. យើងគឺជាមនុស្សមានបាបតាមរយៈការប្រព្រឹត្តរបស់យើង
   ឃ. ចម្លើយទាំងបីខាងលើជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ

4. តើព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១៧:៣០ បង្រៀនយើងយ៉ាងដូចម្តេច?
   ក. មនុស្សគ្រប់រូបនឹងបានសង្គ្រោះ
   ខ. ព្រះជាម្ចាស់បង្គាប់គ្រប់មនុស្សនៅគ្រប់កន្លែងឲ្យប្រែចិត្ត
   គ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មិនខ្វល់អំពីការដែលមនុស្សធ្វើបាប
   ឃ. ព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញភាពលម្អៀងចំពោះមនុស្សមួយចំនួន
5. តើខគម្ពីរមួយណាបង្ហាញយើងថាចិត្តរបស់យើងរាល់គ្នាអាក្រក់ប៉ុណ្ណា?
   ក. យ៉ូហាន ៨:២៤
   ខ. និក្ខមនំ ៣៤:៧
   គ. រ៉ូម ៥:១២
   ឃ. យេរេមា ១៧:៩
6. ការទាមទារដ៏សុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះមនុស្សមានបាប.........
   ក. ត្រូវបានបំពេញដោយការប្រែចិត្តរបស់យើង
   ខ. ត្រូវបានបំពេញដោយទង្វើល្អរបស់យើង
   គ. ត្រូវបានបំពេញដោយការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
   ឃ. មិនអាចបំពេញបានឡើយ
7. តើយើងត្រូវតែធ្វើអ្វីដើម្បីបានសង្គ្រោះ?
   ក. យើងត្រូវតែចេះគ្រប់គ្រងទំលាប់អាក្រក់របស់យើង
   ខ. យើងត្រូវតែព្យាយាមរស់នៅឲ្យកាន់តែល្អប្រសើរ
   គ. យើងត្រូវតែទទួលព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង
   ឃ. យើងត្រូវតែអានព្រះគម្ពីរទាំងអស់
8. តើយើងអាចដឹងថា យើងបានសង្គ្រោះយ៉ាងដូចម្តេច?
   ក. ដោយការជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
   ខ. ដោយសារការមានអារម្មណ៍ថាពិតជាបានសង្គ្រោះ
   គ. ដោយការចូលរួមនៅក្នុងក្រុមជំនុំដែលត្រឹមត្រូវ
   ឃ. ដោយទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះបែបប្លែកៗ

9. ក្រោយពេលដែលយើងបានសង្គ្រោះ តើមួយណាជាចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវនៅខាងក្រោមនេះ?
   ក. យើងបាត់បង់សេចក្តីសង្គ្រោះនៅពេលដែលយើងបរាជ័យ
   ខ. យើងនឹងមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៀតឡើយ
   គ. យើងមានអំណារនឹងការប្រោសលោះពីអំណាចនៃអំពើបាប
   ឃ. យើងមានសេរីភាពធ្វើអ្វីដែលផ្គាប់ចិត្តខ្លួនឯង
10. តើចំណុចមួយណាមិនមែនជាលទ្ធផលនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៅខាងក្រោមនេះ?
   ក. អស់អ្នកជឿលែងមានបញ្ហាអ្វីទៀត
   ខ. អស់អ្នកជឿមានមេត្រីភាពជាមួយព្រះជាម្ចាស់
   គ. អស់អ្នកជឿដឹងជាក់ច្បាស់ថាបានទៅនៅឯដំណាក់នៃស្ថានសួគ៌
   ឃ. អស់អ្នកជឿអាចថ្វាយបង្គំដល់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងពិតប្រាកដ

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើអ្នកបានសង្គ្រោះហើយឬនៅ? ប្រសិនបើអ្នកបានសង្គ្រោះមែន ចូរសរសេររៀបរាប់អំពីដំណើរនៃការដែលអ្នកបានទទួលព្រះគ្រីស្ទ។

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ៩ - ព្រះគុណ

ពិន្ទុ ____________

សេចក្ដីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្ដាំឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើការប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយនឹងយើងនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះគឺផ្អែកលើអ្វី?
   ក. ក្រឹត្យវិន័យ
   ខ. បញ្ញាចិត្តរបស់យើង
   គ. ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់
   ឃ. ចំណេះដឹងរបស់យើង
2. នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពាក្យ«ព្រះគុណ» មានន័យថា.........
   ក. អ្វីដែលយើងសមនឹងទទួលពីព្រះជាម្ចាស់ពិតប្រាកដ
   ខ. ការអធិស្ឋានមុនពេលយើងទទួលទានអាហារ
   គ. ភាពសមសួនដែលជាទីចាប់អារម្មណ៍
   ឃ. សេចក្ដីប្រោសប្រណីដែលយើងមិនសមនឹងទទួល
3. តើអ្នកណាជាប់ទាក់ទងនឹងព្រះគុណយ៉ាងជិតស្និទ្ធ?
   ក. ព្រះវរបិតាតែប៉ុណ្ណោះ
   ខ. ព្រះរាជបុត្រាតែប៉ុណ្ណោះ
   គ. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែប៉ុណ្ណោះ
   ឃ. ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

4. តើព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យយ៉ាងដូចម្ដេចចំពោះមនុស្សមានបាប?
   ក. ទ្រង់មានសេចក្ដីក្រោធ និងមិនសព្វព្រះហឫទ័យចំពោះពួកគេទេ
   ខ. ទ្រង់មិនយកព្រះទ័យទុកដាក់លើពួកគេ
   គ. ទ្រង់ស្រឡាញ់ពួកគេហើយអាណិតអាសូរដល់ពួកគេ
   ឃ. ទ្រង់មើលងាយចំពោះពួកគេណាស់
5. តើយើងអាចទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះយ៉ាងដូចម្ដេច?
   ក. ដោយការប្រព្រឹត្តល្អរបស់យើង
   ខ. ដោយការគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់
   គ. ដោយការទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះជាអំណោយទានដ៏ឥតគិតថ្លៃ
   ឃ. ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងការប្រព្រឹត្តល្អរបស់យើង
6. តើព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់អ្វីនៅពេលសព្វថ្ងៃនេះ?
   ក. «ចូរធ្វើការនេះ នោះអ្នកនឹងបានរស់»
   ខ. «ត្រូវឲ្យឯងស្រឡាញ់ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃឯង»
   គ. «យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានស្រឡាញ់យើងជាមុន»
   ឃ. «មនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបនឹងត្រូវស្លាប់»
7. តើមួយណាជាចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវនៅខាងក្រោមនេះ?
   ក. យើងគ្មានអ្វីដែលអាចទាមទារពីព្រះជាម្ចាស់ទាល់តែសោះ
   ខ. យើងសមនឹងទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ
   គ. ព្រះជាម្ចាស់មានទំនួលខុសត្រូវចំពោះការសង្គ្រោះមនុស្ស
   ឃ. អំពើបាបគឺជាកំហុសនៅក្នុងចិត្តគំនិតរបស់មនុស្សយើង
8. តើមួយណាជាចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវអំពីមនុស្សដែលមិនបានសង្គ្រោះ?
   ក. គាត់នឹងបានសង្គ្រោះទោះជាគាត់មានអំពើបាបយ៉ាងណាក៏ដោយ
   ខ. គាត់នៅក្រោមសេចក្ដីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់
   គ. គាត់មិនបាច់ទទួលខុសត្រូវចំពោះការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទទេ
   ឃ. ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនជំនុំជម្រះចំពោះអំពើបាបរបស់គាត់ទេ

9. ព្រះជាម្ចាស់អាចសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប ហើយក៏នៅតែបរិសុទ្ធដដែល ពីព្រោះ.........

ក. ព្រះគ្រីស្ទបានទទួលរងទុក្ខវេទនាពីការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអំពើបាប

ខ. ទ្រង់អាចគ្រាន់តែទតរំលងចំពោះអំពើបាប

គ. អំពើបាបមិនមែនជារឿងធំដុំនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ

ឃ. មនុស្សអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបាន

10. តើការដែលគ្មានកន្លែងបន្ទោសបាននៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់មានន័យយ៉ាងដូចម្ដេច?

ក. ត្រូវបានអត់ទោសឲ្យ

ខ. ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត

គ. ត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ

ឃ. ត្រូវបានប្រោសលោះ

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញព្រះគុណដល់រូបអ្នកយ៉ាងដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ១០ - សេចក្ដីជំនឿ

ពិន្ទុ __________

សេចក្ដីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្ដាំ ឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើមនុស្សមានបាបត្រូវការអ្វី មុននឹងអាចទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ?
   ក. ការប្រព្រឹត្តល្អគ្រប់គ្រាន់ឲ្យសមនឹងទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ
   ខ. ការធ្វើពិធីផ្សេងៗនៅក្នុងព្រះវិហារ
   គ. សេចក្ដីជំនឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ
   ឃ. ចិត្តគំនិតបរិសុទ្ធ
2. តើព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:៨-៩ ប្រាប់យើងអំពីអ្វី?
   ក. យើងអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបាន
   ខ. យើងមិនអាចទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះបានឡើយ
   គ. យើងបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណតាមរយៈសេចក្ដីជំនឿ
   ឃ. យើងអាចអួតអំពីការប្រព្រឹត្តរបស់យើង
3. តើយើងទទួលសេចក្ដីជំនឿមកពីណា ដើម្បីជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ?
   ក. ពីក្នុងខ្លួនយើង
   ខ. ពីព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
   គ. ពីឪពុកម្ដាយរបស់យើង
   ឃ. ពីក្រុមជំនុំ

4. តើខគម្ពីរមួយណាប្រាប់យើងពីរបៀបដែលយើងអាចទទួលសេចក្ដីជំនឿ?

ក. យ៉ូហាន ៣:១៦

ខ. កិច្ចការ ២០:២១

គ. រ៉ូម ១០:១៧

ឃ. អេភេសូរ ១:៧

5. លក្ខណៈខុសគ្នារវាងជំនឿរបស់យើងចំពោះគ្រូពេទ្យ និងជំនឿចំពោះព្រះគ្រីស្ទ គឺ.........

ក. ភាពតិចឬច្រើននៃជំនឿរបស់យើង

ខ. អ្វីដែលយើងជឿទុកចិត្ត

គ. ប្រភេទនៃជំនឿដែលយើងមាន

ឃ. ទំហំនៃជំនឿរបស់យើង

6. ប្រសិនបើយើងចង់ទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ តើយើងត្រូវជឿលើអ្វីពិតប្រាកដ?

ក. ក្រុមជំនុំ

ខ. ព្រះគម្ពីរ

គ. ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ

ឃ. អ្នកដឹកនាំសាសនា

7. ប្រសិនបើយើងជឿអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានថែងអំពីព្រះគ្រីស្ទ នោះ.........

ក. យើងបានសង្គ្រោះពិតប្រាកដ

ខ. ការនេះមិនអាចសង្គ្រោះយើងបានទេ

គ. គឺជាការដែលល្ងង់ខ្លៅ

ឃ. យើងប្រហែលជានឹងជឿទៅលើអ្វីៗផ្សេងទៀត

8. តើអ្នកណាបានសង្គ្រោះពីការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយសារសេចក្ដីជំនឿ (ហេព្រើរ ១១:៧)?

ក. អេបិល

ខ. ហេណុក

គ. ណូអេ

ឃ. អ័ប្រាហាំ

9. ព្រះគ្រីស្ទមានសេចក្ដីអស្ចារ្យក្នុងព្រះហឫទ័យចំពោះមេទ័ព ពីព្រោះ.........
   ក. គាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលសំខាន់
   ខ. គាត់ជាមនុស្សល្អ
   គ. គាត់បានជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
   ឃ. គាត់ជាមនុស្សឥតពុតមាយា
10. តើមនុស្សមានបាបប៉ុន្មាននាក់ដែលបានប្រែចិត្ត និងជឿទុកចិត្តចំពោះព្រះគ្រីស្ទបានទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ?
   ក. ពីរបីនាក់
   ខ. ជាច្រើននាក់
   គ. ភាគច្រើន
   ឃ. គ្រប់ទាំងអស់

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើមេរៀននេះបានជួយអ្នកយ៉ាងដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ១១ - ស្ថានសួគ៌ និងស្ថាននរក

ពិន្ទុ ___________

សេចក្តីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្តាំឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. តើយើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈអ្វី?
   ក. ព្រលឹងរបស់យើង
   ខ. វិញ្ញាណរបស់យើង
   គ. គំនិតរបស់យើង
   ឃ. រូបកាយរបស់យើង

2. តើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលដែលយើងស្លាប់ទៅ?
   ក. ព្រលឹងរបស់យើងទៅដេក
   ខ. វិញ្ញាណរបស់យើងទៅដេក
   គ. វិញ្ញាណរបស់អ្នកដែលមិនជឿត្រូវស្លាប់
   ឃ. រូបកាយរបស់អ្នកជឿដេកលក់

3. តើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលដែលអ្នកជឿស្លាប់ទៅ?
   ក. ព្រលឹង និងវិញ្ញាណរបស់គេទៅកន្លែងជំនុំជម្រះ
   ខ. អ្នកជឿនោះទៅនៅជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែម្តង
   គ. អ្នកជឿនោះអត់ដឹងអ្វីទាំងអស់រហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទយាងត្រឡប់មកវិញ
   ឃ. អ្នកជឿទៅកន្លែងតែមួយជាមួយនឹងអ្នកមិនជឿដែរ

4. តើស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់គឺជាអ្វី?
ក. ជាកន្លែងដែលរងទុក្ខវេទនាទាំងរស់
ខ. ជាកន្លែងដូចបឹងភ្លើងដែរ
គ. គ្មានកន្លែងបែបនេះទេ
ឃ. ជាកន្លែងដែលអ្នកជឿនឹងទៅ

5. តើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទមានបន្ទូលយ៉ាងដូចម្ដេចអំពីស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ និងស្ថាននរក?
ក. ទ្រង់គ្មានព្រះបន្ទូលអ្វីអំពីស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ទេ
ខ. ទ្រង់គ្មានព្រះបន្ទូលអ្វីអំពីស្ថាននរកទេ
គ. ទ្រង់គ្មានព្រះបន្ទូលអ្វីអំពីស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ឬស្ថាននរកទេ
ឃ. ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាកន្លែងទាំង២នោះមានពិតប្រាកដ ហើយយើងគួរតែខ្លាចញញើត

6. តើអ្នកដែលវង្វេងនឹងត្រូវនៅក្នុងបឹងភ្លើងរហូតដល់ពេលណា?
ក. រហូតដល់គេបានបរិសុទ្ធដែលសមនឹងទៅស្ថានសួគ៌បាន
ខ. រហូតដល់ពួកគេបានសងថ្លៃលោះបាបរបស់គេ
គ. រហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជម្រះមកដល់
ឃ. អស់កល្បជានិច្ចរៀងដរាបតទៅ

7. តើមួយណាជាចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវនៅខាងក្រោមនេះ?
ក. មិនអាចមានស្ថាននរកបានទេ ព្រោះព្រះគឺជាព្រះនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់
ខ. កន្លែងដូចជាស្ថាននរកគឺមិនសមហេតុផលទេ
គ. យើងគួរតែបំភ្លេចស្ថាននរកចោលទៅ
ឃ. ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឲ្យយាងមកដើម្បីសង្គ្រោះយើងរាល់គ្នាពីស្ថាននរក

8. តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកមិនដែលឮពីដំណឹងល្អ?

ក. ពួកគេនឹងទៅនៅឯស្ថានសួគ៌

ខ. ព្រះជាម្ចាស់នឹងសម្រេចតាមពន្លឺដែលពួកគេមាន

គ. ពួកគេមិនអាចដឹងបានទេថាមានព្រះជាម្ចាស់

ឃ. ពួកគេមិនអាចដឹងពីអ្វីត្រូវ និងអ្វីខុសនោះទេ

9. តើ «ស្ថានសួគ៌នៅជាន់ទី៣» គឺជាអ្វី?

ក. ជាកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់គង់នៅ ដែលហៅថាស្ថានបរមសុខ

ខ. ជាលំហអាកាសដែលនៅជុំវិញផែនដី

គ. ជាកន្លែងដែលមានពពក

ឃ. ជាកន្លែងដែលមានផ្កាយ

10. តើចំណុចល្អបំផុតនៃស្ថានសួគ៌គឺជាអ្វី?

ក. ស្ថានសួគ៌គ្មានសេចក្ដីទុក្ខវេទនា ឬការឈឺចាប់ឡើយ

ខ. គ្រប់មនុស្សដែលយើងស្រឡាញ់នឹងនៅឯស្ថានសួគ៌ទាំងអស់

គ. ព្រះយេស៊ូវនឹងគង់នៅទីនោះ

ឃ. មានទីក្រុងដ៏ស្អាតមួយ គឺទីក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើអ្នកនឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចនៅកន្លែងណា? តើអ្នកដឹងអំពីការនេះយ៉ាងដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

....

....

សំណួរពង្រឹងចំណេះដឹង

ជំពូក ១២ - ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ពិន្ទុ ____________

សេចក្តីណែនាំ៖ ចូរសរសេរចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ផ្នែកខាងស្តាំឬសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកប្រសិនបើមាន។

1. នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:២-៣ តើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានបន្ទូលប្រាប់អ្វីដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់?
   ក. ទ្រង់នឹងយាងត្រឡប់មកវិញ
   ខ. ទ្រង់នឹងមិនយាងមកវិញទេ
   គ. ទ្រង់នឹងមានបន្ទូលដល់ព្រះវរបិតាអំពីពួកគេ
   ឃ. ទ្រង់នឹងមិនភ្លេចពួកគេឡើយ

2. តាមរយៈព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១:១១ តើយើងអាចដឹងអ្វីអំពីការយាងត្រឡប់មកជាលើកទី២របស់ព្រះគ្រីស្ទ?
   ក. វាគ្រាន់តែជាការយាងមកខាងឯវិញ្ញាណតែប៉ុណ្ណោះ
   ខ. ទ្រង់នឹងយាងត្រឡប់មកវិញក្នុងសភាពរូបកាយដែលយើងអាចមើលទ្រង់ឃើញបាន
   គ. ទ្រង់នឹងយាងត្រឡប់មកវិញនៅមុនពេលយើងស្លាប់
   ឃ. ទ្រង់នឹងយាងត្រឡប់មកវិញ បន្ទាប់ពីយើងបានសង្គ្រោះតែប៉ុណ្ណោះ

3. តើអ្នកណានឹងត្រូវលើកឡើងទៅនាអាកាសនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យាងត្រឡប់មកវិញ?
   ក. មនុស្សអាក្រក់ដែលបានស្លាប់
   ខ. ទាំងអ្នកដែលស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងអ្នកជឿដែលនៅរស់
   គ. ពួកអ្នកជឿដែលនៅរស់តែប៉ុណ្ណោះ
   ឃ. ពួកអ្នកដែលស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះ

4. តើអ្វីនឹងត្រូវបញ្ចប់ នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងត្រឡប់មកវិញក្នុងសិរីល្អដើម្បីសោយរាជ្យលើផែនដី?
   ក. សហស្សវត្សរ៍
   ខ. សេចក្ដីសុខសាន្តរបស់ពួកអ្នកជឿ
   គ. ការជំនុំជម្រះដល់មនុស្សអាក្រក់
   ឃ. គ្រានៃសេចក្ដីទុក្ខវេទនាដ៏ធំ

5. ខាងក្រោមនេះគឺជាអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅគ្រាចុងក្រោយ មុនពេលដែលព្រះអម្ចាស់យាងត្រឡប់មកវិញ។ ចូរគូសសញ្ញា √ នៅខាងមុខឃ្លាណាដែលមានលើកយកមកនិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ធីម៉ូថេទី១ និងទី២។
   ក. របកគំហើញនៃថាមពលនុយក្លេអ៊ែ
   ខ. ការក្បត់ជំនឿ (បែរចេញពីព្រះជាម្ចាស់)
   គ. ការបង្កើតរដ្ឋាភិបាលរបស់ប្រទេសអ៊ីស្រាអែលសាជាថ្មី
   ឃ. ការមិនស្ដាប់បង្គាប់ឪពុកម្ដាយ
   ង. ការស្រឡាញ់ប្រាក់
   ច. ការចូលចិត្តនឹងល្បែងលេងជាជាងព្រះ

តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?

តើអ្នកបានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់ហើយឬនៅ? តើអ្នកដឹងថាអ្នកត្រៀមខ្លួនយ៉ាងដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

EMMAUS CAMBODIA

អេម៉ោស កម្ពុជា
ប្រអប់សំបុត្រលេខ ១៨៩
ភ្នំពេញ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ទូរស័ព្ទលេខ (៨៥៥) ១១ ៣៩ ៣៩ ១០
អ៊ីម៉ែល emmauscambodia@gmail.com
គេហទំព័រ http://www.iemmaus.com